

نه بلاو كراوه كانى مائپهري بههشت

ته فسيري قورئانى پيروژ

(زُبْدَةُ التَّفْسِيرِ)

(جوزئى عهمه)

نوسينى:

زاناي پايه بهرز

د. محمد سليمان عبدالله الاشقر

وهر گيرانى:

م. صلاح الدين عبدالكريم

مائپهري بههشت

ba8.org

مائپهريكى ئيسلامى زانستى پهروه ردهيى يه و نه بيناو بلاو كرده وي نه و ئيسلامه يه كه سه نه فى
صائح - پينغه مبهري خوا (صلى الله عليه وسلم) و هاوه لانى (رضي الله عنهم) نه سهري بوون -
وه سهر به هيچ گروپ و لايه نيكي جيزبى نيه.

مائپهري بههشت

ئەو كتيب و بابەت و ليكۆئينهوه شهريانه بلاو دهكاتەوه كه دەبنه هۆي:

١. شارەزاکردنی موسولمانان و پهروهردەکردنیان لەسەر ريگا راستەكەي ئيسلام، ئەمەش دەستەبەر دەبێ بە گەرانهوه بۆ پهپهوه رهسەنه كەي ئيسلام، كه بریتی یه له قورئان و سوننهت، به تېگهشتنی پيشين و پيشهوايانی ئوممهت.

٢. پاک کردنهوهی بیروباوهپ و رهوشتی موسولمانان، له دیارده كانی شیرک و کوفر و تاوان.

٣. پالاولتن و تهصفیه کردنی ئایینی ئيسلام له بیدعه و بۆچونه داهینراوه كان.

٤. وربا کردنهوهی موسولمانان له شوپنه واری خراپی ریوايه ته لاواز و ههلبهستراوه كان.

٥. پته و کردنی برایه تی یه کی راسته قینه لهسەر بناغه فراوانه جیگیره كەي ئيسلام و نههيشتن و كه مکردنهوهی ده مارگیری مهزهه بی و حیزبی.

ئامانجمان:

ئاشناکردنی كۆمه لگایه له ئيسلامی رهسەن و دروستکردنی تاك و كۆیه تی بۆ تېگهشتن له سه رچاوه كانی كه بریتین له قورئانی پیروژ و سوننه تی صه حیح و ئاشكراکردنی ئەو شتانه ی كه نامۆن به ئيسلام و خراونه ته نیویه وه به چه ندین دهسته واژه ی دهنگ و پهنگ و نوسراوی له بواره كانی بیروباوهپ و رهوشت و ئاكار و پهروه رده و زانست و پزیشکی و گه شه ی كۆمه لایه تی.

خودایه داوات ئی دهكەین دامه زرومان بکهیت ، و ته و فیتمان بدهیت بۆ هه ر کار و گوفتاریکی جوان وچاک به و شیوه یه یی كه خۆت لێی رازیت.

ستافی مائپهري بههشت

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

پیشهکی وەرگێر:

الحمد لله رب العالمين والصلاة والسلام على نبينا محمد وعلى آله وصحبه أجمعين ومن تبعهم بإحسان الى يوم الدين وبعد...

حهمدو سهناو ستایش بۆ خوای گهوره که یارمهتی دام خزمهتی قورئانه پیرۆزهکهی بکهه ئه ویش به وەرگێرانی چهند جوژنیک له تهفسیری (زبدة التفسیر) ی زانای پایه بهرز (د. محمد سلیمان عبدالله الاشقر) که تهفسیریکی کورت و پوخت و پاک و پر مانایه که له (فتح القدير) ی ئیمامی (الشوکانی) وهری گرتوووه و کورتی کردووتهوه، که له راستیدا ئیمه له گهه چهند براییهکی بهرێژدا به دهرس ده مانخویند، پاشان ئه و برایانه وایان به باش زانی که بنوسریتهوه و بلاو بکریتهوه تا سوودهکی زیاتر بییت، هه چهنده تۆماریشیان کردوووه به تۆمارکراوی دهنگیش دهس دهکهوئیت بۆیه ئه رکی نوسینهوهیان گرته ئهستۆی خویمان و پیی ههستان به تاییهت برای بهرێزم (کاک هیشام عهبدولله تیف) که زۆر پێوهی ماندوو بوو خوای گهوره پاداشتی خیری هه موویان بداتهوه، منیش له پاش پێداچونهوه و پالفته کردنی ههستام به چاپ گه یاندنی به ئومیدی ئه وهی ته نهها له بهر رهزامهندی خوای گهوره بییت، وه خزمهت کردنیک بییت به قورئانه پیرۆزهکهی، وه بیکات به تۆیشوی قیامهتی هه موو ئه و برایانهی که پێوهی ماندوو بوون، وه یارمهتیمان بدات بۆ وەرگێرانی جوژنهکانی تریش له داها توویهکی نزیکدا إن شاء الله.

تیبینی: وه کو خۆی تهفسیرهکهه وەرگێراوه، وه ئه گهه شتیکم بۆ زیاد کرد بییت ئه وه به خهتیکی تۆخی جیاواز نوسیومانه تا جیا بکریتهوه له گهه وەرگێرانه که دا.

وصلی الله وسلم علی نبینا محمد وعلی آله وصحبه أجمعین.

وهرگێر

چه چه ماله

یهه شه مه مه ۲۶ - جمادی الأولى ۱۴۴۴ هـ

بهرامبهه ۷-۴-۲۰۱۳ ز

سُورَةُ الْفَاتِحَةِ

ئهم سورته نا وئراوه به (فاتحة الكتاب) ده سپیکی قورئان، چونکه قورئان بهم سورته دهستی پی کردوه، وه یه کهم سورته نوسر که دهینوسیته له قورئاندا، وه یه کهم سورته که خوینهر دهیوینیتته وه له قورئانی پیروزدا، به لام یه کهم سورته نیه که دابه زبیت له قورئانی پیروزدا، ووتراوه: سورته یکی مه کهیه، وه ووتراوه: سورته یکی مه ده نیه، نا وئراوه به (فاتحة الكتاب) و (أم الكتاب) و (السبع المثانی) و (سورة الحمد) و (سورة الصلاة) و (الواقیة) وه له فهزل و گه وره ییدا چهندها فهرموده هاتوه، له وانه: پیغه مبهر فهرموویه تی: (الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ هِيَ السَّبْعُ الْمَثَانِي وَالْقُرْآنُ الْعَظِيمُ الَّذِي أُوتِيَتْهُ)^(۱).

واته: (الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ) هوت نایه ته و دو باره ده بیتته وه وه ئه و قورئانه گه وره یه که وهرم گرتووه له خوی گه وره وه.

① ﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ نایه ت نیه له سه ره تای هه موو سورته کانی قورئاندا، به لکو نایه تیکی جیا که ره وه یه له نیوان هه موو دوو سورته یکی، وه سوننه ته بخوینریت تنها له سورته تی (ته وبه) نه بیت که که راهه تی هه یه. ﴿اللَّهُ﴾ نای تایبه تی خوی گه وره یه و به جگه له خوی گه وره نه و تراوه، وه بنچینه که ی له (الله) وه هاتوه، وه پیشتر به هه موو

(۱) صحیح البخاری: (۴۴۷۴).

په سترایک دوترا حهق بویه یان به تال، پاشان تایبته به کارهینرا بؤ په سترای حهق.
 (الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ) دوو ناون داتاشراون له په حمه ته وه. (الرَّحْمَنُ) په حمه تی زیاتری تی دایه له (الرَّحِيمِ)
 وه (الرحمن) بؤ جگه له خوی گه وره به کار نه هینراوه.

﴿۲﴾ ﴿الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ الحمد: بریتیه له وه سف و سه نا به زمان له سه ر کاریکی
 جوان به سه ر پیشکی، و (الحمد) ته نها به زمان ده بیته به لام (الشکر) به زمان و دل و
 نه دنامه کانی له ش ده بیته، (الشکر) به رامبه ر به خششیک ده بیته به لام (الحمد) له بهر ته واویتی
 حه مد کراوه که ﴿الله﴾ ده بیته نه گه ر بی به رامبه ری به خششیک ده بیته، به لام (الحمد) له بهر
 ته واویتی حه مد کراوه که ﴿الله﴾ ده بیته نه گه ر بی به رامبه ری به خششیک بیته، وه خوی
 گه وره (الحمد) و (الشکر) ی بؤ هیه وه شایه نیته. ﴿رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ ﴿الرب﴾ ناویکه له
 ناوه جوانه کانی خوی گه وره، وه به جگه له خوی گه وره ناوتریته مه گه ر به دانه پال وه کو
 ده بیته: (هذا الرجل رب المنزل) واته: نه م پیواوه خاوه نی ماله که یه، وه (الرب المالك)
 په روه ردگاری خاوه ندار، و (الرب المدبر) په روه ردگاری چاکسازی هه نسورینه ر، و (الرب
 المعبود) په روه ردگاری په ستر او.

وَالْعَالَمِينَ كَوَىٰ عَالَمِهِ كَه هَمُو بونه وه ریکه جگه له خوی گه وره، و (العالم) بریتیه له وه ی که
 عه قلی هیه که چوار نوممه تن: ئینسان و جنی و مه لائیکه ت و شه ی تانه کان.

﴿۳﴾ ﴿الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ﴾ وه که خوی گه وره وه سف کرا به وه ی په روه ردگاری هه موو جیهانه
 ترساندنیکی تی دایه بویه ﴿الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ﴾ ی پیوه لکاند که هاندانی تی دایه تا له
 سیفاته کانیدا ترسان لیی و هاندان بؤ لای کو بکاته وه تا یارمه تیده رتر بیته له سه ر
 گویرایه لی کردنی.

﴿٤﴾ مَلِكٌ بَوْرِ الدِّينِ ﴿﴾ خوی گهوره به کردارو به ذاتی بهرزو پیرۆزه، وه خاوهنی پۆژی قیامهته، ﴿بَوْرِ الدِّينِ﴾ پۆژی لیپرسیینهوهو پاداشت و سزایه له لایهن خوی گهورهوه بۆ بهندهکانی، له قهتادهوه دهنهرموویت: ﴿بَوْرِ الدِّينِ﴾ پۆژی لیپرسیینهوهی بهندهکانه به کردهوهکانیان واته: پاداشت یان سزایان ده داتهوه.

﴿٥﴾ يَاكَ عَبْدُ وَايَاكَ نَسْعِيْتُ ﴿﴾ ئەهی پهروهردگار تهنهها تۆ تاییهت دهکهن به پهستن و تاییهت دهکهن به داوای یارمهتی لی کردن، جگه له تۆ ناپههستین و داوای یارمهتی له جگه له تۆ ناکهن.

وه (العبادة) ئەوپهپی مه بهستهکانی ملکهچی و خو زهلیل کردنه، وه له شهردا بریتیه: له وهی که ته و اویتی خو شه ویستی و ملکهچی و ترسان کو بکاته وهوه، (العبادة) پیش (الاستعانة) کراوه چونکه یه کهم هوکاریکه بۆ دووم. له ابن عهبباسهوه (خویان لی پازی بیئت) دهریارهی ﴿وَايَاكَ نَسْعِيْتُ﴾ دهنهرموویت: واته: بهتاک و تهنهها تۆ ده پههستین و یه کخوا پههست دهین، وه جگه له تۆ له کهسی تر ناترسین ئەهی پهروهردگارمان، وه بهتاک و تهنهها داوای یارمهتی له تۆ دهکهن له سهه گوپرایه لی کردنت و له سهه هه مو کاره کانمان.

﴿٦﴾ اٰهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيْمَ ﴿﴾ واته: ئەهی پهروهردگار هیدایه تمان بده بۆ ریگی راستی خو ت ئیسلامه، وه دامه زراو و بهرده و امان بکه له سهه ری، وه هیدایهت دوو جو ره:

یه کهم: هیدایهتی ته و فیق: که تاییهته به خوی گهورهوه، وه کو دهنهرموویت: ﴿اِنَّكَ لَا تَهْدِي مَنْ اَحْبَبْتَ وَلٰكِنَّ اللّٰهَ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ وَهُوَ اَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِيْنَ﴾.

واته: ئەى محمد ﷺ تۆ ناتوانى هيدايه تى كه سيك بدهيت كه خوشت دهويت، به لام خوى گوره خوى هيدايه تى كه سيك ده دات كه ويستى لى بيت.

دووه م: هيدايه تى پينمايى و پرى نيشاندان: كه بو پيغه مبه ران و شوينكه وتوانيانه له زانايان و بانگخوازان وهكو خوى گوره ده فهرموويت: ﴿وَإِنَّكَ لَتَهْدِي إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ﴾

واته: به دلنييائى ئەى محمد ﷺ تۆ پينموني خه لكى ده كه يت بو ريگاي راست. وه نايه ته كه ده لاله ت ده كات له سهر ههردوو جوړه كه، چونكه خوى گوره يه كه خه لكى مؤفه ق ده كات بو چا كه، وه هه ر خويه تى كه پيغه مبه رانى نار دووه تا ريمان نيشان بدن و پينمايمان بكن.

﴿الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ﴾ له زمانه وانيدا: ئەو ريگايه يه كه وا هيچ گيرييه كي تيدا نيه كه مه به ست پيى ريگاي ئيسلامه.

﴿صِرَاطَ الَّذِينَ أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ﴾ واته: ريگاي ئەوانه ي كه نيعمه تى خو ت رزان دووه به سه رياندا، كه ئەوانه ن كه له م نايه ته دا باس كراون: ﴿وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَالرَّسُولَ فَأُولَئِكَ مَعَ الَّذِينَ أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ مِنَ النَّبِيِّينَ وَالصِّدِّيقِينَ وَالشُّهَدَاءِ وَالصَّالِحِينَ وَحَسُنَ أُولَئِكَ رَفِيقًا﴾

واته: هه ر كه سيك گوپرايه لى خواو پيغه مبه ر ﷺ بكات ئەوا له گه ل ئەو كه سانه دا ده بيت كه خوى گوره به خششى خوى پزان دووه به سه رياندا له پيغه مبه ران و راستگويان و شه هيده كان و پياو چا كان كه ئەمانه باشتري هاورين، ﴿عَبْرَ الْمَعْصُومِ عَلَيْهِمْ﴾ بریتين له جوله كه، چونكه ئەوان حه قيان زانى و وازيان لى هينا و لا ياندا لى به زانسته وه بويه

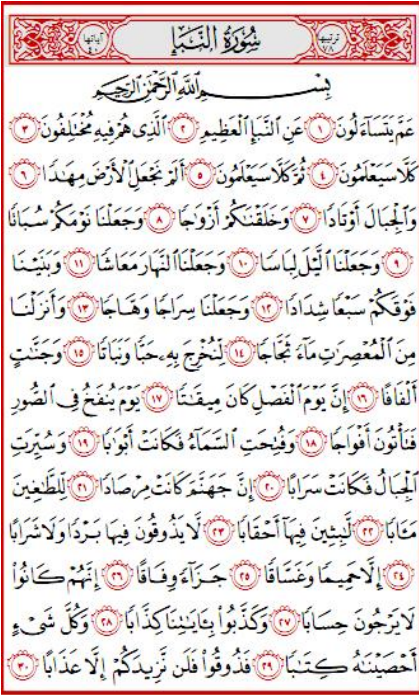
شایه نی تورهبوون و غه زه بی خوی گه وره بوون. پیغه مبهری خوا ﷺ ده فهرمویت: (مَا حَسَدْتُمْ الْيَهُودَ عَلَى شَيْءٍ، مَا حَسَدْتُمْ عَلَى السَّلَامِ وَالْتَّامِينِ)^(۱).

واته: جوله که چه سودی و ئیره ییان پیتان نه بردووه بو هیچ شتیک وه کو نه وهی که چه سودیان پیتان بردووه له سه لام و ئامین کردن.

﴿وَلَا الضَّالِّينَ﴾ بریتین له گا وره کان، چونکه گا وره کان له حهق لایاندا به هوئی نه زانیه وه، وه له سه ر گومراییه کی ناشکرا بوون ده رباره ی پیغه مبه ر عیسا ﷺ. وه مانای آمین واته: خوی به وه لامان بده ره وه.

(۲) صحیح: صحیح الجامع: (۵۶۱۳)، صحیح الترغیب والترهیب: (۵۱۵).

سُورَةُ (النَّبَاِ)

﴿۱﴾ عَمَّ بَسَّأَتْ لُنَّ ﴿﴾ کاتیک کہ خوی گه وره سروشی بو پیغه مبهرو نارودو هه والی به یه کخوایه رستی و زیندو بو ونه وهی پاش مردن پیدان، وه قورئانی به سهردا خویندن، ئه وانیش له ناو خویندا پرسیاریان ده کردو دهیان ووت: موحه ممهد چی به سهر هاتووه؟ وه چی هیناوه؟ خوی گه وره ئه م نایه ته ی نارده خواره وه.

﴿۲﴾ عَمَّ بَسَّأَتْ لُنَّ ﴿﴾ واته ئه وه ئه و بیباوه پرانه دربارهی چی پرسیار ده کهن. ﴿۳﴾

عَنِ النَّبَاِ الْعَظِیْمِ ﴿﴾ دربارهی هه واله گه وره که پرسیار ده کهن، که قورئانی گه وره یه، چونکه هه والی یه کخوایه رستی و به راستدانانی پیغه مبهرو روودانی زیندو بو ونه وهی تی دیایه.

﴿۳﴾ الَّذِیْ هُوَ فِیْهِ مُخْتَلِفُونَ ﴿﴾ حیوازیان هه بوو سه بارهت به قورئان، هه ندیکیان دهیانوت: جادووه، وه هه ندیکیان دهیانوت: هونراوه یه، وه هه ندیکیان دهیانوت: فالچی تییه، وه هه ندیکیان دهیانوت: رووداو و به سهرهاتی پیشینه کانه.

﴿۴﴾ كَلَّا سِیَعْمُونَ ﴿﴾ سه رهنشت کردنیانه لهو بوچوانانه، واته: له داهاتوویه کی نزدیکا سه رهنجایی به درو زانینه که یان ده زانن، پاشان سه رهنشت کردنه که یان بو دووباره دهکاته وهو ده فهرمیت:

﴿٥﴾ ﴿تُؤَكَّلَ سَبْعًا مَوْنًا﴾ بۇ زىياد جەخت كىردىن و سەخت كىردىنە. ﴿٦﴾ ﴿أَلَمْ نَجْعَلِ الْأَرْضَ مَهْدًا﴾ ئايدا زەويمان بۇيان رانەخستتووه؟ المهاد: راخەرە، وەكو بېشكەي مندال، كە بۇي رادەخرىت تا لەسەرى بخەويت.

﴿٧﴾ ﴿وَالْجِبَالَ أَوْتَادًا﴾ وە شاخەكانىشمان وەكو مېخ بەزەويدا داکوتاو وە تا ئارام بېت و نەجوليت و نەهەزىت. ﴿٨﴾ ﴿وَخَلَقْنَاكُمْ أَزْوَاجًا﴾ وە ئىيوەمان دروست كىردووه لە ئىرو مى. ﴿٩﴾ ﴿وَجَعَلْنَا نَوْمَكُمْ سُبَاتًا﴾ خەوتنىشتان بى جولوئەيە، السبات: ئەوئەيە كە لە جوولە بکەويت تا لاشەي پشوو بدات.

﴿١٠﴾ ﴿وَجَعَلْنَا اللَّيْلَ لِبَاسًا﴾ وە بە تارىكى شەو داتان دەپوشىن وەكو چۇن بە پۇشاك دادەپوشرىن.

﴿١١﴾ ﴿وَجَعَلْنَا النَّهَارَ مَعَاشًا﴾ رۇزىشمان بۇتان رووناك كىردووه، تا هەول و كۇشش بکەن بۇ بۇيوى ژيانتان و ئەوئەي كە خوى گەرە بۇتانى دابەش كىردووه بەدەستى بېن.

﴿١٢﴾ ﴿وَبَنَيْنَا فَوْقَكُمْ سَبْعًا شِدَادًا﴾ لەسەرويشتانەو وە حەوت ئاسمانى بەهېزو رىك و دامەزراومان بۇتان دروست كىردووه. ﴿١٣﴾ ﴿وَجَعَلْنَا سِرَاجًا وَهَاجًا﴾ وە خۇرمان داناو، و الوهيج:

ئەوئەيە كە رووناكى و گەرمى كۇبكاتەو. ﴿١٤﴾ ﴿وَأَنْزَلْنَا مِنَ الْمُعْصِرَاتِ مَاءً ثَمَّاجًا﴾ لە هەورە پىر ئاوەكان بارانى بە خۇرمان بۇتان دابەزاندووه، و الثجاج: بە خوپو لىزمە و زۇر بىارىت. ﴿١٥﴾ ﴿لِنُخْرِجَ بِهِ حَبًّا وَنَبَاتًا﴾ بۇ ئەوئەي بەهۇي ئەو بارانەو دانهويئە وەك گەنم و جۇ

وھاوشىوئەيان، وە روو وەك وەك گىزو و لەوئەي ئازەل لە زەوى دەرېكەين. ﴿١٦﴾ ﴿وَجَعَلْنَا أَلْفَاظًا﴾ وە باخ و باخاتى چىرو پىرو تىكەلكىش لەبەر زۇرى لق و چلەكانى.

﴿١٧﴾ إِنَّ يَوْمَ الْفَصْلِ كَانَ مِيقَتَنَا ﴿﴾ به راستی روژی لیک جیابوونه وه که قیامه ته کاتی دیاری
 کراوی سهره تاکان و کو تاییه کانه که ده گهن به پاداشت و سزای به لئین پیدراو، وه ناوئراوه
 به یوم الفصل چونکه له و روژدها خوای گه وره دروست کراوه کانی له یه کتر جیا ده کاته وه،
 کو مه لیک بو به هشت و کو مه لیک بو دوزخ. ﴿١٨﴾ يَوْمَ يُفْعَخُ فِي الصُّورِ ﴿﴾ له و روژدها ئیسرافیل
 فوو ده کات به که پر نادا ﴿فَنَاتُونَ﴾ ئیوه یش دین بو شوینی حه شر ﴿أَفْوَاجًا﴾ کو مه ل
 کو مه ل. ﴿١٩﴾ وَفُتِحَتِ السَّمَاءُ ﴿﴾ وه ئاسمانه کان ده کرینه وه بو دابه زینی
 فریشته کان ﴿فَكَانَتْ أَبْوَابًا﴾ ده بنه چه نده ها ده رگای زور. ﴿٢٠﴾ وَسُيِّرَتِ الْجِبَالُ فَكَانَتْ سَرَابًا ﴿﴾ وه
 شاخه کان له شوینی خویمان هه لده که نرین و به هه وادا ده پون و ده بن به ته پ و توژی بلاو،
 ته ماشاکار واده زانییت سه رابه. ﴿٢١﴾ إِنَّ جَهَنَّمَ كَانَتْ مِرْصَادًا ﴿﴾ به راستی دوزخ له که میندایه،
 ده رگا وانه کانی دوزخ له بو سه دان بو کافران تا سزایان بدن تییدا. ﴿٢٢﴾ لَطَّاعِينَ مَنَابًا ﴿﴾
 واته: شوینی گه رانه وهی کافرانه و بوی ده گه رینه وه. ﴿٢٣﴾ لَبِثِينَ فِيهَا أَحْقَابًا ﴿﴾ واته: له ئاگردا
 ده میننه وه تا کات و سه ردهم هه بییت، و الحقیبه: ده میکی زور له کات و سه ردهم، که ده میکی له
 کات بروات ده میکی تر دیت، پاشان ده میکی تر، پاشان به هه مان شیوه بو هه میشه یی.
 ﴿٢٤﴾ لَا يَذُوقُونَ فِيهَا بَرْدًا وَلَا شَرَابًا ﴿﴾ ناچیرن تیایدا نه فیئکی نه خواردنه وه.

﴿٢٥﴾ إِلَّا حَمِيمًا ﴿﴾ ته نها ئاوی گه رم و ﴿وَعَسَافًا﴾ برین و کیما و وزوخاوی دوزه خییبه کان
 نه بییت.

﴿٢٦﴾ جَزَاءَ وَفَاءًا ﴿﴾ سزاکه هاوشیوهی تاوانه که یه، هیچ تاوانیک گه وره تر نییه له هاویه ش
 دانان بو خوا، وه هیچ سزایه کیش گه وره تر نییه له ئاگر، وه له دونیادا کرده وه کانیا ن

خراب بوو بویه خوی گهوره توشی سزای خراپییانی کرد. ﴿۲۷﴾ **﴿إِنَّهُمْ كَانُوا لَا يَرْجُونَ حِسَابًا﴾**
 نهوان به ئومیدی پاداشت نه بوون و له سزا ناترسان، چونکه نهوان باوه پریان به
 زیندوو بوونه وه نه بوو.

﴿۲۸﴾ **﴿وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا كَذَابًا﴾** وه نایه ته کانی ئیمه یان به درو ده زانی.

﴿۲۹﴾ **﴿وَكُلُّ شَيْءٍ أَحْصَيْنَاهُ كِتَابًا﴾** وه هموو شتی کمان له اللوح المحفوظ نوسی بووه وه، وه
 ووتر او: مه به ست نه وه یه که فریشته پاریزه ره کان نوسی یوانه له سهر به نده کان له
 کرده وه کان یان.

﴿۳۰﴾ **﴿فَذُوقُوا فَلَنْ نَزِيدَكُمْ إِلَّا عَذَابًا﴾** دهی بچیژن به بی گومان هیچ شتی کتان بو زیاد ناکه یان
 ته نها سزا نه بییت.

﴿۳۱﴾ **﴿إِنَّ لِلْمُتَّقِينَ مَفَازًا﴾** به راستی بو خو پاریزان له تاوان
 بردنه وه هه یه، المفاز: سه ره که وتن و بردنه وه وه
 ده ستختنی داواکراو، وه رزگار بوونه له ناگر. ﴿۳۲﴾

﴿حَدَائِقَ وَأَعْنَابًا﴾ باخچه و تری یان بو هه یه. ﴿۳۳﴾ **﴿وَكَوَاعِبَ﴾** وه
 نافرته تی گه نجیان بو هه یه که مه میکان راه ستاوه له سهر
 سینگیان و نه شکاوه، وه نهوان کچن **﴿أَنْزَابًا﴾** وه

هاوته مهن. ﴿۳۴﴾ **﴿وَكَأْسَادٍ هَاقًا﴾** وه په رداخی پر له مه ی یان
 بو هه یه. ﴿۳۵﴾ **﴿لَا يَسْمَعُونَ فِيهَا لَغْوًا وَلَا كِدَابًا﴾** له به هشتدا هیچ
 قسه ی پرپوچ و بی مانا نابیستن، وه هندیکیان

هه ندیکیان به درو ناخه وه. ﴿۳۶﴾ **﴿جَزَاءً مِنْ رَبِّكَ عَطَاءً حِسَابًا﴾**
 پاداشتی که په رورده گاره وه به نه ندان دهی نه وه په ایمانه ی

سُورَةُ النَّازِعَاتِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَالنَّازِعَاتِ غَرْقًا ﴿۱﴾ وَالنَّشِيطَاتِ تَسَلُّطًا ﴿۲﴾ وَالسَّيِّدَاتِ سَعًا ﴿۳﴾ فَالْمُرَدَّاتِ أَمْرًا ﴿۴﴾ يَوْمَ نَرِيحُفُ الرَّاغِبَاتِ ﴿۵﴾ تَبِعُهَا الرَّاذِئَاتِ ﴿۶﴾ قُلُوبٌ يَوْمَئِذٍ وَاجِفَةٌ ﴿۷﴾ أَبْصَرُهَا خَشِيعَةٌ ﴿۸﴾ يَقُولُونَ أَوْنَا لَعْرُدُونَ فِي الْخَافِرَاتِ ﴿۹﴾ أَوِذَا كُنَّا عِظْمًا تَخْرَجُ ﴿۱۰﴾ قَالُوا أَلَيْكَ إِذَا كَرُّهُ غَاسِرَةٌ ﴿۱۱﴾ فَأَمَّا هِيَ زَجْرَةٌ وَاحِدَةٌ ﴿۱۲﴾ فَأِذَا هُم بِالسَّاهِرَةِ ﴿۱۳﴾ هَلْ أُنَبِّئُكَ حَدِيثَ مُوسَى ﴿۱۴﴾

که پئی داون، که پهیمانی یه که دهی داوه به چاکه، وه پهیمانی یه که بهوت سهدی به کهسانیکی تر داوه، وه پهیمانی بی ئەندازهو بی کۆتایی به کهسانیکی تر داوه. ﴿٢٧﴾

رَبِّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا الرَّحْمَنُ لَا يَمْلِكُونَ مِنْهُ خِطَابًا ﴿﴾ خوی گهوره پهروهردگاری ئاسمانهکان و زهوی و ئهوهی نیوانیانه که خویهکی به رهحم و سۆزو بهزهییه، وه خه لکی توانای قسه کردنیان نییه له گه ل خوی گهوره تا خوی ریگیان پئی نه دات، وه ناتوانن تکا بکهن تا خوی گهوره ریگیان پئی نه دات. ﴿٢٨﴾

يَوْمَ يَقُومُ الرُّوحُ وَالْمَلَائِكَةُ صَفًّا ﴿﴾ له رۆژی قیامه تدا فریشتهکان پۆل پۆل رادهو هستن، والروح: لیڤردها فریشتهیه که له فریشتهکان، وه ووتراوه: جبریه، وه ووتراوه: سهریازیکه له سهریازهکانی خوی گهوره که فریشته نین ﴿لَا تَكَلِّمُونَ﴾ کهسیان قسه ناکن ﴿إِلَّا مَنْ أِذِنَ لَهُ الرَّحْمَنُ﴾ تهنها کهسیک نه بیئت که خوی گهوره ریگیان پئی دابیئت که تکا بکات، یا خود قسه ناکن تهنها دهربارهی ئهوانه نه بیئت که خوی گهوره ریگیان پئی دابیئت ﴿و﴾ وه ئه وه کهسه لهوانه بیئت کهه ﴿قَالَ﴾ له دنیادا ﴿صَوَابًا﴾ شایهتی به یهکخواپه رستی دابیئت. ﴿٢٩﴾

ذَلِكَ ﴿﴾ ئه وه راهه ستانه له وه رۆژدها به و شیوازه ئه وه ﴿الْيَوْمِ الْحَقِّ﴾ رۆژیکی حه ققه و روو ده دات و گومانی تیدا نییه ﴿فَمَنْ شَاءَ اتَّخَذْ إِلَىٰ رَبِّهِ مَآبًا ﴿﴾ جا هه کهسیک وویستی له گه رانه ویه بو لای خوی گهوره به رووی سپی و سه به رزی با کرده وهی چاک بکات.

﴿٤٠﴾ ﴿إِنَّا أَنْذَرْنَاكُمْ عَذَابًا قَرِيبًا ﴿﴾ نیه ئه ئه گادارمان کردونه ته وه و ترساندوو مانن به سزایهکی نزیک ﴿يَوْمَ يُنظَرُ الْمُرَّةَ مَا قَدَّمْتُمْ بِدَاهٍ ﴿﴾ له رۆژی کدا که مروف ته ماشای کرده وهکانی ده کات که کردو یه تی له دنیادا له چاکه و خراپه ﴿وَيَقُولُ الْكَافِرُ بَلَيْتَنِي كُنْتُ نَارًا ﴿﴾ وه کافر له و رۆژدها ئاوات ده خوازیت که خۆل بوایه، کاتی که ده بی نیئت خوی گهوره جوړه ها سزای بو ئاماده کردوه. یا خود کاتی که ده بی نیئت که نازه له کان ده بن به خۆل ئاوات ده خوازیت که نه میس له دنیادا نازه ل بوایه تا نیستا ئه ویش له گه ل نازه له کان حه شر بکرایه وه که ئه وان ببوایه به خۆل.

سُورَةُ النَّازِعَاتِ

﴿۱﴾ وَالنَّازِعَاتِ ﴿۱﴾ خوی گهوره سویند دهخوات به فریشته که گیانی بندهکان دهکیشت له لاشه یاندا، ههروهکو چۆن کهسیک کهوان رادهکیشت تا دهگاته ئهوپهپی راکیشان. ﴿عَرَفَا﴾ نگرۆی دهکن له راکیشاندا، که لهوپهپی لاشهوه رایدیکیشن. ﴿۲﴾ وَالنَّشِطَاتِ نَشْطًا ﴿۲﴾ دهروونهکان چالاک دهکن، واته: له لاشه دریدهکهکن به هیز، والنشط: راکیشانی دۆلکهیه به حهبلهوه. ﴿۳﴾ وَالسَّيِّدَاتِ سَيِّدًا ﴿۳﴾ فریشته به خیرایی له ئاسمانهوه دابههن بۆ فهرمانی خوی گهوره، له ههوادا مهله دهکن ههروهکو چۆن مهلهوان له ناودا مهله دهکات. ﴿۴﴾ فَالْمَيِّمَاتِ سَيِّمًا ﴿۴﴾ فریشتهیه که پیشپرکی دهکن بۆ جیبهجی کردنی فهرمانی خوی گهوره، وه لهوانه پیشپرکی دهکن بۆ بردنی گیانی باوهپداران بۆ بهههشت. ﴿۵﴾ فَالْمُدْبِرَاتِ أَمْرًا ﴿۵﴾ ههلسوپاندنی فریشته بۆ کاروبارهکان: ئهویه که حهلال و حهرامو روونکردنهوی دابههزینن، وه کاری خهلکی سههر زهوی ههلهسوپینن له باو باران و جگه لهمانه. ﴿۶﴾ يَوْمَ تَرْجُفُ الرَّاجِفَةُ ﴿۶﴾ رۆژیک که دنیا دهلهزیت و دههزیت، که فوو کردنه کهپهناهی یهکهمه که سههرجهم دروستکراوهکان پئی دهمرن. ﴿۷﴾ تَتَّبِعَهَا الْأَرَادِفُ ﴿۷﴾ الْأَرَادِفُ فُوقُوه کردنه کهپهناهی دوومه که دروستکراوهکان زیندوو دهبهوه. ﴿۸﴾ قُلُوبٌ يَوْمَ يَمْذَرُ الْجَحْفَةُ ﴿۸﴾ دلنهکان لهو رۆژهدا دهرسینن، کاتی که به چاوی خویان ناخوشیهکانی رۆژی قیامهت دهبینن، شلهژاو شپرزهن. ﴿۹﴾ أَبْصَرُهَا خَشِيعَةٌ ﴿۹﴾ له کاتی بینینی ناخوشیهکانی رۆژی قیامهت چاوهکان زهلیل و ملکهچن، مهبهستی چاوی ئهوه کهسانهیه که لهسههر جگه له ئیسلام مردونه. ﴿۱۰﴾ يَقُولُونَ أَوَنَّا لَمَرْدُودُونَ فِي الْحَاوِرَةِ ﴿۱۰﴾ ئهوانهی نکولیان دهکرد له مردن، که بییان بووترايه ئیوه به بیگومان زیندوو دهبهوه: دهیانووت: نایا دهگهپنریینهوه بۆ حالی سههرتاو وهکو یهکهمجارمان ئی دیتهوه؟ پاش مردن زیندوو دهبهوه له پاش ئهوهی که له ناو چال نراین و خراینه ناو گوپهوه؟ ﴿۱۱﴾ أَوْ ذَا كُنَّا عِظْمًا تَمَجَّرَةً ﴿۱۱﴾ دهلین نایا که بوینه ئیسقانی رزیوو سههر له نوئی زیندوو دهکریینهوه؟ ﴿۱۲﴾ قَالُوا تِلْكَ إِذًا كَرَّةٌ خَاسِرَةٌ ﴿۱۲﴾ دهلین: ئهگهر له پاش مردن بگهپنریینهوه ئهوا ئهوهی محمد ﷺ دهلیت توشمان دهبیوت زهرمهمند دهین. ﴿۱۳﴾ فَأَمَّا هِيَ زَجْرًا وَجْدَةً ﴿۱۳﴾ خوی گهوره دهفرمیت: تهنها فوو کردنی که دوومه و زیندوو دهبهوه، جگه لهمه

پیوستمان به هیچی تر نییه له بهر گه ورهیی تواناو دهسه لاتمان. ﴿۱۶﴾ ﴿فَادَاهُمْ بِالسَّاهِرَةِ﴾ ووتراوه: زه وییه کی سپیبه خوی گه وره دهیه نییت و له سهری لیپرسینه وه له گه ل دروستکراوه کان دهکات.

﴿۱۵﴾ ﴿هَلْ أَتَاكَ حَدِيثُ مُوسَى﴾ واته: به دنئیایی چیروک و به سه رهاتی موسی ﷺ و فیرعه ونت بو

هاتوو و پیگه یشتوو که به هویه وه قسه کانیا ن زانراوه.

﴿۱۷﴾ ﴿إِذْ نَادَاهُ رَبُّهُ بِاللَّوَاءِ الْمُنَدِّينِ طَوًى﴾ ﴿۱۸﴾ ﴿وَأَهْدِيكَ إِلَى رَبِّكَ فَانْحَسِبْ﴾ ﴿۱۹﴾ ﴿فَأَرَاهُ الْآيَةَ الْكُبْرَى﴾ ﴿۲۰﴾ ﴿كَذَّبَ وَعَصَى﴾ ﴿۲۱﴾ ﴿ثُمَّ أَدْبَرَ يَسْعَى﴾ ﴿۲۲﴾ ﴿فَحَشَرَ فَنَادَى﴾ ﴿۲۳﴾ ﴿فَقَالَ أَنَا رَبُّكُمُ الْأَعْلَى﴾ ﴿۲۴﴾ ﴿فَأَخَذَهُ اللَّهُ مَكَالَ الْآخِرَةِ وَالْأُولَى﴾ ﴿۲۵﴾ ﴿إِنَّ فِي ذَلِكَ لَعِبْرَةً لِمَن يَحْتَسِبْ﴾ ﴿۲۶﴾ ﴿أَن تَأْتِيَهُمْ آيَاتُ اللَّهِ فَتَكْفُرُ﴾ ﴿۲۷﴾ ﴿رَفَعَ سَعْيَهَا فَنُوحَهَا﴾ ﴿۲۸﴾ ﴿وَأَطَّشَ لَبْأَهَا وَأَخْرَجَ صَخْرَهَا﴾ ﴿۲۹﴾ ﴿وَالْأَرْضَ بَعْدَ ذَلِكَ دَحَاهَا﴾ ﴿۳۰﴾ ﴿أَخْرَجَ مِنْهَا مَاءَهَا وَمَرْعَاهَا﴾ ﴿۳۱﴾ ﴿وَالْجِبَالَ أَرْسَاهَا﴾ ﴿۳۲﴾ ﴿مِنْعَا لِكُلِّ رِجْلٍ لِّعَلَّيْكُمْ﴾ ﴿۳۳﴾ ﴿فَإِذَا جَاءَتِ الطَّامَةُ الْكُبْرَى﴾ ﴿۳۴﴾ ﴿يَوْمَ يَنذُرُ الْإِنسَانَ مِاسِعٍ﴾ ﴿۳۵﴾ ﴿وَمُرَزِي الْجَحِيمِ﴾ ﴿۳۶﴾ ﴿لِمَن بَرَى﴾ ﴿۳۷﴾ ﴿فَأَمَّا مَن طَغَى﴾ ﴿۳۸﴾ ﴿وَأَرْتَفَعَتِ الدُّنْيَا﴾ ﴿۳۹﴾ ﴿فَإِنَّ الْجَحِيمَ هِيَ الْمَأْوَى﴾ ﴿۴۰﴾ ﴿وَأَمَّا مَن خَافَ مَقَامَ رَبِّهِ وَنَهَى النَّفْسَ عَنِ الْهَوَى﴾ ﴿۴۱﴾ ﴿فَإِنَّ الْجَنَّةَ هِيَ الْمَأْوَى﴾ ﴿۴۲﴾ ﴿يَتْلُونَكَ عَنِ السَّاعَةِ أَيَّانَ مُرْسَاهَا﴾ ﴿۴۳﴾ ﴿فِيمَ آنت مِن ذِكْرِنَهَا﴾ ﴿۴۴﴾ ﴿إِن رَّبَّكَ مِنْهَا﴾ ﴿۴۵﴾ ﴿إِنَّمَا آنت مُنذِرٌ مَّن نَّحْسِنَهَا﴾ ﴿۴۶﴾ ﴿كَأَنَّهُمْ يَوْمَ رُوِيَهَا لَوَّابِسُونَ إِلَّا عَشِيَّةً أَو صَبْحًا﴾ ﴿۴۷﴾

﴿۱۶﴾ ﴿إِذْ نَادَاهُ رَبُّهُ بِاللَّوَاءِ الْمُنَدِّينِ﴾ كاتیك كه

په روهردگاری بانگی موسی ﷺ کرد له دۆله پیروزه پاکه که ﴿طَوًى﴾ که دۆلیکه له

شاخی سیناء، که له وی خوی گه وره بانگی موسی ﷺ کرد. ﴿۱۷﴾

﴿۱۸﴾ ﴿إِذْ نَادَاهُ رَبُّهُ بِاللَّوَاءِ الْمُنَدِّينِ﴾ برؤ بو لای فیرعه ون

چونکه ئه وه به راستی سنوری خوی به زاناندوو. ﴿۱۸﴾ ﴿فَقُلْ﴾ پیژی

بلی: ﴿هَلْ أَتَاكَ حَدِيثُ مُوسَى﴾ نایا دهتته وییت پاک بیته وه له شهریک دانان بو خوی گه وره؟

فهرمان کرا به موسی ﷺ به نه رم و نیانی قسه و گفتوگوئی له گه ل بکات. ﴿۱۹﴾ ﴿وَأَهْدِيكَ إِلَى رَبِّكَ فَانْحَسِبْ﴾

واته: رینماییت بکه م بو به تا که په رستنی په روهردگارت، تا له سزای بترسیت؟ وه ترسان به زانسته وه ناییت مه گه ره له لایه ن که سیکی هیدایه تدهری رینماییکاره وه.

﴿۲۰﴾ ﴿فَأَرَاهُ الْآيَةَ الْكُبْرَى﴾ موعجیزه گه وره که ی نیشاندا، ووتراوه: گوچانه که بووه، وه

۲۱ ﴿فَكَذَّبَ وَعَصَى﴾ فیرعهون به دروی زانی و سه ریچی کرد. ﴿۲۲﴾
 ﴿تَمَّ أَذْبَرُ﴾ پاشان روی و هرگیپراو پشتی هه لکرد له ئیمان هیئان ﴿بَسَعَى﴾ ناشوبی گیپرا
 له سه ر زهوی، وه کوششی ده کرد له دژایه تی کردنی ئه وه حقه ی که موسی ﴿۲۳﴾
 هیئاویتی. ﴿فَحَشَرَ﴾ واته: سه ر بازه کانی بو کوشتارو جهنگ کؤکرده وه، یاخود
 جادو و گهره کانی کؤکرده وه بو دژایه تی و روبه رو و بوونه وه، یاخود خه لکی کؤکرده وه بو
 ناماده بوون تا ئه وه ی روو دهدات بییین. ﴿فَنَادَى﴾ وه بانگی کرد. ﴿۲۴﴾ ﴿فَقَالَ أَنَا رَبُّكُمُ الْأَعْلَى﴾
 وه ووتی من په روه ردگاری هه ره به رزی ئیوم، نه فرین لیگراوه مه به سستی ئه وه بوو که هیچ
 په روه ردگاریک له سه روی ئه وه وه نییه.

۲۵ ﴿فَأَخَذَهُ اللَّهُ نَكَالَ الْأَخْرِو وَالْأُولَى﴾ خوی گه وره بریدییه وه کردی به په ندی کؤتایی که سزای
 ئاگره، وه په ندی یه که م که سزای دونیا یه به نقوم بوون، وه تا ئه وه ی که هه وائی
 ده بیستیت بییت به په ندو نامؤژگاری بوی. ﴿۲۶﴾ ﴿إِن فِي ذَلِكَ لَعِبْرَةٌ لِمَن يَخْشَى﴾ به راستی ئه وه ی
 که باسکرا له چیرۆکی فیرعهون وه ئه وه ی که پییکرا په ندیکی گه وره یه بو که سییک که له
 خوا بترسییت و خؤپاریز بییت له تاوان. ﴿۲۷﴾ ﴿أَأَنْتُمْ أَشَدُّ خَلْقًا أَوْ السَّمَاءُ بَنَاهَا﴾ ئایا
 دروستکردنه وه تان له پاش مردن و زیندو و کردنه وه تان له دانانی ئیوه دا سه ختره یاخود
 دروست کردنی ئاسمان؟ ئه م هه ساره گه وره یه و ئه وه هه موو دروستکردنه سه رسوپه یینه رو
 توانا له راده به دهره هه روه ک چؤن ئاشکرایه بو که سییک که ته ماشا بکات.

۲۸ ﴿رَفَعَ سَكَهَا﴾ وه کو سه ققیکی به رزی لیگردوه به سه ر زه ویدا. ﴿سَوَّاهَا﴾ وه رییک و
 راسته هیچ جیاوازی و گیپری و کون و که لینیکی تییدا نییه. ﴿۲۹﴾ ﴿وَأَغْطَشَ لَيْلَهَا﴾ وه شه وه که ی
 تاریک کردوه.

﴿وَأَخْرَجَ ضَعْفَهَا﴾ رُوژہ کہی رووناک کردوہ بہ رووناکی خور. ﴿۳۰﴾ ﴿وَالْأَرْضَ بَعْدَ ذَلِكَ﴾ وہ لہ پاش دروست کردنی ناسمان زہویشی. ﴿دَحَهَا﴾ راخستوہ. ﴿۳۱﴾

﴿أَخْرَجَ مِنْهَا مَاءَهَا وَمَرْعَهَا﴾ لہ زہوی رووبارو کانیوی تہ قاندوٹوہ، وہ ہر لہ زہوی گڑو گیاو لہوہری دہر کردوہ. ﴿۳۲﴾ ﴿وَالْجِبَالَ أَرْسَهَا﴾ وہ شاخہ کانی وکو میخ بہ سہر زہویدا دا کوتا وہ تا نہ جولیت. ﴿۳۳﴾ ﴿مِنَعًا لِّكُلِّ لَوْحٍ وَأَنعِمْنَا﴾ ئہ مانہ ہموو وکو بڑیوی و پیوستی خوتان و نازہ لہ کانتان. ﴿۳۴﴾ ﴿فَإِذَا جَاءَتِ الطَّامَةُ الْكُبْرَى﴾ کاتیک کہوا بہ لا و نہ ہامہ تیبہ ہرہ گہورہ کہ دیت کہ دہدات بہ سہر ہموو بہ لاکانی تردا، کہ فوو کردنہ کہ پرنای دووہ مہ، کہ خہ لکی بہ ہہشت بہرہو بہ ہہشت و خہ لکی دوزخ بہرہو دوزخ بہری دہ کریں. ﴿۳۵﴾

﴿يَوْمَ يَتَذَكَّرُ الْإِنْسَانُ مَا سَعَى﴾ ئہو رُوژہ مروٹ ہول و کوششہ کانی بیر دہ کہ ویتہوہ. ﴿۳۶﴾ ﴿وَبَرَزَتِ الْجَحِيمُ لِمَن يَرَى﴾ وہ دوزخ دہر دہ خریت دہر خستنیٹ کہ لہ کہس شاراوہ نایبٹ. ﴿۳۷﴾ ﴿فَأَمَّا مَنْ طَغَى﴾ جا ہر کہ سیك کہ سنور بیہ زینیت لہ کوفرو سہر پیچیدا. ﴿۳۸﴾

﴿وَأَنزَلَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا﴾ وہ ژبانی دنیا پیش بخت بہ سہر دوا روژدا، وہ خوی بو نامادہ نہ کات، وہ کاری بو نہ کات. ﴿۳۹﴾ ﴿فَإِنَّ الْجَحِيمَ هِيَ الْمَأْوَى﴾ ئہوا بہ بی گومان شوینی ئہو ناگری دوزخہ شوینیکی تر نیبہ. ﴿۴۰﴾ ﴿وَأَمَّا مَنْ خَافَ مَقَامَ رَبِّهِ﴾ بہ لام ئہ گہر کہ سیك لہ راوہستانی روژی قیامت لہ بہر دہستی خوی گہورہ بترسیٹ. ﴿وَنَهَى النَّفْسَ عَنِ الْهَوَى﴾ وہ بہرہ لستی نہ فسی بکات لہو سہر پیچی و تاوانانہی کہ نازہ زوی دہ کات. ﴿۴۱﴾ ﴿فَإِنَّ الْجَنَّةَ هِيَ الْمَأْوَى﴾ ئہوا بہ دلنیایئہو شوینیہی کہ بوئی دہرات و لیئی دہمیڈیتہوہ بہ ہہشتہ. ﴿۴۲﴾

﴿يَسْتَلُونَكَ عَنِ السَّاعَةِ أَيَّانَ مُرْسَاهَا﴾ پرسیارت لی دہکن کہی قیامت دیت و ہل دہسیٹ؟ ﴿۴۳﴾

فِيمَ أَنْتَ مِنْ ذِكْرِنَا ﴿٤٣﴾ تُو هېچ باس و زانیارییه کی نازانیت، به لکو ته نها خوی گه وره خوی دوزانیت. ﴿٤٤﴾ ﴿إِلَىٰ رَبِّكَ مِنْهَا﴾ نهو پهری زانیارییه که ی لای خوی گه وره یه جگه له خوی گه وره که س نایزانیت. ﴿٤٥﴾ ﴿إِنَّمَا أَنْتَ مُنذِرٌ مَّن يَخْشَاهَا﴾ ته نها تُو ئه ی محمد ﷺ ترسینه ری بو که سیک که له هاتنی قیامت برسیت.

﴿٤٦﴾ ﴿كَانَ يَوْمَ بُرْئِهِمْ لَوْ رَدُّوهُ إِلَىٰ الْعَشِيِّ أَوِ اصْحَحَهَا﴾ نهوان کاتی که ده بیینن وا دوزانن که نه ژیاون له دوزانن ته نها به نه اندازه ی کوئی روژ یان سه ره تاکه ی، یان نه اندازه ی چیشته نگاو که له دوی نیواروه دیت.

سُورَةُ عَبَسَ

﴿١﴾ ﴿عَبَسَ وَتَوَلَّى﴾ پیغه مبهر ﷺ رووی گرز کردو رووی وهرگیرا. ﴿٢﴾ ﴿أَنْ جَاءَهُ الْأَعْمَى﴾ به هوی هاتنی پیاوه نابینا که وه بو لای. هوی هاتنه خواره وهی نه سوره ته نهو بو که که سانیک له ناودارانی قوره ییش له لای پیغه مبهر ﷺ بوون که هیوای به موسلمان بوونیان هه بوو، پیاویکی نابینا هات که ناوی عبدالله بن ام مکتوم بوو، وه یه کیک بوو له هاوه له چاکه کان، پیغه مبهر ﷺ پیی ناخوش بوو قسه که ی پی بریت رووی ئی وهرگیرا، خوی گه وره نه سوره ته ی ناره خواره وه.

﴿٢﴾ ﴿وَمَا يُدْرِيكَ﴾ نه ی محمد ﷺ تُو چوزانیت

﴿لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ﴾ له وانیه نهو نابینایه خوئی پاک بکاته وه له تاوان به کرده وهی چاک به هوئی نه وهی که له توره
 فیبر ده بیئت. ﴿۴﴾ ﴿أَوْ يَذَّكَّرُ﴾ یا خود یاد ده کاته وهو په ندو ناموژگاری وهرده گریئت له وهی که فیبری ده بیئت. ﴿۴﴾
 ﴿فَنَفَعَهُ الْذِّكْرَ﴾ وه نهو یادخستنه وانه سودی پی ده گه یه نیئت. ﴿۵﴾ ﴿وَأَمَّا مَنْ أَسْتَعْتَبَ﴾ به لام که سیئ که خوئی بی
 پیویست ده زانیئت. ﴿۶﴾ ﴿فَأَن تَلَّهٗ صَدَقَ﴾ تو رووی تیده که هیت و قسه ی له گهل ده که هیت، نه ویش وای
 دهرده بریئت که پیویستی پیئت نییه و پشت ده کات له و دینه ی که هیئاوته. ﴿۷﴾ ﴿وَمَا عَلَيْكَ أَلَّا يَرْجِعَ﴾ چه شتیئ
 له سهر تویه که نهو موسلمان نه بیئت و ئیمان نه هیئیت و هیدایهت وهرنه گریئت، تو هیچ شتیئکت له سهر نییه
 ته نها که یاندن نه بیئت، بویه بایه خ مده به کاری که سانیئ که واین له کافران. ﴿۸﴾ ﴿وَأَمَّا مَنْ جَاءَكَ يَسْعًا﴾ به لام
 که سیئ که خیرایی بو لای تو بیئت و داوات لیبکات ریئمونی بکه هیت بو چاکه و ناموژگاری بکه هیت به
 ناموژگارییه کانی خوی گه وره. ﴿۹﴾ ﴿وَهُوَ يَخْتَرُ﴾ که نهو به زانیارییه وه له خوا دهرت سیئت. ﴿۱۰﴾ ﴿فَأَن تَعَنَّ نَلْهُی﴾
 تو خوتی ئی سهر قال ده که هیت و پشتی تی ده که هیت و خوت بیئاگا ده که هیت لیئی. ﴿۱۱﴾ ﴿كَلَّا إِنَّهَا لَأَنْذِرَةٌ﴾ نه خیر
 نابیئت و ابیئت، وه هم نایه تانه یا خود هم سورته په ندو ناموژگارییه، شایانی نه وهیه که په ندو ناموژگاری
 لیوه برگریئت، وه رووی تی بکه هیت، وه کاری پی بکه هیت. ﴿۱۲﴾ ﴿فَمَنْ شَاءَ ذَكَرْهُ﴾ جا ههر که سیئ وستی لیئیئت
 یادی ده کاته وه.

﴿۱۳﴾ ﴿فِي صُحُفٍ﴾ واته: هم ناموژگارییه نه هیه له په راوی. ﴿مُكْرَمَةٍ﴾ ریژ لیئراو لای خوی گه وره له بهر نهو
 زانیاری و داناییه ی که تییدایه، یا خود له بهر نه وهی له اللوح المحفوظ وه دابه زیووه. ﴿۱۴﴾ ﴿تَرْجُوعَةٍ﴾
 پله وپایه به رزه له لای خوی گه وره. ﴿مُطَهَّرَةٍ﴾ پاکه و پاک کراوان نه بیئت ناتوانن دهستی ئی بدن، پاریزراوه
 له شهیتانه کان و کافران. ﴿۱۵﴾ ﴿بِأَيْدِي سَفَرَةٍ﴾ به دهستی نهو فریشتانه وهیه که سرش له خواوه بو پیغه مبه رانی
 دینن، له السفارة هاتوه که بریتییه له کار کردن له نیوان نه ته وه کاندان. ﴿۱۶﴾ ﴿كِرَامٍ﴾ نهو فریشتانه به ریژن
 لای په روه ردگاریان. ﴿رِزْوٍ﴾ خو پاریزن، گوپرایه لن بو په روه ردگاریان، راستگون له باوه رهینانیا. ﴿۱۷﴾
 ﴿فَلِإِنَّ الْإِنْسَانَ لَأَخْفَهُ﴾ واته: نه فرت له مروقی کافر بیئت چه ندو کوفره که ی سه خته. ﴿۱۸﴾ ﴿مِنْ أَيِّ شَيْءٍ خَلَقَهُ﴾ واته: له
 چه شتیئ خوا هم مروقه کافره ی دروست کردوه. ﴿۱۹﴾ ﴿مِنْ نُّطْفَةٍ خَلَقَهُ﴾ له دلویه ناویکی بی نرخ دروستی
 کردوه ئیتر چون که سیئ خوئی به گه وره ده زانیئت که دوو جار له کونی میزه وه دهرچووه. ﴿فَقَدَّرَهُ﴾ واته:

ریکی خستووو و نامادهی کردووو بؤ بهرژوهندی خوئی، وه دوو دست و دوو قاچ و دوو چاو و سه رجهم ههسته و هره کانی تری پی به خشبوه. ﴿٢٠﴾ ﴿تَمَّ السَّبِيلَ يَسْرَةً﴾ پاشان ریگهی دستخستنی چاکه و خراپهی بؤ ناسان کردووو. ﴿٢١﴾ ﴿تَمَّ مَأْمَهُ فَأَقْبَرَهُ﴾ له پاش مردنیشی گوپی بؤ داناوه تا تییدا بشاریته وه وهکو ریژ لیئانیک لیی، وای لیئنه کردووو که فری بردیته سهر زهوی و درندهو بالنده بیخوات. ﴿٢٢﴾ ﴿تَمَّ إِذْ أَسَاءَ أَنْشَرَهُ﴾ پاشان ههر کاتیک که ویستی لییبت زیندوی دهکاته وه له پاش مردنی. ﴿٢٣﴾ ﴿كَلَّا لَمَأْيُضَ مَا أَمَرَهُ﴾ نه خیر نه وهی که فه رمانیان پیکراوه جی به جی ناکن ته نه که میکیان نه بیبت، به لکو هه ندیکیان که مته رخه میان تییدا کردووو به کوفر، وه هه ندیکیان به تاوان. ﴿٢٤﴾ ﴿فَلْيَنْظُرِ الْإِنْسَانُ إِلَى طَعَامِهِ﴾ با مروّف ته ماشای خواردنه که ی بکات، چؤن خوی گهره بؤی دروست کردووو که هوئی ژیانیتی. ﴿٢٥﴾ ﴿أَنَا صَبَبًا الْمَاءِ صَبًّا﴾ ئیمه ناوی به لیژمه دهبارنینه خواروه. ﴿٢٦﴾ ﴿تَمَّ سَقْفَنَا الْأَرْضَ سَقْفًا﴾ پاشان زهویمان لهت کردووو بؤ درچوونی دانه ویئله که سه رتا دهرویت، له گهل بچوکی و لاوازی.

﴿٢٧﴾ ﴿فَأَبْتَأُ فِيهَا حَبًّا﴾ دانه ویئله مان تییدا روواندووو که خوراکیه، اته: رووهک بهردهوام گه شه دهکات و زیاد دهکات تا ده بیته دانه ویئله. ﴿٢٨﴾ ﴿وَعَبًّا﴾ وه تری مان روواندووو. ﴿وَقَضًّا﴾ ههروهه گژو گیای تهری ئالیکی نازهل.

﴿٢٩﴾ ﴿وَزَيْبُونًا وَنَحْلًا﴾ ههروهه زهیتون و دارخورما. ﴿٣٠﴾ ﴿وَحَدَائِقَ غُلْبًا﴾ وه باخی چپ، که دارخورمای بهریزی رهگ نه ستوره. ﴿٣١﴾ ﴿وَفُكْهَةً وَأَبًّا﴾ وه میوهو الأب: که هه موو نه وهی مروّف دهیخوات و زهوی دهیپوینیت به بی کیلان و توو کردن له گژو گیای سه رجهم جوهره کانی له وه پرگا. ﴿٣٢﴾ ﴿مَنْعًا لَكُمْ وَلَا تَعْمَلُوا﴾ هه موو نه مانه خوراک و بژیون بؤ خوتان و نازهل کانتان. ﴿٣٣﴾ ﴿إِذَا جَاءَتِ الصَّلَاةُ﴾ کاتیک که دنگه گه وره کهی روژی قیامهت دیت که گوئی که پر دهکات. ﴿٣٤﴾ - ﴿٣٦﴾ ﴿يَوْمَ يَأْتُ الْوَعْدَ مِنْ آخِذٍ﴾ ﴿٣٥﴾ ﴿وَأُمِّهِ وَأَبِيهِ﴾ ﴿٣٥﴾ ﴿وَصَجِيهِ وَبَنِيهِ﴾ لهو روژدها مروّف را دهکات له براهکی و، دایکی و، باوکی و، خیزانه کهی و، منداله کانی، که نه مانه تایبه تترین و نزیکترین که سین، وه له هه موو کهس له پیشترن به سوزو به زهیی، جا راکردن له مان نابیبت ته نه له بهر به لاو نه هاهمه تیبیه کی زور گهره و کاریکی زور گرنگ نه بیبت. ﴿٣٧﴾ ﴿لِكُلِّ أُمَّرِي مِنْهُمْ يَوْمَئِذٍ شَأْنٌ يُغْنِيهِ﴾ لهو روژدها هه موو مروّفیک کاریکی گرنگی هه به که نایپرژیته سهر خرمانی تری و لای دهدات لیی و، رادهکات لییان نه وهکو داوای شتیکی لیبکه نه نیوان خویاندا بیبت، وه تا نه بیینن له چ سه غله تی و ناخوشییه کدایه. ﴿٣٨﴾ ﴿وَجِوهٌ يَوْمَئِذٍ مُسْفِرَةٌ﴾

﴿٥﴾ وَإِذَا الْوُحُوشُ حُشِرَتْ ﴿٥﴾ وه کاتیك که درندهکان زیندوو کرانهوه تا تۆله له ههندیکیان

بسه نریت بۆ ههندیکیان، وه ووتراوه: حهشر کردنیان بریتیه له مردنیان. ﴿٦﴾ وَإِذَا الْبِحَارُ

سُجِرَتْ ﴿٦﴾ وه کاتیك که دهریاکان دادهگیرسیئرین تا دهن به ناگریکی گرو بلیسای. ﴿٧﴾

﴿٧﴾ وَإِذَا الْفُؤُوسُ زُوِّجَتْ ﴿٧﴾ وه کاتیك که نهفسی باوهپداران دهگهیه نریت به حورییهکانی

بههشت و نهفسی کافرانیش دهگهیه نریت به شهیتانهکان، حهسهن دهفه رمیت: هه موو

کهسیک دهگهیه نریت به پیرو تاقمه کهی خوئی: جوله که به جوله که، گاور به گاور، ناگر

پهرست به ناگرپهرست، دوپوو به دوپوو، وه باوهپدار دهگهیه نریت به باوهپدار. ﴿٨﴾

﴿٨﴾ وَإِذَا الْمَوْءُودَةُ سُئِلَتْ ﴿٨﴾ بِأَيِّ ذَنْبٍ قُتِلَتْ ﴿٨﴾ وه کاتیك که کچی زینده به چال کراو پرسیری

لی ده کریت به چ تاوانیک و کوژرایت و زینده به چال کرایت؟ عه رب نه گهر یه کیکیان مندالی

ببویه کچ بویه نهوا زینده به چالیان ده کرد له شه رمه زاریدا یان له بهر نه بوونی، بویه

سه رزه نشتی بکوژه کهی ده کریت به پرسیار لی کردنی، چونکه به بی تاوان کوژراوه. ﴿٩﴾

﴿٩﴾ وَإِذَا الصُّحُفُ نُشِرَتْ ﴿٩﴾ وه کاتیك که پهراو ونامه ی کرده وه کان بۆ لیپرسیینه وه بلاو ده کریت وه.

﴿١٠﴾ وَإِذَا السَّمَاءُ كُشِطَتْ ﴿١٠﴾ وه کاتیك که ناسمان کوون ده بییت و لاده بریت. ﴿١١﴾ وَإِذَا الْجَحِيمُ سُعِرَتْ

﴿١١﴾ وه کاتیك که دۆزه خ داده گیرسیئریت، توپه بوونی خوی گه وه و تاوانی مروقه کان

دایگیرساندوه. ﴿١٢﴾ وَإِذَا الْجَنَّةُ أُنزِلَتْ ﴿١٢﴾ وه کاتیك که بههشت نزیک ده کریت وه له

خوپاریزان له تاوان، وه ووتراوه نه م دوانزه روداوه: شهشیان له دنیا دایه، له سه ره تایی

سهوره ته که وه تا ﴿١٣﴾ وَإِذَا الْبِحَارُ سُجِرَتْ ﴿١٣﴾ وه شهشیان له قیامه تادیه له

نایه تی: ﴿١٤﴾ وَإِذَا الْفُؤُوسُ زُوِّجَتْ ﴿١٤﴾ تا ئیره.

﴿١٤﴾ عِلْمَتْ نَفْسٌ مَّا أَحْضَرَتْ ﴿١٤﴾ واته: هه موو نه فسیک ده زانیت چ کرده وه یه کی ناماده کردوه له

باش و خراپ له کاتی بلاو کردنه وه ی پهراوی کرده وه کان.

﴿۱۵﴾ **فَلَا أُقِيمُ بِالْحُنَيْسِ** ﴿۱۵﴾ خوی گه وره سویند ده خوات به نه سستیړه کان که به روژ وون ده بن و دیار نامینن له ژیر رووناکي خورداو نابینرین. ﴿۱۶﴾ **الْجَوَارِ** ﴿۱۶﴾ نه و نه سستیړانه که و له ریږه وی خویاندا دین و ده پون. ﴿۱۷﴾ **الْكَنَسِ** ﴿۱۷﴾ له کاتی ناو ابوونیا نندا دیار نامینن، ﴿۱۸﴾ **الْكَنَسِ** ﴿۱۸﴾ له کناس و هرگپراوه که ناژه لآن له ناسکه و جگه له و تییدا خویان ده شارنه وه. ﴿۱۹﴾ **وَالْتَلِيلِ إِذَا عَسَسَ** ﴿۱۹﴾ وه سویند بیټ به شه و کاتیک که ده پرات و پشت هه ل ده کات و تاریکیه که ی نامینیت. ﴿۲۰﴾ **وَالصُّبْحِ إِذَا نَفَسَ** ﴿۲۰﴾ وه سویند بیټ به سپیده کاتیک دیت به گیان و شنه ی باوه. ﴿۲۱﴾ **إِنَّهُ** ﴿۲۱﴾ نه م قورنانه پیروزه. ﴿۲۲﴾ **لَقَوْلِ رَسُولٍ كَرِيمٍ** ﴿۲۲﴾ فه رموده ی نیږدراویکی به ریژه که جبريله ﴿۲۳﴾ چونکه قورئانی له لایه ن خوی گه وره وه بو پیغه مبه ر ﴿۲۴﴾ هیناوه.

﴿۲۵﴾ **ذِي قُوَّةٍ عِنْدَ ذِي الْعَرْشِ مَكِينٍ** ﴿۲۵﴾ نه و جبريله خاوه ن توانایه کی به رزو پله و پایه یه کی چه سپاوه لای خوی گه وره. ﴿۲۶﴾ **مُطَاعٍ ثَمَّ أَمِينٍ** ﴿۲۶﴾ له وئ له لای فریشته کان گوپرایه لی کراوه و بو لای نه م ده گه ریڼه وه و، نه مینه له سهر و وحی و هه موو شتیکی تر. ﴿۲۷﴾ **وَمَا صَاحِبُكُمْ بِمَجْنُونٍ** ﴿۲۷﴾ نه م هاوه له ی نیوه به دلنیا یی شیت نییه، و هسفی پیغه مبه ری ﴿۲۸﴾ کرد به هاوړی بو هه ست کردن به وه ی که نه وان خویان ناگاداری حالی نه ون که عاقلترین و کاملترین و ته و اوترین که سه. ﴿۲۹﴾ **وَلَقَدْ رَآهُ بِالْأُفُقِ الْمُبِينِ** ﴿۲۹﴾ به بی گومان پیغه مبه ر ﴿۳۰﴾ جبریلی بینی له ناسوی دیاردا له سهر شیوازی راسته قینه ی خوی که شهش سه د بالی هه بوو، مجاهد ده فرمیت: له نزیك نه جیاد بینی، که روژ هه لاتی مه که که یه. ﴿۳۱﴾ **وَمَا هُوَ** ﴿۳۱﴾ واته پیغه مبه ری خوا ﴿۳۲﴾. ﴿۳۲﴾ **عَلَى الْغَيْبِ** ﴿۳۲﴾ له هه والی ناسمان و وحی. ﴿۳۳﴾ **بِصْنِينٍ** ﴿۳۳﴾ ره زیلی و چروکی ناکات و که مته رخه می ناکات له گه یانندیدا، به لکو خه لکی فیږی فه رموده کانی خوی گه وره و نه حکامه کانی ده کات. ﴿۳۴﴾ **وَمَا هُوَ يَقُولُ سَيُطَنِّ رَجِيمٍ** ﴿۳۴﴾ واته: نه م قورنانه پیروزه و وته ی شه ی تانیک له شیه تانه کان نییه که گوئ ی له وحی گرتیبت بو نه وه ی لی بدزیت و ره جم

کرایبت به نهیزهک. ﴿۳۱﴾ ﴿فَاتِن تَذْهُبُونَ﴾ نیتر ئیوه چ ریگایهک دهگرنه بهر رووتر له م ریگایه ی که بۆتان روون کرایه وه. ﴿۳۷﴾ ﴿إِنْ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِلْعَالَمِينَ﴾ واته: ئه م قورئانه تهنها ناموژگاری و یادکردنه وهیه بۆ تیکرایی خه لکی. ﴿۳۸﴾ ﴿لِمَنْ شَاءَ مِنْكُمْ أَنْ يَسْتَقِيمَ﴾ بۆ که سیک له ئیوه که ویستی له دامه زراوی بیئت. ﴿۳۹﴾ ﴿وَمَا تَشَاءُونَ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ﴾ وه ئیوه هیچ ویستیکی دامه زراویتان نییه و تواناتان به سه ردا نییه تهنها به سه رخستن و یارمه تیدان و ویستی خوی گوره نه بیئت.

سُورَةُ الْاِنْفِطَارِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

۱ إِذَا السَّمَاءُ انفطرت ۱ وَإِذَا الْكَوَاكِبُ انشترت ۲ وَإِذَا الْبِحَارُ فُجرت ۳ وَإِذَا الْقُبُورُ بُعرت ۴ عَلمت نفس ما قد مت ۵ وَأخرت ۶ تأنبها الإنسان ما عزك ربك الكبر ۷ الذي خلقك فسووك فعد لك ۸ في أي صوره ما شاء ركبك ۹ كلاب تكذبون بالدين ۱۰ وإن علمكم الحفطين ۱۱ كمين ۱۲ يعلمون ما تفعلون ۱۳ إن الأبرار لفي حميم ۱۴ وإن الفجار لفي حميم ۱۵ يصلونها يوم الدين ۱۶ وما هم عنها بأقرب ۱۷ وما أدرناك ما يوم الدين ۱۸ ثم ما أدرناك ما يوم الدين ۱۹ يوم لا تملك نفس لنفس شيئا والأمر يومئذ لله ۲۰

سُورَةُ الْمَطْفِيفِينَ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

۱ وَيْلٌ لِّلْمَطْفِيفِينَ ۱ الَّذِينَ إِذَا كَالُوا عَلَ النَّاسِ يَسْتَوْفُونَ ۲ وَإِذَا كَالُوهُمْ أَوْ وَزَّوَّهُمْ يُحْسِرُونَ ۳ أَلَا بَطْنٌ أُوْلَئِكَ أَنَّهُمْ مَبْتُوُونَ ۴ الْيَوْمَ عَظِيمٍ ۵ يَوْمَ يَقُومُ النَّاسُ لِرَبِّ الْعَالَمِينَ ۶

﴿۱﴾ ﴿إِذَا السَّمَاءُ انفطرت﴾ کاتیك ئاسمانه کان شهق ده بیئت بۆ دابه زینی مه لایکه ته کان. ﴿۲﴾ ﴿وَإِذَا الْكَوَاكِبُ انشترت﴾ کاتیك ئه سستیره کان ئه دهن بهیه کداو لیک جیاده بینه وه و به رده بینه وه .

﴿۳﴾ ﴿وَإِذَا الْبِحَارُ فُجرت﴾ مه به سست: کاتیك ده ریاکان ده ته قینرینه وه و دهن بهیه که ده ریا، یا خود: ته قاندنه وه ی وه کو ته قانه وه ی بورکانه کان وایه، ئه میش پیش هه ستانی قیامت. ﴿۴﴾ ﴿وَإِذَا الْقُبُورُ بُعرت﴾ وه کاتیك که

خولی گوڤه کان قلیپ ده کریتته وه، وه مردو وه کانی ناوی ده رده کرین.

﴿٥﴾ عَلِمْتَ نَفْسٌ مَا قَدَّمَتْ وَأَخَّرَتْ ﴿﴾ کاتیک کتابه کان بلاو ده کرینه وهو ددرین به دهستی

خه لکی نه و کاته ده زانن چی کرده وهی چاک یان خراپان کردوه. ﴿٦﴾ ﴿﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا مَا غَرَّكَ بِرَبِّكَ الْكَرِيمِ ﴿﴾ ئه ی مروژ چی وای لی کردی مه غرور بیت و هه لبخه له تیت

هه تا کوفر بکه ی به پهروه دگاری به پریت؟ ووتراوه ئه وهی وای له مروژ کردوه مه غرور

بیت و هه لبخه له تیت لیبورده یی خوی گه وره یه که په له ناکات له سزادانی. ﴿٧﴾ ﴿الَّذِي

خَلَقَكَ﴾ ئه و خوی به ی که دروستی کردوه له دلویه ئاویک که هه بوونت نه بووه ﴿فَسَوَّكَ﴾ ﴿﴾

کردو تیه تی به ئینسانیک که ده بیستیت و ده بینیت و عه قلت به هه موو شتیک ده شکی ﴿﴾

فَعَدَلَكَ ﴿﴾ ریکی خستوویت و به پیوه دایناویت و شیوه ی جوان کردویت، وه نه دنامه کانی

هاوسه نگو و ریک و گونجاو کردویت. ﴿٨﴾ ﴿فِي أَيِّ صُورَةٍ مَّا شَاءَ رَكَّبَكَ﴾ ﴿﴾ ریکی خستوویت له و

شیوازه ی که خوی گه وره ویستی لیبه له شیوازی جورا و جور، وه تو خوت شیوه وینه ی

خوت هه لنه بژاردوه. ﴿٩﴾ ﴿كَلَّا﴾ نابییت مروژ و اییت، دواختنی سزای خوی گه وره وای

لی بکات له خشته ی به ری، به لکو ده بییت وای لی بکات بو لای خوی گه وره بگه ریته وه ﴿بَلْ

تُكَذِّبُونَ بِالَّذِينَ﴾ به لکو ئیوه پرژی سزا به درو دزانن.

﴿١٠﴾ ﴿وَلِإِنَّ عَلَيْكُمْ لَحَافِظِينَ﴾ مه لائیکه تی خوا له سه ر ئیوه یه که واک کرده وهی ئیوه دهنوسیت.

﴿١١﴾ ﴿كِرَامًا كَانِبِينَ﴾ مه لائیکه به پرزو نوسه رن. ﴿١٢﴾ ﴿يَعْمَلُونَ مَاتَّقِعُونَ﴾ نه فه رمووی: ئیوه

پرژی دوا یی به درو دزانن، وه ئیوه سپیردراون به مه لائیکه تی خوا، ووته و کرده و تان

دهنوسریت تا موحاسه به بکرین له سه ری له پرژی دوا یی. ﴿١٣﴾ ﴿إِنَّ الْأَبْرَارَ لَفِي نَعِيمٍ﴾ به

دنیایی چاکه کاران له نازونیمه تی به هه شتدان. ﴿۱۴﴾ **﴿وَإِنَّ الْفَجَارَ لَفِي حَمِيمٍ﴾** وه به دنیایی فاجرو خراپه کاران شوینیان دۆزه خه.

﴿۱۵﴾ **﴿يَصَلُّوْنَهَا يَوْمَ الدِّينِ﴾** له رۆژی سزادا ده خرنه دۆزه خه وه که به درۆیان ده زانی، بهرده وام تییذا ده میننه وه و گرو گهرمییه که ی ده چیژن. ﴿۱۶﴾ **﴿وَمَا هُمْ عَنْهَا بِغَائِبِينَ﴾** هه موو کاتی که ناماده ده بن له دۆزه خدا هیچ کاتی که لی جیانا بنه وه وه هیچ کاتی که غائب نابن، به لکو به هه تا هه تای تییذا ده میننه وه.

﴿۱۷﴾ **﴿وَمَا آذْرَبْكَ مَا يَوْمُ الدِّينِ﴾** تو چوزانی رۆژی قیامت چییه.

﴿۱۸﴾ **﴿تُمْ مَّا آذْرَبْكَ مَا يَوْمُ الدِّينِ﴾** پاشان تو چوزانی ئه و پۆزه چییه واته: رۆژی سزاو لیپرسینه وه، دووباره ی کرده وه بۆ به گه وره زانینی ئه و رۆزه و سه ختی ناخوشییه کانی.

﴿۱۹﴾ **﴿يَوْمَ لَا تَمْلِكُ نَفْسٌ لِّنَفْسٍ سَعًا وَلَا امْرٌ يَوْمَئِذٍ لِلَّهِ﴾** له و رۆزه دا که س نییه بتوانیت بریاریک بدات یا خود شتی که بکات، ته نها خوی گه وره ی په روه ردگاری هه موو جیهان نه بییت، که له و رۆزه دا هیچ مولکی که به که س نابه خشیت هه روه کو چون له دنیا پیانی ده به خشی.

سُورَةُ الْمُطَفِّفِينَ

ابن عباس (ره زای خویان لی بییت) ئه فه رموی: کاتی پیغه مبه ر ﴿هاته مه دینه وه خه لکی مه دینه له هه موو که سه ی کی شان وه پیوانه یان خراپه تر بوو، خوی گه وره ئه م سورته ته ی دابه زاند: ﴿وَبَلِّ لِلْمُطَفِّفِينَ﴾ دوی ئه وه خه لک کی شان وه پیوانه یان چاک کرد.

﴿وَلِلْمُطَفِّفِينَ﴾ التطفیف: که مکردنه له کیشانه و پیوانه دا شتیکی کهم، وه له وانیه یه کیکی له وان دوو صاعی هه بوو بیټ به یه کیکیان بؤ خه لکی ده کیشاو بهوی تریان بؤ خوی.

﴿الَّذِينَ إِذَا أَكَالُوا عَلَى النَّاسِ يَسْتَوْفُونَ﴾ واته: کاتی یه کی له مان شتیکی بؤ خوی بکری کیشانه بی یان پیوانه به ته و اهوتی ده یکرئ.

﴿وَإِذَا كَالُوهُمْ أَوْ وَزَنُوهُمْ يُخْسِرُونَ﴾ وه ئەگەر شتیان به خه لکی بفرۆشتایه ئەوا پیوانه یان کهم ده کرد، یا خود بیان کیشایه سوک ده یانکیشا.

﴿أَلَا يَظُنُّ أُولَئِكَ أَنَّهُمْ مَبْعُوثُونَ﴾ نایا ئەوان به خه یالیاندا نایات پوژئی له پوژان زیندوو ئەکرینه وهو پرسیاریان لی ده کری له و کرده وهیهی که کردویانه، بؤ گومانی ئەو شتانه نابهن تا بیربکه نه وهو تا لیکۆلینه وهی تیا بکهن و به دوایدا بگه رین، وهواز له شتی بینن که له عاقیبه ته کهی ئە ترسین.

﴿لِيَوْمٍ عَظِيمٍ﴾ ئەو پوژهی لیپرسیینه وهی له گه ل ده کری رۆژیکی زور گه ورهیه که پوژی قیامه ته.

﴿يَوْمَ يَقُومُ النَّاسُ لِرَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ پوژیکه هه ره هه موو خه لک پاره ستاوه چاوه رپی فه رمانی خوای گه ورهن، یان چاوه رپی پاداشتن، یا چاوه رپی سزان، که ئەمهش به لگه یه له سه ره گه ورهیی تاوانی کیشانه و پیوانه و فیل کردن تیایدا، که تاوانه کهی چه ندئ زیاتره وه سزاکه ی چه ندئ گه وره تره، له بهر ئەوهی خیانه ته له ئەمانه ت، وه خواردنی مافی خه لکه به نا حه ق.

﴿ ۷ ﴾ **كَلَّا إِنَّ كِتَابَ الْفُجَارِ لَفِي سِجِّينٍ ﴿۷﴾ خراپه كاران و**
 ئەوانەى لە كيشانەو پيوانە كەم بەخەلك دەدەن و
 فيل دەكەن هەموو ناووس كراون لە پەراوى
 ئەهلى ئاگر، ياخود: بەند دەكرين و شوينيان
 تەنگ و تەسك دەكریت. ﴿ ۸ ﴾ **﴿ ۸ ﴾ وَمَا أَدْرَاكَ مَا سِجِّينٌ ﴿۸﴾**
 ئەى محمد ﷺ تۆ چوزانيت سېجین چييه. ﴿ ۹ ﴾
﴿ ۹ ﴾ كِتَابٌ مَّرْقُومٌ ﴿۹﴾ ئەو پەراوى كە ناويانى تيا تۆمار
 كراوه پەراوىكى نوسراوه، وه ووتراوه: سېجین له
 بنچينهدا سجيل ه له السجل وەرگيراوه كە
 بریتييه له پەرتوك. ﴿ ۱۰ ﴾
﴿ ۱۰ ﴾ وَبِئْسَ لِمَن كَذَّبَ ﴿۱۰﴾ خواى گهوره هه پەشه دەكات
 لهو كەسانەى كە پوژى دوايى بەدرۆ دەرزانن و

﴿ ۷ ﴾ **كَلَّا إِنَّ كِتَابَ الْفُجَارِ لَفِي سِجِّينٍ ﴿۷﴾ وَمَا أَدْرَاكَ مَا سِجِّينٌ ﴿۸﴾ كِتَابٌ**
مَّرْقُومٌ ﴿۹﴾ **﴿ ۹ ﴾ وَبِئْسَ لِمَن كَذَّبَ ﴿۱۰﴾** **﴿ ۱۰ ﴾ وَبِئْسَ لِمَن كَذَّبَ ﴿۱۰﴾** **﴿ ۱۱ ﴾**
﴿ ۱۱ ﴾ وَبِئْسَ لِمَن كَذَّبَ ﴿۱۲﴾ **﴿ ۱۲ ﴾ وَبِئْسَ لِمَن كَذَّبَ ﴿۱۳﴾** **﴿ ۱۳ ﴾**
﴿ ۱۴ ﴾ وَبِئْسَ لِمَن كَذَّبَ ﴿۱۵﴾ **﴿ ۱۵ ﴾ وَبِئْسَ لِمَن كَذَّبَ ﴿۱۶﴾** **﴿ ۱۶ ﴾**
﴿ ۱۷ ﴾ وَبِئْسَ لِمَن كَذَّبَ ﴿۱۸﴾ **﴿ ۱۸ ﴾ وَبِئْسَ لِمَن كَذَّبَ ﴿۱۹﴾** **﴿ ۱۹ ﴾**
﴿ ۲۰ ﴾ وَبِئْسَ لِمَن كَذَّبَ ﴿۲۱﴾ **﴿ ۲۱ ﴾ وَبِئْسَ لِمَن كَذَّبَ ﴿۲۲﴾** **﴿ ۲۲ ﴾**
﴿ ۲۳ ﴾ وَبِئْسَ لِمَن كَذَّبَ ﴿۲۴﴾ **﴿ ۲۴ ﴾ وَبِئْسَ لِمَن كَذَّبَ ﴿۲۵﴾** **﴿ ۲۵ ﴾**
﴿ ۲۶ ﴾ وَبِئْسَ لِمَن كَذَّبَ ﴿۲۷﴾ **﴿ ۲۷ ﴾ وَبِئْسَ لِمَن كَذَّبَ ﴿۲۸﴾** **﴿ ۲۸ ﴾**
﴿ ۲۹ ﴾ وَبِئْسَ لِمَن كَذَّبَ ﴿۳۰﴾ **﴿ ۳۰ ﴾ وَبِئْسَ لِمَن كَذَّبَ ﴿۳۱﴾** **﴿ ۳۱ ﴾**
﴿ ۳۲ ﴾ وَبِئْسَ لِمَن كَذَّبَ ﴿۳۳﴾ **﴿ ۳۳ ﴾ وَبِئْسَ لِمَن كَذَّبَ ﴿۳۴﴾** **﴿ ۳۴ ﴾**
﴿ ۳۵ ﴾ وَبِئْسَ لِمَن كَذَّبَ ﴿۳۶﴾ **﴿ ۳۶ ﴾ وَبِئْسَ لِمَن كَذَّبَ ﴿۳۷﴾** **﴿ ۳۷ ﴾**
﴿ ۳۸ ﴾ وَبِئْسَ لِمَن كَذَّبَ ﴿۳۹﴾ **﴿ ۳۹ ﴾ وَبِئْسَ لِمَن كَذَّبَ ﴿۴۰﴾** **﴿ ۴۰ ﴾**
﴿ ۴۱ ﴾ وَبِئْسَ لِمَن كَذَّبَ ﴿۴۲﴾ **﴿ ۴۲ ﴾ وَبِئْسَ لِمَن كَذَّبَ ﴿۴۳﴾** **﴿ ۴۳ ﴾**
﴿ ۴۴ ﴾ وَبِئْسَ لِمَن كَذَّبَ ﴿۴۵﴾ **﴿ ۴۵ ﴾ وَبِئْسَ لِمَن كَذَّبَ ﴿۴۶﴾** **﴿ ۴۶ ﴾**
﴿ ۴۷ ﴾ وَبِئْسَ لِمَن كَذَّبَ ﴿۴۸﴾ **﴿ ۴۸ ﴾ وَبِئْسَ لِمَن كَذَّبَ ﴿۴۹﴾** **﴿ ۴۹ ﴾**
﴿ ۵۰ ﴾ وَبِئْسَ لِمَن كَذَّبَ ﴿۵۱﴾ **﴿ ۵۱ ﴾ وَبِئْسَ لِمَن كَذَّبَ ﴿۵۲﴾** **﴿ ۵۲ ﴾**
﴿ ۵۳ ﴾ وَبِئْسَ لِمَن كَذَّبَ ﴿۵۴﴾ **﴿ ۵۴ ﴾ وَبِئْسَ لِمَن كَذَّبَ ﴿۵۵﴾** **﴿ ۵۵ ﴾**
﴿ ۵۶ ﴾ وَبِئْسَ لِمَن كَذَّبَ ﴿۵۷﴾ **﴿ ۵۷ ﴾ وَبِئْسَ لِمَن كَذَّبَ ﴿۵۸﴾** **﴿ ۵۸ ﴾**
﴿ ۵۹ ﴾ وَبِئْسَ لِمَن كَذَّبَ ﴿۶۰﴾ **﴿ ۶۰ ﴾ وَبِئْسَ لِمَن كَذَّبَ ﴿۶۱﴾** **﴿ ۶۱ ﴾**
﴿ ۶۲ ﴾ وَبِئْسَ لِمَن كَذَّبَ ﴿۶۳﴾ **﴿ ۶۳ ﴾ وَبِئْسَ لِمَن كَذَّبَ ﴿۶۴﴾** **﴿ ۶۴ ﴾**
﴿ ۶۵ ﴾ وَبِئْسَ لِمَن كَذَّبَ ﴿۶۶﴾ **﴿ ۶۶ ﴾ وَبِئْسَ لِمَن كَذَّبَ ﴿۶۷﴾** **﴿ ۶۷ ﴾**
﴿ ۶۸ ﴾ وَبِئْسَ لِمَن كَذَّبَ ﴿۶۹﴾ **﴿ ۶۹ ﴾ وَبِئْسَ لِمَن كَذَّبَ ﴿۷۰﴾** **﴿ ۷۰ ﴾**
﴿ ۷۱ ﴾ وَبِئْسَ لِمَن كَذَّبَ ﴿۷۲﴾ **﴿ ۷۲ ﴾ وَبِئْسَ لِمَن كَذَّبَ ﴿۷۳﴾** **﴿ ۷۳ ﴾**
﴿ ۷۴ ﴾ وَبِئْسَ لِمَن كَذَّبَ ﴿۷۵﴾ **﴿ ۷۵ ﴾ وَبِئْسَ لِمَن كَذَّبَ ﴿۷۶﴾** **﴿ ۷۶ ﴾**
﴿ ۷۷ ﴾ وَبِئْسَ لِمَن كَذَّبَ ﴿۷۸﴾ **﴿ ۷۸ ﴾ وَبِئْسَ لِمَن كَذَّبَ ﴿۷۹﴾** **﴿ ۷۹ ﴾**
﴿ ۸۰ ﴾ وَبِئْسَ لِمَن كَذَّبَ ﴿۸۱﴾ **﴿ ۸۱ ﴾ وَبِئْسَ لِمَن كَذَّبَ ﴿۸۲﴾** **﴿ ۸۲ ﴾**
﴿ ۸۳ ﴾ وَبِئْسَ لِمَن كَذَّبَ ﴿۸۴﴾ **﴿ ۸۴ ﴾ وَبِئْسَ لِمَن كَذَّبَ ﴿۸۵﴾** **﴿ ۸۵ ﴾**
﴿ ۸۶ ﴾ وَبِئْسَ لِمَن كَذَّبَ ﴿۸۷﴾ **﴿ ۸۷ ﴾ وَبِئْسَ لِمَن كَذَّبَ ﴿۸۸﴾** **﴿ ۸۸ ﴾**
﴿ ۸۹ ﴾ وَبِئْسَ لِمَن كَذَّبَ ﴿۹۰﴾ **﴿ ۹۰ ﴾ وَبِئْسَ لِمَن كَذَّبَ ﴿۹۱﴾** **﴿ ۹۱ ﴾**
﴿ ۹۲ ﴾ وَبِئْسَ لِمَن كَذَّبَ ﴿۹۳﴾ **﴿ ۹۳ ﴾ وَبِئْسَ لِمَن كَذَّبَ ﴿۹۴﴾** **﴿ ۹۴ ﴾**
﴿ ۹۵ ﴾ وَبِئْسَ لِمَن كَذَّبَ ﴿۹۶﴾ **﴿ ۹۶ ﴾ وَبِئْسَ لِمَن كَذَّبَ ﴿۹۷﴾** **﴿ ۹۷ ﴾**
﴿ ۹۸ ﴾ وَبِئْسَ لِمَن كَذَّبَ ﴿۹۹﴾ **﴿ ۹۹ ﴾ وَبِئْسَ لِمَن كَذَّبَ ﴿۱۰۰﴾** **﴿ ۱۰۰ ﴾**

باوهریان پيى نههيناوه. ﴿ ۱۱ ﴾ **﴿ ۱۱ ﴾ الَّذِينَ يَكْذِبُونَ يَوْمَ الدِّينِ ﴿۱۱﴾** ئەوانەى پوژى دوايى بەدرۆ دەرزانن. ﴿ ۱۲ ﴾
﴿ ۱۲ ﴾ وَمَا يَكْذِبُ بِهِ إِلَّا كَلٌّ مَعْتَدٍ أَنِيرٍ ﴿۱۲﴾ وه هيج كەسيك ئەو روژه به درۆ نازانيت مەگهركەسيكى خراپهكارى
 ستهمكارى سنور بهزاندوو له تاوانداو روچوو له هوكارهكانيدا. ﴿ ۱۳ ﴾ **﴿ ۱۳ ﴾ إِذَا نُتِلَّ عَلَيْهِ آيَاتُنَا ﴿۱۳﴾** كاتى
 نايهتهكانى ئيمهى بهسەرا بخويزيتهوه ئەو نايهتانهى بو پيئەمبەر ﷺ دابهزيووه، **﴿ ۱۴ ﴾ قَالَ أَسْطِيرُ**
﴿ ۱۴ ﴾ الْأُولِينَ ﴿۱۴﴾ دهليت ئەمه سهركوزشتهو قسه پوچهلهكانيانه كە له پەرتوكهكانياندا
 هيه. ﴿ ۱۵ ﴾ **﴿ ۱۵ ﴾ كَلَّا ﴿۱۵﴾** نهخيروانييه، بو سهرزەنشست كردن و بهرپهريچ دانەهوى ئەو دستدریژكاره
 تاوانباريه لهو ووتە پوچهلهو بەدرۆ زانينى، **﴿ ۱۶ ﴾ بَلْ ﴿۱۶﴾** **﴿ ۱۶ ﴾ تَمَّ عَلَى قُلُوبِهِمْ مَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿۱۶﴾** تاوان و
 سهريپچيان زور کردوو تا دەورى دلای داون، ئەمه ئەو (ران) ديه بهسەريهوه. روى الترمذي عن
 أبي هريرة (رهزای خواى ليبييت) عن النبي ﷺ قال: «إِنَّ الْعَبْدَ إِذَا أَخْطَأَ خَطِيئَةً، نُكِنَتْ فِي قَلْبِهِ نُكْتَةٌ
 سَوْدَاءَ، فَإِذَا هُوَ نَزَعَ وَاسْتَعْفَرَ وَتَابَ، صُلِقَ قَلْبُهُ، وَإِنْ عَادَ، زِيدَ فِيهَا، حَتَّى تَعْلُوَ قَلْبُهُ، وَهُوَ الرَّأُّ الَّذِي ذَكَرَهُ

اللہ ﴿بَلِّ (۱۵) ثُمَّ عَلَى قُلُوبِهِمْ مَا كَانُوا يَكْسِبُونَ﴾ (۱) . واتہ: نہ گہر بہندہ تاوانیکی کرد خالیکی پرش لہ سہر دلنی دادہ نرنی، نہ گہر ہاتو تو بہی کردو وازی ہیئاو داوی لیخوش بوونی کرد ئەوا دلنی پاک دەبیئەوہ، نہ گہر گہر پاہوہ سہر تاوان خالہکان زیاد دەکات تادلنی دادہ پووشی، ئەمہ ئەو (ران) ہیہ کہ لہ قورئاندا باس کراوہ . ﴿كَلَّا إِنَّهُمْ عَنْ رَبِّهِمْ يَوْمَئِذٍ لَّحَجُونَ﴾ (۱۵) نہ خیر ئەوان لہ بینینی پەرور دگاریان لہ روژی قیامت بیبہش کراون، تہ ماشای ناکہن ہەرورہ کو چون باوہ پداران تہ ماشای دەکەن، ہەرورہ کو چون لہ دونیادا بیبہشی کردن لہ یەخوایہ رستی خوئی لہ روژی قیامتیشدا بیبہشیان دەکات لہ بینینی خوئی . ﴿ثُمَّ إِنَّهُمْ لَصَالُوا الْجَحِيمِ﴾ واتہ: ئەمانہ دەچنہ ناگری دوزہ خوہ پاشان گہرمیہ کہی دەچیژن . ﴿ثُمَّ يُقَالُ هَذَا الَّذِي كُنْتُمْ بِهِ تُكَذِّبُونَ﴾ دواتر پییان دەوتری ئەمە ئەو شوینہ یہ کہ بە دروتان دەزانی . ﴿كَلَّا إِنَّ كِتَابَ الْأَبْرَارِ لَفِي عِلِّيِّينَ﴾ چاکہ کاران ناووس کراون کہ ئەمانہ ئەہلی شوینہ بەرزہکانی بہہشتن، یاخود پلہ بەرزہکانی بہہشت، وە چاکہ کار: ئەوانہن کہ گوپریاہەئی خاوا پیغەمبەر ﷺ ئەکەن و فەرمانیان جیبہ جی دەکەن . ﴿وَمَا أَدْرَاكَ مَا عِلِّيُّونَ﴾ ئەوی محمد ﷺ تو چوزانیت علیون چیبہ، بو بەگەرہ زانینی علیون ھ . ﴿كُنْتُ مَرْفُومٌ﴾ ئەو کتابہی کہ ناوی ئەوانی تیا نوسراوہ تہوہ کتابیکی نوسراوہ . ﴿يَشْهَدُهُ الْمُفْرَقُونَ﴾ واتہ: مہ لانیکہ تہکانی خواي گہورہ نامادہی ئەو کتابہ نوسراوہ ئەبن و دەبیینن، وە ووتراوہ: شایہ تی دەدەن بەوہی کہوا لہ ناو ئەو کتابہ نوسراوہ لہ روژی دوا یی . ﴿إِنَّ الْأَبْرَارَ لَفِي نَعِيمٍ﴾ بە راستی چاکہ کاران لہ بہہشتدان . ﴿عَلَى الْأَرْبَابِ﴾ جیگہ یہ کہ وەکو جولانہ یہک پاخراوہ بەرزہ، ﴿يَنْظُرُونَ﴾ سہیری ئەو ہموو پریزو پلہ وپایہ دەکەن کہ خواي گہورہ پییانی داوہ، وە ووتراوہ: سہیری پروی خواي گہورہ دەکەن . ﴿تَعْرِفُ فِي وُجُوهِهِمْ نَضْرَةَ النَّعِيمِ﴾ کہ بیانینیت دەزانت ئەمانہ لہ نازو نیعمەتدا بوونہ، لہ جوانی و روئاک و سپیتی و گہشاوہی روویان . ﴿يُسْقَوْنَ مِنْ رَحِيقٍ مَّخْتُمٍ﴾ الرُّحِيقُ: عارہ قیکیان پی دەدری کہ ہیچ فیلیکی تیانہ وە ہیچ شتیکی تیانہ کہ توشی فەسادیان بکات، وَالْمَخْتُمُ: موری پیوہیہ، قەدەغہ یہ ہیچ کہسی دەستی بو بەری ہتا دەبریت بو چاکہ کاران و تا مؤرہ کہی بو ئەوان دەکریتہوہ . ﴿خَتَمَهُ مَسْكٌ﴾ واتہ: دوا تامی

(۲) أخرجه أحمد (۲۹۷/۲، رقم ۷۹۳۹)، والترمذی (۴۳۴/۵، رقم ۳۳۳۴) وقال: حسن صحيح . والنسائی في الكبرى (۱۱۰/۶، رقم ۱۰۲۵۱)، وابن ماجه (۱۴۱۸/۲، رقم ۴۲۴۴)، وابن أبي الدنيا في التوبة (ص ۱۴۳، رقم ۱۹۸ ط مکتبة القرآن)، وابن حبان (۲۷/۷، رقم ۲۷۸۷)، والحاكم (۴۵/۱، رقم ۶) وقال: صحيح . والبيهقي في شعب الإيمان (۴۴۰/۵، رقم ۷۲۰۳ مکرر)، وحسنه الشيخ الألباني في: صحيح الجامع الصغير: (۱۶۷۰) .

بؤنی میسکی هیه؛ ئەو هی که مهیه که ده خواته وه دوا بؤن بؤنی میسکه، وه ووتراوه: قاپ و گلاسه کان مۆرکراوه به میسک ﴿وَفِي ذَلِكَ فَلَيْتَاتٍ مِنَ الْمَنَّانِ﴾ واته: ئەوانه ی که ره غبه تیان هیه بۆ بههشت بابیشپرکی بکن، چۆن کۆمه لی کهس پیشپرکی ده کهن و هر که سێ له وان دهیه وئ پیشپرکی که بۆ خوی بی و به سهر ئەوانی تردا زال بی. ﴿وَمِزَاجُهُ مِنَ تَسْنِيمٍ﴾ ئەو عاره قه تیکه لاو ده کری به تَسْنِيم؛ ئەو خواردنه وهیه له بهرزه وه بۆیان شوپ ده کریته وه، به پزترین خواردنه وه ی بههشته. ﴿عَيْنَا يَشْرَبُ بِهَا الْمُعْرَبُونَ﴾ ئەو په حقیقه ئەخۆن له سهرچاوه ی تَسْنِيم له گلاسه کانیا ندا تیکه لی ده کهن. ﴿إِنَّ الَّذِينَ أَجْرَمُوا﴾ ئەوانه ی کافر بوونه ﴿كَانُوا مِنَ الَّذِينَ آمَنُوا يَضْحَكُونَ﴾ گالته یان ئەکرد به ئیمانداران له دونیادا. ﴿وَإِذَا مَرُّوا بِهِمْ يَتَغَامَرُونَ﴾ کاتی که به لای ئیمانداران تییهر بوونایا گالته یان پی ده کردن به ئیشاره ت به پیئوی چاویان، به برۆیان، به دهستیان، له که داریان ده کردن به هوی ئەوه ی که ئەمانه موسلمانن، وه عیب و عاریان ئی ده دۆزینه وه. ﴿وَإِذَا انْقَلَبُوا﴾ واته: کاتی که کافره کان ده چونه وه ماله وه ﴿إِلَىٰ أَهْلِهِمْ﴾ بۆ لای کهس و کاریان که مه جلیسه کانیا جی ده هیئا ﴿انْقَلَبُوا فَكِهِينَ﴾ زۆر سه رسام ده بوون به خویان که گالته یان به موسلمانان کردوو وه له زه تیان کردوو له و رابواردن و گالته کردنه، وه خوشحالن له وه ی که وا تانه و ته شهریان له ئیمانداران داوه، وه گالته یان پییان کردوو. ﴿وَإِذَا رَأَوْهُمْ قَالُوا إِنَّ هَٰؤُلَاءِ لَضَالُونَ﴾ وه ئەگه ر موسلمانان بیینن گالته یان پی ده کهن و ده لئین ئەمانه گومران و لایان داوه له دینی با و باپیرانیان. ﴿وَمَا أَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ حَفِظِينَ﴾ خوی گه وره ئەوانی نه ناردوو بۆ سهر موسلمانان و له لایه نی خوی گه وره وه نیردرا بیتن؛ که ئیمانداران سپیدرا بیتنه ده ست ئەوان تا کرده وه کانیا ن پیا ریزن.

﴿۳۱﴾ **قَالِیْمُ الَّذِیْنَ ءَامَنُوْا مِنَ الْكُفَّارِ یُضَحَّکُوْنَ** ﴿۳۱﴾ شه پرؤ باوهرداران گالته به کافران دهکن که دهیانینن زهلیل و ریسواو تیکشکاون له ناگری دوزخ، ههر وهکو چوَن له دونیا کافرهمکان گالتهیان به نیمانداران دهکرد.

﴿۳۰﴾ **عَلَى الْأَرْيَکِ یُظَرُّوْنَ** ﴿۳۰﴾ نیمانداران دانیشتوونه له سهر شه و جؤلانیانه و شه شوینه بهرزهانی که بویان نامادهکراوه له ویوه ته ماشای دورژمنانی خوا دهکن که له ناو ناگری دوزخ خدا سزا دهرین، وه باوهردارانیش له نازو نیعمته و خوُشی بههشتدان. ﴿۳۱﴾ **هَلْ تُؤِْبُ الْكُفَّارَ مَا كَانُوْا یَفْعَلُوْنَ** ﴿۳۱﴾ واته: به دنیایی کافران سزای خویان وهرگرت که له دونیادا گالتهیان به باوهرداران دهکرد

سُورَةُ الْأَنْعَامِ

﴿۱﴾ **اِذَا السَّمَآءُ اَنْشَقَّتْ** ﴿۱﴾ کاتیئک ئاسمان لهت دهبی که

یهکیکه له نیشانهکانی پوژی دواپی. ﴿۲﴾ **وَاذِنْتَ لِرَبِّهَا وُحِّتٌ** ﴿۲﴾ واته: ئاسمانیش گوپراهلی خوی گهوره دهکات وه گوئی دهگری و گوئی بیست دهبی بو شه و فرمانانهی که خوی گهوره پیی دهکات ﴿۳﴾ **وَحِّتٌ** ﴿۳﴾ وه حهقی خویشیتی گوپراهلی بکات و ملکهچ بیئ و گوئی بگری. ﴿۴﴾ **وَإِذَا الْأَرْضُ مُدَّتْ** ﴿۴﴾ واته: کاتیئکیش زهوی پادهخری، وه شاخهکان نههژئی ههتا وای لیئی ئه بیی بهیهک پارچه زهوی ساف. ﴿۵﴾ **وَاَلْقَتْ مَا فِیْهَا وَخَلَّتْ** ﴿۵﴾ ههرچی مردوویهکیش له ناو زهوی یه ههر ههموی فری ئه داته دهرهوه بو سهر زهوی ﴿۶﴾ **وَخَلَّتْ** ﴿۶﴾ واته: بهرانهتیاں لی دهکات و دهستبهرداریان دهبیئ و دهیانداته دهست خوی گهورههتا خوی گهوره فرمانی خوی بهسهریاندای جیبهجی دهکات. ﴿۷﴾ **وَاذِنْتَ لِرَبِّهَا وُحِّتٌ** ﴿۷﴾ کاتیئکیش زهوی پاخراوه بهئیزنی خوی گهوره ئه ئیشهی کردووه وه حهقی خویشیتی گوپراهلی فرمانی خوی گهوره بیئ و فرمانی

خوای گهوره جیبه جی بکات. ﴿٦﴾ ﴿بَتَّيْهَا الْإِنْسَانُ﴾ ئەی مروؤف؛ مه بهست پئی: به باوه پدارو کافروه

﴿إِنَّكَ كَادِحٌ إِلَىٰ رَبِّكَ كَدْحًا﴾ ئیوه ههول و کوشش دهدن به رهو لبقای خوای گهوره ﴿فَمَلَقِيهِ﴾ واته: هه

رؤژیکیش ده بی ده گنه خوای گهوره به کرده و کانتان. ﴿٧﴾ ﴿فَأَمَّا مَنْ وَأَمَّا مَنْ يَمِينِهِ﴾ جا ئەو که سهی

به دهستی راستی کتبه که ی پئی ددری که باوه پدارانن، ئەمانه نامه ی کرده و کانیان ئەو کرده و به ی که

کردو یانه له دونیادا نوسراو ته وه و هکو ریزیک به دهستی راست پئیان ددریت و هکو ههست پئی کردنی

که ئیوه ئەهلی به ههشتن. ﴿٨﴾ ﴿فَسَوْفَ يَحْسَبُ حِسَابًا يَسِيرًا﴾ ئەو که سهه لیپرسینه و به یه کی ئاسانی له گه لدا

ده کری، کرده و خراپه کانی پئی نیشان ددریت، دوا ی ئەوه خوای گهوره لیی خوش ده بی بی ئەوه ی

لیپرسینه و به ی له گه لدا بکات، له صحیحین له عائشه وه (رهزای خوای لیبت)، ئەفه رموویت: پیغه مبه

﴿فَرَمُوِيَتِي﴾ (مَنْ نُوقِشَ الْحِسَابَ عُذِّبَ). واته: هه که سهی مونا قه شه ی حسابی له گه لدا بکری سزا

ده دری. عائشه (رهزای خوای لی بیت) ئەفه رموویت: و تم ئەی پیغه مبه ری خوا ﴿﴾ ئەوه نیه خوای

گه و ره ده فه رموویت: ﴿فَسَوْفَ يَحْسَبُ حِسَابًا يَسِيرًا﴾ واته: حساب و لیپرسینه و به یه کی ئاسانی له گه لدا

ده کری، پیغه مبه ﴿﴾ فه رموی: (لَيْسَ ذَاكَ الْحِسَابُ، أَمَّا ذَاكَ الْعَرْضُ مِنْ نُوقِشَ الْحِسَابِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ عُذِّبَ) (١).

واته: ئەوه حساب و لیپرسینه و به یه، به لکو ئەوه نیشان دانی کرده و کانه، دوا ی ئەوه خوای گه و ره

لیی خوش ده بی، به لأم هه که سهی مونا قه شه ی حسابی له گه لدا بکری سزا ددری. ﴿٩﴾ ﴿وَيَنْقَلِبُ إِلَيْنَا

أَهْلِيهِ﴾ ئەوه که سهی کتابی به دهستی راستی پیدرا ئەوه ئەگه ری ته وه بو ناو که سوکاری خو ی

له خیزانه کانی ئەو خیزانه ی له دونیادا هه ی بو وه ئەگه ره به هه شتی بی وه حوریبه کان که وا له به هه شتدا

بو ی ناماده کراوه ﴿مَسْرُورًا﴾ زور دلخوشه و زور خوشحاله به و چاکه و ریز لیئانه ی لیی نراوه. ﴿١٠﴾ ﴿

وَأَمَّا مَنْ أُوْفِيَ كِتَابَهُ، وَرَأَىٰ ظَهْرَهُ﴾ به لأم ئەوه که سهی کتبه که ی له پشته وه پئی ددری له به ره ئەوه دهستی راستی

کوت و زنجیر کراوه به ملیه وه، دهستی چه پیشی له پشته وه به، که کافران و سه ریچی کارانن .

(٤) صحیح مسلم: (٥٢٣١).

﴿ ۱۱ ﴾ ﴿ فَسَوْفَ يَدْعُوا ثُبُورًا ﴾ واته: کاتیک که نامهی کرده و کانی به دست چپی پی ددریت و دهیونیتته و هوار دهکات به تیاچوون و له ناوچوونی خوی. ﴿ ۱۲ ﴾ ﴿ وَيَصَلِّي سَعِيرًا ﴾ نه چیتته ناو ناگری دوزه و گهرمی ناگره که ده چیتتی.

﴿ ۱۳ ﴾ ﴿ إِنَّهُ كَانَ فِي أَهْلِهِ مَسْرُورًا ﴾ ئەم له دونیادا دل خوش بووه کاتیک که وا شوین هه و او نارهنزوی خوی که و توه، وه سوار نارهنزوی خوی بووه و نارهنزوه کانی جیبه جی کردوه به له خوبایی بوون و به خراپه کاریه وه، له بهر نه وهی به خه یالیدا نه هاتوه یا خود بیرى له وه نه کردوتته وه که پرۆتیک دهرمیت و له پرۆتی قیامه تدا لیپرسینه وهی له گه لدا ده کريت. ﴿ ۱۴ ﴾ ﴿ إِنَّهُ ظَنَّ أَنْ لَنْ يَحُورَ ﴾ ئەو گومانی وا بووه که وا ناگریتته وه بۆ لای خوی گه وه له پرۆتی دویسی تا لیپرسینه وهی له گه لدا بکريت. ﴿ ۱۵ ﴾ ﴿ بَلَّغْ بِهِ آيَاتِ دِهِ دهبیت بگه ریتته وه ﴾ ﴿ إِنَّ رَبَّهُ كَانَ بِهِ بَصِيرًا ﴾ خوی گه وه بینه ره و ناگاداره به خوی و کرده وه کانی هیچ شتیکیش نیه له خوی گه وه بشارد ریتته وه. ﴿ ۱۶ ﴾ ﴿ فَلَا أَسْمِعُ بِالسَّفْعِ ﴾ خوی گه وه سویند ده خوات به و سوراییه که له دوی خورئاوا بوون دهرده که ویت تا وه کو کاتی عیسا دهمینت.

﴿ ۱۷ ﴾ ﴿ وَاللَّيْلِ وَمَا وَسَقَ ﴾ واته: سویند بی به شه و که چی له خویدا کو کردوتته وه و هه لگرتوه، که شه و هه مو و نه و شتانهی له پرۆت بلا و بوونه ته وه و ته سه پروف و هه لسوکه تیان کردوه هه هه مووی کو کردوتته وه، هه مووی گرتوته خوی له بهر نه وهی کاتیک شه و دیت هه موو شتیک پرو ده کاته شوینده کهی خوی. ﴿ ۱۸ ﴾ ﴿ وَالْقَمَرِ إِذَا اتَّسَقَ ﴾ وه خوی گه وه سویند ده خوات به مانگ کاتیک کامل دهبیت له نیوهی مانگدا. ﴿ ۱۹ ﴾ ﴿ لَتَرْكَبُنَّ طَبَقًا عَن طَبِقٍ ﴾ سویند بی بهم شتانه نیوه به رده و ام گوران کاریتان به سه ردا دیت، له ده و له مهندی و هه ژاری، له ژیان و مردن، له چونه به هه هشت یان دوزه. ﴿ ۲۰ ﴾ ﴿ فَمَا لَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴾ باشه خه لکی چیبانه بۆ باوه ر ناهینن به قورئان له گه ل بوونی ئەو هوکارانهی که وایان لی دهکات باوه ر بینن به قورئان. ﴿ ۲۱ ﴾ ﴿ وَإِذَا قُرِئَ عَلَيْهِمُ الْقُرْآنُ لَا يَسْمَعُونَ ﴾ چ ریگریک ههیه کاتیک که وا قورئان ده خویننه وه سوجه بۆ خوی گه وه نابه ن و ملکه چی نابن، وه و وتراوه مه به ست پیی: له کاتی قورئان خویندن سوجهی تیلاوه نابه ن له و نایه تانهی که وا سوجهی تیا به. ﴿ ۲۲ ﴾ ﴿ بَلِ الَّذِينَ كَفَرُوا ﴾

﴿يَكْذِبُونَ﴾ واته: به لکو کافران نهو کتابه ی که خوی گه وره نار دویه تی که نهو کتابه ته وحیدو زیندوو بوونه وهو پاداشت و سزای له خوگر توه نهوان به دروی دوزانن .

﴿۳۳﴾ ﴿وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا يُوعُونَ﴾ خوی گه وره زانایه و ناگاداره به وهی کهوا نهوان شار دویانه ته وه له نه فسی

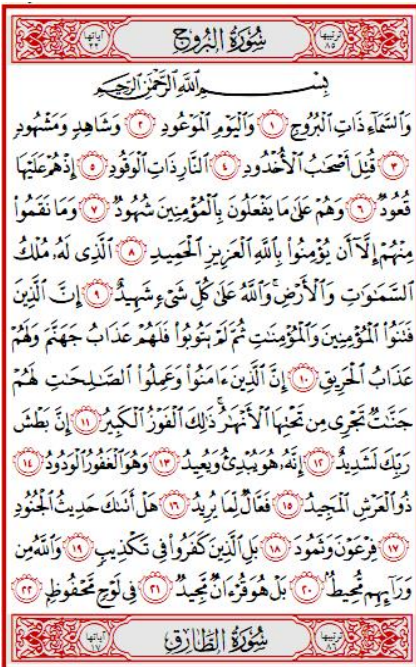
خویان لهو به درو زانینه یاندا که هه مووی درناپن ﴿۳۴﴾ ﴿فَبَشِّرْهُمْ بِعَذَابٍ أَلِيمٍ﴾ مژده یان پییده

به سزایه کی به ئیش و نازار؛ وه کو هیرش کردنه سه رو گانته پیگردنیک ﴿۳۵﴾ ﴿إِلَّا الَّذِينَ

ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ أَجْرٌ غَيْرُ مَمْنُونٍ﴾ تهنه نهو که سانه نه بیئت که باوه دریان هیناوه و کرده وهی چاکیان

کردوه نهوانه نه جرو پاداشتی نه پراوه و به رده و امیان بو هیه که کهس منته ناکاته سهریان .

سُورَةُ الْبُرُوجِ

﴿۱﴾ ﴿وَالسَّمَاءِ ذَاتِ الْبُرُوجِ﴾ سویند بی به ناسمان

نهو ناسمانه ی کهوا شوینی نه سستی ره کانه، که

دوانزه بورجه بو دوانزه نه سستی رهن ﴿۲﴾

﴿وَالْيَوْمِ الْوَعُودِ﴾ وه سویند بی به و پوژهی کهوا

وه عد پئی دراوه که روو ددات، که پوژی

دواییه ﴿۳﴾ ﴿وَشَاهِدٍ﴾ وه سویند بی

به شاهیده کان نهو دروستکراوانه ی که لهو

روژهدا شایه تی ددهن ﴿۴﴾ ﴿وَمَشْهُورٍ﴾ نهو

شایه تیدانه ی کهوا شایه ته کان شایه تیبیان پئی

داوه له سه ر تاوانباران، نهو تاوانه گه ورانه که

کردوویانه کهوا شایه تی بوونه و ناگاداریبونه،

وه نهمه هه موو نهو که سانه ده گریتته وه کهوا له پیناو خوی گه وره دا کوژراون، هه روه کو

چوئن له چیروکی أصحاب الأُخدود دا هاتوو که ئیستا باس ده کریت، هه روه ها خوی

گهوره خویشی شاهیده به سه ریانه وه وه کو له دوی ئه وه باس ده کریت. ﴿٤﴾

﴿فَلْأَخَذُوا الْأَخْذُور﴾ واته: نه فره تیان لیبیت، که یه کی بوو له پاشای کافره کان و سه ربازه کانی، کاتی هندی له ژیر ده سته کانیان باوه ریان هیئا به خوی گهوره، ئه وان چالیان بویان هه لکه ندو ناگریان تیادا داگری ساندو هه لیانیا ندایه ناو ناگره که وه تا سوتان، پاشاکه و هاوه له کانی بو خویمان دانیشتبون به دیار چاله که وه و سه ریان ده کرد.

چیرۆکه که ی له {صحیح مسلم (ج ٤ / ص ٢٢٩٩} باسکراوه به دریزی. ﴿٥﴾ ﴿النَّارِ ذَاتِ الْوُفُودِ﴾

﴿الْوُفُودِ﴾ ناگره کیان ناگریکی بلیسه دار بوو چونکه داری تیا بوو. ﴿٦﴾ ﴿إِذْ هُرِّعَتْهَا فَعُودٌ﴾ نه فره تی خویان لیبی کاتی دهوری ناگره کیان دابوو دانیشتبون له سه ر کورسی به ده ور ناگره که وه. ﴿٧﴾ ﴿وَهُمْ عَلَىٰ مَا يَفْعَلُونَ بِالْمُؤْمِنِينَ﴾ ئه وه ی ئه وان به ئیماندارانیان ده کرد له وه ی که وا ئه گه ر وازنه هیئن له دینه که یان به ناگر ده یان سو تیئن. ﴿شُهُودٌ﴾ له رژی دوی خویان شایه تی ده دن له سه ر نه فسی خویان به وه ی به ئیماندارانیان کردوه، پاشان زمانیان پاشان ده ستیان پاشان پییان شایه تیان له سه ر ده دن. ﴿٨﴾ ﴿وَمَا نَقَمُوا مِنْهُمْ إِلَّا أَن يُؤْمِنُوا بِاللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَمِيدِ﴾ هیچ توله یه کیان له و موسلمانانه نه سهند ته نها له بهر ئه وه نه بی که ئه وان خوی گه وره یان به راست ده زانی، ئه و خویه ی که وا زاله و بالاده سته و سو پاس کراوه له هه موو حاله تیکدا، هیچ تاوانیکیان نه بوو ته نها ئیمان که یان نه بی. ﴿٩﴾

﴿الَّذِي لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ خوی گه وره خاوه نی ئاسمانه کان و زه وییه ﴿وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ﴾ واته: ئه وه ی ئه وان به ئیماندارانی ده که ن خوی گه وره ناگاداره و هیچی له خوی گه وره ناشارد ریته وه، که ئه مه ی ش هه ره شه یه کی زور سه ختی تیا به بو هاوه لانی ئه و چاله ی که وا هه لکه ندرا، له هه مان کاتیشدا په یمان و به لیئیکی چاکیشه بو ئه و ئیماندارانه ی که وا له سه ر دینه که یان سزادراون.

﴿إِنَّ الَّذِينَ فَتِنُوا الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ﴾ ﴿۱۰﴾ ئو کہسانہی کہ ئیماندارانیان تاقیکردوہ بہوہی کہوا یان ئہبئی لہ دینہکہیان پاشگن ببنہوہ یان ئہبئی بچنہ ناو ئاگرہکہوہ وہسوتاندیان بہ ئاگرو ہیچ ہلبژاردنیکی تریان بویان دانہنا تہنہا کوفر کردن نہبیت بہ خوی گہورہ تا پاشگن ببنہوہ لہ دینہکہیان. ﴿ثُمَّ لَمْ يَهْتَبُوا﴾ پاشان توبہیان نہکرد لہو کردارہ ناشرینہیان وہ نہگہرانہوہ لہو کوفر لہو تاقیکردنہوہی کہئیماندارانیان تاقیکردوہ ﴿فَلَهُمْ عَذَابٌ جَهَنَّمُ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلْحَرِيقِ﴾ ئہمانہ سزای دوزہخیان بؤ ہہیہ، وہ سزایہکی تریان بؤ ہہیہ زیاد لہسزای دوزہخ کہسزایہکی سوتینہرہ بہوئی سوتاندنی باوہردارانہوہ. ﴿۱۱﴾

﴿إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ جَنَّاتٌ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ﴾ بیگومان ئو ئیماندارانہی کہ ئیمانیان ہیئاو کردہوہی چاکیان کردوہ ئہمانہ بہہشت و باغ و باغاتیکیان بؤ ہہیہ کہوا جوگہلہو روبرو ئاو بہژیر دارہکاندا دہروات ﴿ذَلِكَ الْفَوْزُ الْكَبِيرُ﴾ ئا ئہمہ بردنہوہی ہرہ گہورہیہ. ﴿۱۲﴾ ﴿إِنَّ بَطْشَ رَبِّكَ﴾ بردنہوہی خوی گہورہ بؤ ئو تاوانبارو خوبہگہورہزان و زالم و ستہمکارانہ ﴿لَشَدِيدٌ﴾ زور زور سہختہو چہند قاتیکہ. ﴿۱۳﴾ ﴿إِنَّهُ هُوَ بَدِيءُ وَمُعِيدٌ﴾ خوی گہورہ ہر خویہتی سہرتا دروست کراوہکانی دروست دہکات لہ دنیا، وہ لہوای مردنیش زیندوویان دہکاتہوہ دہیانگہرینیتہوہ. ﴿۱۴﴾ ﴿وَهُوَ الْغَفُورُ الْودُودُ﴾ خوی گہورہ زور زور لیخوشبووہ بؤ تاوانی بہندہ ئیماندارہکانی و نابرویان نابات، خوی گہورہ زور زور خوشہویستی ہہیہ بؤ ئو خوشہویستانہی خوی کہوا گوپراہلی دہکن. ﴿۱۵﴾ ﴿ذُو الْعَرْشِ﴾ واتہ: خوی گہورہ خاوہنی عہرشی گہورہیہ ﴿الْمَجِيدُ﴾ المجد: ئہوپہری کہرہم و پیزو چاکہ. ﴿۱۶﴾ ﴿فَاعْلَمْ أَنَّمَا يُرِيدُ﴾ خوی گہورہ ہرچی بویت دہیکات. ﴿۱۷﴾

﴿هَلْ أُنَبِّئُكَ حَدِيثَ الْجَنَّةِ﴾ بہتہکید ئہی محمد ﷺ ہہوال و بہسہراتی ئو ہہموو کافرانہی کہوا کوبونہوہ کہ پیغہمبہرانی خویان بہدرؤزانی کہوا سہربازیان کؤ دہکردوہ بؤ کوشتنی پیغہمبہرانیان بیت گہیشتوہ، وہہروہا قسہو بہسہراتی ئہوان ئہوہیہ خوی گہورہ بردیانہیوہ لہتاویانی برد. ﴿۱۸﴾ ﴿رُعُونَ رَمُودٌ﴾ وکو فیرعہون و قہومی پمود. ﴿۱۹﴾ ﴿بَلِ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي تَكْذِيبٍ﴾ بہلکو موشریک و ہاوبہش ہرپاردہرانی عہرہبیش ئہوانیش بہدرؤزانینیکی سہخت تؤ بہدرؤ دہزانن، وہ ئہوہیشی کہ تؤ ہیئاوتہ، کہ قورئانہ ئہویش بہدرؤ دہزانن و پندو نامؤژگاریان و ہرنہگرتوہ لہو کافرانہی پیش خویان. ﴿۲۰﴾ ﴿وَاللَّهُ يَنْزِلُ فِي السَّمَوَاتِ﴾ خوی گہورہ

دهوری نهوانی داووو تواناو دسهلاتی بهسهر نهواندا هیهه نهوهی کهوا بهسهر کافرانی نوممهتانی پیشوتری هیناوه توانای هیهه بهسهر نهمانیشی بینیت.

﴿بَلْ هُوَ قُرْآنٌ مَّجِيدٌ﴾ بهلکو نهومه قورئانیکه لهوپهپی شهرهفو ریژو پلهو پایوه بهرهکهتدایه، وهکو قسهی نهو بیباوهراوه نیبیه که دهلین: نهومه شیعرهوه ههندیک جار دهلین فالهوه هندیک جار دهلین سیحرو جادوهوه.

﴿فِي لَوْحٍ مَّحْظُوظٍ﴾ بهلکو نهومه نوسراوهتهوه له لوح، که گهورهی ههموو پهرتوکهکانه، کهوا لای خوی گهوره پاریزراوه لهوهی کهوا شهیتان پیی بگات.

سُورَةُ الْفَلَاقِ

﴿وَالسَّمَاءِ وَالطَّارِقِ﴾ خوی گهوره سویند دهخوات به ناسمان و نهو نهستیرانهی که بهشهو دیارن، و الطارق: نهستیرهیه، ناونراوه به الطارق: لهبهر نهوهی بهشهو دیاره، و بهروژ دیار نامینی، نهو شتهی بهشهو دهردهکهوی: بهروژ دیار نامینی پیی دهرتیت الطارق.

﴿وَمَا أَدْرَاكَ مَا الطَّارِقُ﴾ نهی محمد ﷺ تو چوزانیت طارق چییه؟ ﴿النَّجْمِ الثَّاقِبِ﴾ نهو نهستیره گهشانن، نهو گهشاوهیهبه بهسهختی و توندی شهو نهپری. ﴿إِنْ كُلُّ نَفْسٍ لَّمَّا عَلَيْهَا حَافِظٌ﴾ وهلامی سویند خواردنهکه: واته: هیهچ نهفسی نیه ئیلا پاریزهزی لهسهره، مهبهست لهپاریزهر نهو مهلائیکهتانهیه که ئینسان ههر ووتهو کردهوهیهک بکات دهنوسن، وه هرچی خیرو شهر بکات سهرزیمیری دهکهن و دهپاریزن. ﴿فَلْيَنْظُرِ الْإِنْسَانُ مِمَّ خُلِقَ﴾ با مرؤة

تهماشای خوی بکات بزانیته لهچی دروست کراوه. ﴿خُلِقَ مِنْ مَّاءٍ دَافِقٍ﴾ واته: مرؤة لهئاویک دروست بووه که له پهحمادیه؛ لهیهکگرتنی مهنی پیاو و مهنی ژن، لهبهر نهوهی مرؤة لهو دوو ناوه دروست دهبی، خوی گهوره بهیهک ناو باسی دکات، چونکه ههردوو ناوهکه یهک دهگریته و تیکهل دهبیته و دهبیته بهیهک ناو.

﴿مَخْرُجٍ مِنْ بَيْنِ يَدَيْنِ الصُّلْبِ وَالتَّرَائِبِ﴾ مهبهست پیی: ناوی پیاو لهپشتیهیهوه دیت وه ناوی نافرهت له سنگیهوه، و الترائب: شوینی ملوانکیه لهسنگ، مرؤة دروست نابی ئیلا بهیهکگرتنی نهو دوو ناوه نهبیته، وه ووتراوه: نهو ناوه لهههموو نهندامهکانی لهشهووه دیته دهرهوه. ﴿إِنَّهُ عَلَّ رَجِيمٍ لَقَادِرٍ﴾ نهو خوییهی کهلهو

دئۆیه ئاوه مروقی دروست کردوه توانای ههیه له پاش مردنی زیندووی بکاتهوه. ﴿يَوْمَ تَبْيَضُّ بُيُوتُ الَّذِينَ آمَنُوا﴾ له پوژئیکدا هه موو شته نهینییه کان دهرده که ون و ناشکرا دهن، السرائر: مه بهستی نهو عه قیده و نیهت و شتانهیه که مروقه له دئیدا شارودوویه تیه وه که کس ئاگای ئی نه بووه له پوژئی قیامهت هه مووی دهرده که ویت، ئا لهو کاته دا جیاده کریته وه کامه ی نیهتی پاک بووه و کامه ی نیهتی بیس بووه.

﴿فَالَهُمْ فِيهَا مِنْ قُوَّةٍ وَلَا نَاصِرٍ﴾ لهو پوژده مروقه هه ی هه یزو توانایه کی نیه که به توانیت خو ی بیاریزیت له سزای خوای گه وره، وه هه روه ها یارمه تیده رو سه رخه ریکیشی نیه یارمه تی بدات و پرگاری بکات لهو سزایه ی که وا تووشی بووه. ﴿وَالسَّمَاءَ دَانٍ رَجَعُ﴾ سویند بی بهو ئاسمانه ی که خاوه ن بارانه له بهر نه وه پیی دهوتری الرجع: چونکه هه روه که دیت و دهروات و دووباره ده بیته وه هتا بارانه که ده باریت. ﴿وَالْأَرْضَ ذَاتِ الصَّاعِ﴾ سویند بی بهو زهویه ی که لهت ده بیته و دانه ویله و به ره هم و داری تیدا ده رویت. ﴿إِنَّهُ لَقَوْلُ فَصْلٍ﴾ وه لامی سویند خوادنه که واته: ئه م قورئانه و ته به یه کی یه کلا که ره وه یه که وا حقه و باتل له یه که جیاده کاته وه. ﴿وَمَا هُوَ بِالْمُرْسَلِ﴾ قورئان گالته نیه. ﴿إِنَّهُمْ يَكِيدُونَ كَيْدًا﴾ ئه وان فیل ده کن، ئه وان هه موو پرگه یه که ده گرنه بهر بو به تال کردنه وه ی ئه و دینه ی که پیغه مبه ر هه یناویه تی. ﴿وَأَكِيدُ كَيْدًا﴾ منیش مؤله تیان پی دده وم پرگه یان دده م هه تا کاتی که له ناویان ده به م که وا خویشیان هه ست ناکه ن، وه سزایان دده م له تۆله ی ئه و مه کرو فیل و نه خشه یه ی که دایان ناوه به نه خشه و فیلیکی له وه ی خو یان سه ختر. ﴿فَهَمَلِ الْكَافِرِينَ﴾ مؤله ت بد به کافره کان ﴿أَمْهَلُمْ﴾ الإمهال: مؤله تدان ﴿رَوَيْلًا﴾ واته: مؤله تیان بده مؤله تیکی نزیک یان که میان پییده هه تا پوژیان دیت.

سُورَةُ الْأَعْلَى

﴿سَبِّحْ اسْمَ رَبِّكَ الْأَعْلَى﴾ واته: خوای گه وره به پاک رابگره له هه موو شتی که شیا و گونجا و نیه به خوای گه وره، به وه ی بلئی: (سبحان ربی الاعلی) واته: پهروه دگاری هه ره به رزی من پاک و مونه زه هه له هه موو که م و کوپی و عه یب و شتیکی ناشیا و". ﴿الَّذِي خَلَقَ سَوَاءً﴾ ئه و خوایه ی که مروقی دروست کردوه به پرئوپیکی، شیوه یه کی ریکی پی به خشیوه، تیگه یشتنیکی ته واوی پی به خشیوه، به هو ی ئه مانه وه مروقی و الیکردوه که ته کلیفی ئی بکات. ﴿وَالَّذِي قَدَّرَ فَهْدَى﴾ خوای گه وره ته قدیری هه موو شتیکی کردوه، له پروی جوړو، شیوازو، کردارو، و ته و، ئه جه له وه، رینمایه ی هه موو که سیکی کردوه بو ئه و شته ی که لئی ده وه شیته وه و بو ی گونجا وه. ﴿وَالَّذِي أَخْرَجَ الذَّرْعَ﴾ ئه و خوایه که ته نها پرزی مروقه کان نادات به لکو پرزی نازه له کانیشی داوه، به وه ی گژو گیا و له وه پی له زهویه وه بو یان دهر کردوه. ﴿فَجَعَلَهُ غَثًا﴾ دوا ی ئه وه ی که سه وز بووه ووشکی کردوه. ﴿أَحْوَى﴾ دوا ی سه وز بوونی ره شی کردوه،

چونكى گيا كە ووشك بوو رەش ھەلدەگەرئىت. ﴿٦﴾ **سُنْفُرُكَ** ﴿﴾ ئەى محمد ﷺ ئىمە بەشىۋەيكە قورئانت بۇ دەخوئىنەۋە ﴿فَلَا تَسْ﴾ ئەۋەى كە تۆ خوئىندتەۋە لەبىرت نەچئىت، سەرەتا جىرىل (سەلامى خۋاى لىببىت) ۋەحى دەھىنا بۇ پىئەمبەر ﷺ جىرىل (سەلامى خۋاى لىببىت) لەخوئىندتەۋەكەى تەۋاۋ نەدەبوو پىئەمبەر ﷺ سەرەتاى دەخوئىندەۋە لەترسى ئەۋەى كەۋا لەبىرى نەچئىت، تا خۋاى گەۋرە فەرموۋى: ﴿سُنْفُرُكَ﴾ **فَلَا تَسْ﴾** واتە: ئەى محمد ﷺ ئىمە بەشىۋەيكە قورئانت بۇ دەخوئىنەۋە، ئەۋەى كە تۆ خوئىندتەۋە لەبىرت نەچئىت، ئەۋە كاتە پىئەمبەر ﷺ بى خەم بوو ۋە خۋاى گەۋرە پاراستى لە لەبىركردنى قورئانى پىرۈز. ﴿٧﴾ **إِلْمًا شَاءَ اللَّهُ﴾** ئىللا ئەگەر شتئىك خۋاى گەۋرە خۋى وىستى لىببىت لەبىرت بچى (ۋاتە نەسخ بىتەۋە) ﴿إِنَّهُ يَبْدَأُ الْجَهْرَ مَا يَخْفَى﴾ واتە: ئەۋەى ئاشكرايەۋە ئەۋەى نەھىنە خۋاى گەۋرە خۋى زانىارى پىئەۋ دەيزانى. ﴿٨﴾ **وَنُبِّئِكَ لِلْبَيْتِ﴾** واتە: كارى بەھەشتت بۇ ئاسان دەكەين. ﴿٩﴾ **فَذَكِّرْ إِن نَّفَعَتِ الذِّكْرَى﴾** ئەى محمد ﷺ ئامۇزگارى خەلكى بكە بەۋ ۋەحىيەى بۇئمان ئاردوۋە، ۋە پۇنمايىان بكە بۇ پۇگەكانى خىرو چاكە، ۋە ھىدايەتبان بدەۋ پۇنمايىان بكە بۇ شەرىعتى دىن، ئەمە كاتى بزانى كەۋا يادخستەۋەكەت سوۋدى ھەببىت، ئەى ئەگەر كەسئىك حەقى بۇ پوون كرايەۋەۋ ئەۋ شوئىن ھەۋاۋ ئارەزوۋى خۋى كەۋت، ئەمە پىۋىست بەياد خستەۋە ئاكات، ئەمە بۇ دوۋبارە كردنەۋەى بانگەۋازە، بەلام بانگەۋازى يەكەمجار گشتىيە. ﴿١٠﴾ **سَيَذَرُكَ مَنْ خَشِيَ﴾** ئەۋەى كەۋا لەخۋا دەترسىت ئەۋا سوۋ لە ئامۇزگارىيەكانى تۆ دەبىنئىت ۋە بەۋ يادخستەۋانە زىاتر لەخۋا دەترسىت ۋە باش دەبىت. ﴿١١﴾ **وَيَنْجِنَهَا الْأَنْفَى﴾** ئەۋانەى كەۋا بەدبەخت ۋە خراپەكارو كافرن ئەۋان خۋىان دوور دەخنەۋە لەۋ يادخستەۋەيە. ﴿١٢﴾ **الَّذِي يَصِلُ النَّارَ الْكُبْرَى﴾** ئەمانە شوئىنئان ئاگرە گەۋرەكەيە كە دۇزەخە، ۋە ئاگرى بچوكىش ئاگرى دونىايە. ﴿١٣﴾ **لَمْ لَا يَأْتُ فِيهَا﴾** ئەۋان نامرن ھەتا ئىسراحت بكەن ۋە پشو بدەن لەۋ سزايەى كەۋا تىيدان ﴿وَلَا يَخِين﴾ ۋەزىانىش نىە ژيانئىك كەۋا سوۋدى پىئەگەيەنئىت. ﴿١٤﴾ **قَدْ أَفْلَحَ مَنْ تَزَى﴾** بىگومان كەسئىك كەخۋى پاك دەكاتەۋە لەشىركو، ئىمان بەخۋا دىنىۋ ۋە تاك ۋە تەنھا خۋاى گەۋرە دەپەرستى، ۋەئىش بەشەرىعتى خۋاى گەۋرە دەكات بەدئىيائى ئەۋانە سەر فزان دەبن لە پوژى دۋاى. ﴿١٥﴾ **وَذَكَرْ أَسْرَابَهُ﴾** واتە: بەزمانى يادى خۋاى گەۋرە دەكات ﴿فَصَلِّ﴾ پىنج نوئزە فەرزەكانى دەكات.

بَلْ تُؤْتِرُونَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا ﴿١٦﴾ وَالْآخِرَةَ خَيْرٌ وَأَبْقَى ﴿١٧﴾ إِنَّ هَذَا لَكِي السُّخْفِ الْأُولَى ﴿١٨﴾ صُحُفٍ إِذْ هَبَمَ وَمُوسَى ﴿١٩﴾

سُورَةُ الْغَاشِيَةِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

هَلْ أَتَاكَ حَدِيثُ الْغَاشِيَةِ ﴿١﴾ وَجُوهٌُ يَوْمَئِذٍ خَشِيعَةٌ ﴿٢﴾ عَامِلَةٌ نَّاصِبَةٌ ﴿٣﴾ تَصَلَّى نَارًا حَامِيَةً ﴿٤﴾ تَشْفَى مِنْ عَيْنٍ أَدِيمَةٍ ﴿٥﴾ لَيْسَ لَهُمْ طَعَامٌ إِلَّا مِنْ صَرِيحٍ ﴿٦﴾ لَا يُسْمِنُ وَلَا يُغْنِي مِنْ جُوعٍ ﴿٧﴾ وَجُوهٌُ يَوْمَئِذٍ نَاعِمَةٌ ﴿٨﴾ لِسَعْيِهَا رَاضِيَةٌ ﴿٩﴾ فِي جَنَّةٍ عَالِيَةٍ ﴿١٠﴾ لَا تَسْمَعُ فِيهَا لَغِيَةً ﴿١١﴾ فِيهَا عَيْنٌ جَارِيَةٌ ﴿١٢﴾ فِيهَا سُرُرٌ مَرْمُوعَةٌ ﴿١٣﴾ وَأَكْرَابٌ مُؤْتَوَعَةٌ ﴿١٤﴾ وَتَفَارِقُ مَصْفُوفَةٌ ﴿١٥﴾ وَزَوَّاجٌ مُنْتَوَعَةٌ ﴿١٦﴾ أَفَلَا يَنْظُرُونَ إِلَى الْإِبْرِيلِ كَيْفَ خُلِقَتْ ﴿١٧﴾ وَإِلَى السَّمَاءِ كَيْفَ رُفِعَتْ ﴿١٨﴾ وَإِلَى الْجِبَالِ كَيْفَ نُصِبَتْ ﴿١٩﴾ وَإِلَى الْأَرْضِ كَيْفَ سُطِحَتْ ﴿٢٠﴾ فَذَكِّرْ إِنَّمَا أَنْتَ مُذَكِّرٌ ﴿٢١﴾ لَسْتَ عَلَيْهِمْ بِمُصَيِّرٍ ﴿٢٢﴾ إِلَّا مَنْ تَوَلَّى وَكَفَرَ ﴿٢٣﴾ فَيُعَذِّبُهُ اللَّهُ الْعَذَابَ الْأَلِيمَ ﴿٢٤﴾ إِنَّ إِلَيْنَا إِيَابَهُمْ ﴿٢٥﴾ ثُمَّ إِنَّ عَلَيْنَا جِسْمَهُمْ ﴿٢٦﴾

﴿١٦﴾ بَلْ تُؤْتِرُونَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا ﴿﴾ به لکو نیوه ژبانی دونیا پیش قیامت دهخن. ﴿١٧﴾ ﴿﴾ وَالْآخِرَةُ خَيْرٌ وَأَبْقَى ﴿﴾ به لام ناخیرت باشتره و ده مینیتته وه. ﴿١٨﴾ ﴿﴾ إِنَّ هَذَا ﴿﴾ نهم شته کهوا زیکری خواو، گرنگی دان به قیامت و، خو پاک کردنوه له شیرک و تاوان نهمه باشتره له گرنگی دان به دونیا ﴿﴾ لَكِي السُّخْفِ الْأُولَى ﴿﴾ نهمه له کتیبه کانی پیشتریشدا باسکراوه.

﴿١٩﴾ ﴿﴾ صُحُفٍ إِذْ هَبَمَ وَمُوسَى ﴿﴾ هرچی کتیبه کانی خوی گوره هیه یه که به یهک هاتوه له سر نه وهی کهوا قیامت باشتره له دونیا وه ماوه تریشوه نه مینیتته وه، وه کو په رتوکی ئیبراهیم و موسی (سه لات و سه لامی خوی گوره یان لیبیت).

سُورَةُ الْغَاشِيَةِ

﴿١﴾ ﴿﴾ هَلْ أَتَاكَ حَدِيثُ الْغَاشِيَةِ ﴿﴾ به دنیا یی نهی محمد ﴿﴾ باسی قیامتت بو هاتوه، نا وراوه به الغاشية: چونکه به ناخوشییه کانی هه موو دروستکراوه کان داده پوشت و ده یانگریته وه. ﴿٢﴾ ﴿﴾ وَجُوهٌُ يَوْمَئِذٍ خَشِيعَةٌ ﴿﴾ له پوژئی قیامتتدا خه لکی ده بیته دوو به شه وه، پرووی یه که میان زه لیلوه شوپره و که چه له بهر نهو سزایه ی کهوا تیا یه تی، وه ووتراوه: به تایبته مه به سستی گاور و جوله که یه. ﴿٣﴾ ﴿﴾ عَامِلَةٌ نَّاصِبَةٌ ﴿﴾ نه فسی خو یان هیلاک ده کرد له عیباده تدا، وه هیچ نه جرو پاداشتیان دست نه ده که وت له سه ری، له بهر نه وهی کافر بونه و گومرا بوونه زیاتر مه به سستی گاوره کانه. ﴿٤﴾ ﴿﴾ تَصَلَّى نَارًا حَامِيَةً ﴿﴾ ده چیتته ناو ناگره وه حامیه: سووتینه ره. ﴿٥﴾ ﴿﴾ تَشْفَى مِنْ عَيْنٍ أَدِيمَةٍ ﴿﴾ ناویکیان پی ددری گهر میه که ی له و په ری سه ختیدایه.

﴿لَيْسَ لَهُمْ طَعَامٌ إِلَّا مِنْ ضَرِيعٍ﴾ خواردنیان پی نادری ئیلا ضریع نه بی جوره درکیکه، له زمانی قوردهشدا نه گهر ته ربوو پیی دهوتری: شبرق، نه گهر وشك بوو پیی دهوتری: ضریع .

﴿لَا يَسْمِعُونَ وَلَا يَخْفَىٰ مِنْ جُوعٍ﴾ هیچ سویدیکی پی ناگهی نه قه له وی دهکات نه تیری دهکات نه له برسیتی رزگاری دهکات. ﴿وَجُوهٌ يَوْمَئِذٍ نَّاعِمَةٌ﴾ له پوژی قیامه تدا کومه لی پوی تر پیوهی دیاره که له نازو نیعمهت و خوشیدایه و جوانی به پرویه وه دیاره، نه مه پوی دوومه که نه هلی به ههشتن که سه رنجامی کاره که یان ده بینن. ﴿سَعْيَهَا رَاضِيَةٌ﴾ واته: نه و کرده وانه ی له دنیا کردوویه تی لی پازییه، له بهر نه وهی نه ونده نه جرو پاداشتی پی دراوه له سهر کرده وکانی تا رازی بیته.

﴿فِي جَنَّةٍ عَالِيَةٍ﴾ شوینی نه م که سانه شوینه به رزه کانی به ههشته.

﴿لَا تَسْمَعُ فِيهَا لَغِيَةً﴾ له ناو به ههشته گویته له لغو نابی، گویته له قسه ی به تال و پوچه ل و بی مانا و غه بهت و له هیچ شتیکی نابی که مروقه له دونیادا پیی ناخوشه. ﴿فِيهَا عَيْنٌ جَارِيَةٌ﴾ له به ههشته سهرچاوه ی ئاو و پوربه رکان له بهر ده ستدا تی ده پهری. ﴿فِيهَا سُرُرٌ مَّرْفُوعَةٌ﴾ چیگا کانیان به رزه. ﴿وَأَكْوَابٌ مَوْضُوعَةٌ﴾ گلاسیان بو دانراوه بو نه وهی چییان ده وی تیایدا بیخونه وه.

﴿وَنَارٌ مَّصْفُوفَةٌ﴾ راخهر هه مووی ریز کراوه هه ندیکی له سهر هه ندیکی تری دانراوه.

﴿ ۱۶ ﴾ **وَزَرَأَيْ مُبْتَوْنَةً** ﴿ الزَّرَابِيَّ: راخەرو فەرش كە بەرگى تەنكى ھەبىت زۆرى لى راخرايىت و

بلاوكرابىتەوھ. ﴿ ۱۷ ﴾ **أَفَلَا يَنْظُرُونَ إِلَى الْآبِلِ كَيْفَ خُلِقَتْ** ﴿ ئايا سەيرى وشتر ناكەن چەند بەشيوازىكى جوان دروست كراوھ، واتە بەشيوھىك دروست كراوھ كە پىشتەر وانەبووھ لەبەر ئەوھى لاشەكەى زۆر گەورەيە، وە زۆر بەھيژە، وە سىفاتەكانى زۆر سەرسوپھيئەرە.

﴿ ۱۸ ﴾ **وَإِلَى السَّمَاءِ كَيْفَ رُفِعَتْ** ﴿ وە ئايا سەيرى ئاسمان ناكەن خواى گەورە چۆن بەرزى كردۆتەوھ لەسەر زەوى بەبى ئەوھى پايەو راگرى ھەبى، ھىچ تىگەيشتنى پىي ناگات و ھىچ عەقلى لىي تى ناگات تەنھا ئەوھ نەبى كە گەورەيى و توانا دەسەلاتى خواى گەورەت بۆ دەردەكەوئىت .

﴿ ۱۹ ﴾ **وَإِلَى الْجِبَالِ كَيْفَ نُصِبَتْ** ﴿ وە ئايا سەيرى شاخەكان ناكەن چۆن چەقىنراوھ و چەسپىنراوھ بەرز كراوھ بەسەر زەويدا، نەدرىژ دەبىتەوھ نەلار دەبىتەوھ نەلەناو دەچى.

﴿ ۲۰ ﴾ **وَإِلَى الْأَرْضِ كَيْفَ سُطِحَتْ** ﴿ ئايا سەيرى زەوى ناكەن چۆن بۆتان راخراوھ.

﴿ ۲۱ ﴾ **فَذَكِّرْ** ﴿ واتە: ئەى محمد ﷺ يادايان بخەرەوھو ئامۆزگاريان بكەو بىاتترسىنە

﴿ إِنَّمَا أَنْتَ مُذَكِّرٌ ﴾ واتە: تۆ ھىچت لەسەر نىھ تەنھا ئەوھ نەبىت.

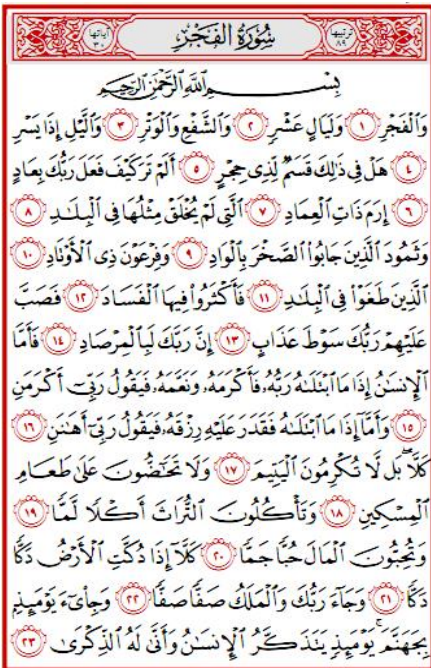
﴿ ۲۲ ﴾ **أَسْتَ عَلَيْهِمْ مُصِطِرٍ** ﴿ تۆ توانا دەسەلاتت بەسەر ئەواندا نىھ تازۆريان لى بكەيت و

بەزۆر باوھر بىنن. ﴿ ۲۳ ﴾ **إِلَّا مَنْ تَوَلَّى وَكَفَرَ** ﴿ مەگەر كەسىك كەوا پشت ھەلبكات لەو ئامۆزگاريەى تۆ وكوفەر بكات.

﴿۲۴﴾ **﴿فَعَذِبَهُ اللَّهُ الْعَذَابَ الْأَكْبَرَ﴾** ئەوا خوای گهوره سزای دهدات به سزا گهوره که سزای دۆزه خه به هه میشه یی.

﴿۲۵﴾ **﴿إِنَّ إِلَيْنَا إِيَابَهُمْ﴾** له پاش مردن ئەی محمد ﷺ گه پرا نه وه یان ته نها بو لای ئی مه یه.

﴿۲۶﴾ **﴿ثُمَّ إِنَّ عَلَيْنَا حِسَابَهُمْ﴾** پاشان دو ات ریش هه ر لیپرسینه وه یان لای خو مانه، واته: دوای ئەوه ی کهوا زیندوو کرانه وه پاداشتیان ددهینه وه له سه ر کرده وه کان یان ئەگه ر چاک بوو به چاکه پاداشتیان ددهینه وه، ئەگه ر خراپ بوو پاداشتی خراپه که یان ددهینه وه.

سُورَةُ الْفَجْرِ

﴿۱﴾ **﴿وَالْفَجْرِ﴾** خوای گهوره سویند ده خوات به به ره به یان، له بهر ئەوه ی کاتی ده رچون و جیا بوونه وه ی تاریکییه له پروناکی، مجاهد (ره حمه تی خوای لی بی تی) ده فه رموی: مه به سستی به ره به یانی پۆژی چه ژنی قوربانه.

﴿۲﴾ **﴿وَيَالِ عَشْرِ﴾** واته: وه سویند بی به ده شهوی سه ره تای مانگی ذی الحجه. ﴿۳﴾ **﴿وَالشَّفْعِ وَالْوَتْرِ﴾** خوای گهوره سویند ده خوات به الشفیع الشفیع: جووته، والوتر: تاک له هه موو

شتیکدا، وه ووتراوه مه به ست به الشفیع: پۆژی یه که م دووه می ئە ییام وه ته شریقه که دروسته حاجی هه ندیک له دروشمه کانی چه جی تیادا پییش بخات، والوتر: پۆژی سنییه میانه. ﴿۴﴾

وَاللَّيْلِ إِذَا يَسِرُّ ﴿٥﴾ سویند بئ به شهو کاتیک که دیت و بهره وام ده بیئت و پاشان ده پوات و بهره به بیان دیت. ﴿٥﴾ هَلْ فِي ذَلِكَ قَسَمٌ لِّذِي حَجْرِ ﴿٦﴾ هجره سیئک خاوهن هوش و عقل بیئت ده زانیئت کهوا ئەم شتانهی که خوی گه وره سویندی پی خوار دووه شایه نی ئەوهیه کهوا سویندی پی بخوریت له بهر ئەوهی کهوا گرنکن. ﴿٦﴾ أَلَمْ تَرَ كَيْفَ فَعَلَ رَبُّكَ بِعَادٍ ﴿٧﴾ نایا نابینی په روه ردگارت چی کرد به قومی عاد. ﴿٧﴾ إِرْمَ ذَاتِ الْعِمَادِ ﴿٨﴾ ارم: نایکی تری عادی سهره تابه، وه ووتراوه: با پیره گه وره یان نای ئیرم بووه، وه ووتراوه: شوینی نیشته جی بوونه که یان بووه، که شاری دیمه شقی ئیسته بووه یان شاریک بووه له ئەحقاف پایه ی به رزی گه وره یان هه بووه که له شاخ هه لیانکوئیوه.

﴿٨﴾ أَلَيْسَ لِمَنْ خَلَقَ مِنْهَا فِي الْبَلَدِ ﴿٩﴾ واته: هاوشیوهی ئەو شاره له سهختی دروست کردندا دروست نه کراوه. ﴿٩﴾ وَمُؤَدِّ الَّذِينَ جَاءُوا الصَّخْرَ بِالْوَادِ ﴿١٠﴾ وه قهومی شه مودیش به هیژبوون شاخیان کون ده کردو ده یان کرد به مال و تیایدا نیشته جی ده بوون، دۆله که ییشیان حجر بووه، یان دۆلی القری بووه، له سهر ریگای شام له مه دینه وه. ﴿١٠﴾ عَلَيْهِمْ رَبُّكَ الْأَنْوَادِ ﴿١١﴾ وه فیرعه ونیش خاوهنی ئەوتاد بوونه ئەو ئەهه رمانه ی که ئیستاش له میسر ماوه ته وه فیرعه ونیه کان دروستیان کردبوو بۆ ئەوهی بییته قهبر، گه له کانی خویان ژیربار کرد بوو بۆ دروست کرنی ئەو ئەهه رمانه و خه لکیان ده چه وسانه وه بۆ دروست کردنی، وه ووتراوه: ئەوتاد و اتا میخ ئەوهنده سه رازیان زور بووه که خیمه و چادریان زور بووه و میخیشیان زور بووه میخه کانیشیان داده کوتا به زهوی دا. ﴿١١﴾ ﴿١٢﴾ الَّذِينَ طَعَوْا فِي الْبَلَدِ ﴿١٣﴾ له بهر ئەوهی هه رسیکیان به هیژ بوون قهومی عادو شه مودو فیرعه ون واته: هه ریه کی که له قهومانه سنوری خوی گه وره یان به زاند له شارو وولاتی خویاندا هه لگه پرانه وه و سه رکه شیان کرد. ﴿١٢﴾ فَأَكْثَرُوا فِيهَا الْفُسَادَ ﴿١٣﴾ فه سادییه کی زیاد له حه دیان ئەکرد به وهی کوفریان ئەکرد به خوی گه وره و شوین پیغه مبه ران (سه لامی خویان لی بیئت) ناکه وتن و سته میان ده کرد له بهنده کانی خوی گه وره. ﴿١٣﴾ فَصَبَّ عَلَيْهِمْ رَبُّكَ سَوْطَ عَذَابٍ ﴿١٤﴾ خوی گه وره

سزای خوئی دا بهسه ریاند او قامچی سزای خوئی وه شانده لو که سانه، چون ده لئی: قامچی کهم کیشا به تاوانباره که دا، واته: لیڈانیکی زورم لیڈا.

﴿۱۴﴾ **﴿إِنَّ رَبَّكَ لِبِالْعَرَصَادِ﴾** خوی گه و ره له که میندایه بؤ کرده وی مروّف تا پاداشتی به خیری بداته وه نه گهر خیری کردبوو، وه نه گهر شه پری کردبوو تا تولّو ئینتیقامی لی بسه نیته وه، حه سنی بصری (پرحمته خوی لی بیبت) ده فهرموویت: پیگه مروّف بؤ لای خوا ده چیّت و کرده وی که س نافه وتی.

﴿۱۵﴾ **﴿فَأَمَّا الْإِنْسَانُ إِذَا مَا ابْتَلَاهُ رَبُّهُ﴾** کاتی مروّف خوی گه و ره تاقی بکاته وه **﴿فَأَكْرَمَهُ وَنَعَّمَهُ﴾** واته: ریژی لی بگری به وی که او مالی بداتی وه پزقی فراوان بکات **﴿فَيَقُولُ رَبِّي أَكْرَمَنِ﴾** واده زانی نه وه ریژی راسته قینه یه که او خوی گه و ره لی ناوه که پیی دل خوشه نه لی خوی گه و ره ریژی له من ناوه.

﴿۱۶﴾ **﴿وَأَمَّا إِذَا مَا ابْتَلَاهُ﴾** وه نه گهر تاقی بکاته وه **﴿فَقَدَّرَ عَلَيْهِ رِزْقَهُ﴾** رزق و روزی ته سک بکات و بوی فراوان نه کات، **﴿فَيَقُولُ رَبِّي أَهْتَنِ﴾** ده لیت خوی گه و ره ریسواو ئیپانه ی کردوم، نه م قسانه قسه ی بیبا وهره، قسه ی که سانی نه فام و نه شاره زایه به سوننه تی خوی گه و ره له بوونه وهره دا، به لام ریژلینان لای ئیمانداران نه وه یه: که خوی گه و ره ریژی لی بگری تاعه تی خوی گه و ره بکات و سه رکه وتوی بکات بؤ کرده وی قیامت، وه نه وه ش به ئیپانه کردن و بی ریژی داده نیّت:

که خوی گه و ره مؤفقی نه کات بؤ تاعه تی کرده وی نه هلی به هشت. ﴿۱۷﴾ **﴿كَلَّا﴾** خوی گه و ره سه ر زه نشتی ئینسان ده کات له هه ردوو حاله ته که دا **﴿بَلْ لَا تَكْفُرُونَ الْيَتِيمَ﴾** به لکو ئیوه ریژ له که سی هه تیوو نانین چهنی ده وله مندیشن، نه گهر ئیوه ریژتان له که سی هه تیوو بگرتایه نه مه ده بیته ریژو حورمه ت لای خوی گه و ره بؤ ئیوه. ﴿۱۸﴾ **﴿وَلَا تَحْضُرُونَ عَلَى طَعَامِ الْيَتِيمِ﴾** واته: هانی خوتان ناده ن له سه ر نه وه ی خواردنی فه قیرو هه ژار بدن، یا خود هه ندیکتان هانی هه ندیکتان ناده ن له سه ر نه وه شته، نه فه رمانی پن ده کات و نه ریتمای خه ک ده کات بؤ نه وه ی خواردنی هه ژارو فه قیر بدن، بویه فه قیرو هه ژار له ناو ئیوه ده مینیته وه به بی نازو فه وتیخراون و که س ده ستی یارمه تی بؤ دریژ ناکات.

﴿۱۹﴾ **﴿وَتَأْكُلُونَ التَّرْتِيبَ﴾** له گه ل ئەمه شدا یارمه تی هه ژارو فه قیر ناده ن به لکو ده چن مالی هه تیوو نافره ت و لاوزه کانتان ده خوئن **﴿أَكْثَلًا لَّمَّا﴾** زۆر به سه ختی ده یخوئن. ﴿۲۰﴾ **﴿وَجِبْتُمْ أَلْمَالَ جُبَاً﴾** مالیشتان خوئ ده وی خو شه ویستییه کی زیاد. ﴿۲۱﴾ **﴿كَلَّا﴾** واته: خوای گه و ره نه می ده کات نابئ حالی ئیوه وابئ نابئ کرده وی ئیوه وابئ **﴿إِذَا دَكَّتِ الْأَرْضُ دَكَّادًا﴾** کاتیك كه وا زه وی ده جوئیٲ جو لآن له دوای جو لآن ناوه سٲیته وه، یا خود شاخه کانی ش ده هه ژین هه تا ووردو و خاش ده بن و دینه خواره وه. ﴿۲۲﴾ **﴿وَجَاءَ رَبُّكَ﴾** له و پوژده دا خوای گه و ره دیٲ بو بپرار دان له نیوان به نده کانی دا **﴿وَالْمَلِكُ صَفَاً﴾** واته: مه لانیكه تیش پول پول دین. ﴿۲۳﴾ **﴿وَجَاءَ يَوْمَئِذٍ بُحْبُهَةٌ﴾** دوژه خیش ده هیئرئ قولفی هه یه مه لانیكه ت رای ده کی شٲ **﴿يَوْمَئِذٍ يَنْدَكُرُ الْإِنْسَانُ﴾** له و پوژده ئینسان بیر ده کات وه **﴿وَأَنَّى لَهُ الذُّكْرَى﴾** به لام سوودی نییه.

يَقُولُ يَا لَيْتَنِي قَدَّمْتُ لِحَايَاتِي ﴿٢٤﴾ فَيَوْمَئِذٍ لَا يُعَذِّبُ عَذَابُهُ أَحَدًا ﴿٢٥﴾ وَلَا يُؤْتِي وَثَاقَهُ أَحَدًا ﴿٢٦﴾ يَا أَيُّهَا النَّفْسُ الْمُطْمَئِنَّةُ ﴿٢٧﴾ اَنْجِي إِلَىٰ رَبِّكَ رَاضِيَةً مُّرْتَضَةً ﴿٢٨﴾ فَأَدْخِلِي فِي عِبَادِي ﴿٢٩﴾ وَأَدْخِلِي جَنَّتِي ﴿٣٠﴾

سُورَةُ الْبَلَدِ ﴿٣١﴾

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

لَا أُقِيمُ يُهْدِي الْبَلَدِ ﴿١﴾ وَأَنْتَ حَلَّ يَهْدِي الْبَلَدِ ﴿٢﴾ وَوَالِدٍ وَمَا وَلَدٌ ﴿٣﴾ لَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ فِي كَبَدٍ ﴿٤﴾ أَحْسَبُ أَنْ لَنْ يَقْدِرَ عَلَيْنَا أَعْدٌ ﴿٥﴾ يَقُولُ أَهْلَكْتُ مَا لَا بَدَأْتُ ﴿٦﴾ أَحْسَبُ أَنْ لَمْ يَرَءَهُ أَحَدٌ ﴿٧﴾ الرَّجِيحُ لَهُ عَيْنَيْنِ ﴿٨﴾ وَلِسَانًا وَشَفَتَيْنِ ﴿٩﴾ وَهَدَيْنَاهُ النَّجْدَيْنِ ﴿١٠﴾ فَلَا فَتَحَ الْعَقَبَةَ ﴿١١﴾ وَمَا أَدْرَاكَ مَا الْعَقَبَةُ ﴿١٢﴾ فَكٌ رَقِيحٌ ﴿١٣﴾ أَوْ إِطْرَافٌ فِي يَوْمٍ ذِي مَسْجَرٍ ﴿١٤﴾ تَبَسَّامًا دَامِرَةً ﴿١٥﴾ أَوْ مِنبَجًا دَامِرَةً ﴿١٦﴾ نَزَّكَانَ مِنَ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَتَوَاصَوْا بِالْحَيْرِ وَتَوَاصَوْا بِالْمَرْحَمَةِ ﴿١٧﴾ أُولَئِكَ أَحْسَبُ الْيَمِينَةَ ﴿١٨﴾ وَالَّذِينَ كَفَرُوا يَتْلُونَنَا لَهُمُ الصَّحُفُ الْمُنشَقَّةُ ﴿١٩﴾ عَلَيْهِمْ نَارٌ مُؤَصَّدَةٌ ﴿٢٠﴾

سُورَةُ الْبَلَدِ ﴿٣١﴾

﴿۲۴﴾ **﴿يَقُولُ يَا لَيْتَنِي قَدَّمْتُ لِحَايَاتِي﴾** ده لی خوژگه ژبانی دونیام بگردایه ته هؤکاریك بق قیامت و کرده وی چاکم له پئیش خو مه وه بناردا یه. ﴿۲۵﴾ **﴿فَيَوْمَئِذٍ لَا يُعَذِّبُ عَذَابُهُ أَحَدًا﴾** واته: له و پوژده ده هیچ كه سیک سزا نادات وه ک سزای خوای گه و ره. ﴿۲۶﴾ **﴿وَلَا يُؤْتِي وَثَاقَهُ أَحَدٌ﴾** واته: هیچ كه سیکی ش نییه كه کاتی خوای گه و ره کوٲ و زنجیری کافره کان ده کات هیچ كه سیک نییه وه ک خوای گه و ره ئینسان بیسه تیته وه. ﴿۲۷﴾ **﴿يَا أَيُّهَا النَّفْسُ الْمُطْمَئِنَّةُ﴾** نه ی نه وه نه فسه نارامه كه

یه قینت هیه به نیمان وه ته وحیدی خوی گهرت جی به جی کردوه، به شیویهک
خوابهرست بوویته گومان تیا نه بووه.

﴿ ۲۸ ﴾ **أَرْجِعْ إِلَىٰ رَبِّكَ رَاضِيَةً** ﴿ بگه پریره بولای په روه ردگارت پازیبه به و پاداشتهی خوی گه وره

ده تاتی ﴿ مَرْضِيَّةً ﴾ وه خوی گه وره له تو پازیبه. ﴿ ۲۹ ﴾ **وَأَدْخِلْ فِي عِبَادِي** ﴿ اته: بروره ناو کوهملی

به نده چاکه کانی من وه له کوئی نه وان به. ﴿ ۳۰ ﴾ **وَأَدْخِلْ جَنَّتِي** ﴿ له گهل نه وان بروره به هشته که ی
منه وه، نا نه مه پرزلینانی راسته قینه یه جگه له مه پرزلینانی تر نیبه.

سُورَةُ الْبَلَدِ

﴿ ۱ ﴾ **لَا أَقْسِمُ بِهَذَا الْبَلَدِ** ﴿ اته: به ته نکید سویند ده خوم به بلد الحرام: که مه که یه، بو نه وه ی

ناگادارمان بکاته وه که مه که أم القرى گه وره ی هم موو شارو لادیه کانه، وه لای خوی گه وره
به پریره؛ له بهر نه وه ی که عبه ی پیروزی تیا یه وه شاری إسماعیل و محمده (سه لات و سه لامی

خویان لیبتت)، وه له وی دروشمه کانی حج جی به جی ده کریت. ﴿ ۲ ﴾ **وَأَنْتَ حِلٌّ بِهَذَا الْبَلَدِ** ﴿

اته: خوی گه وره سویند ده خوات به و شاره ی که تو تیا یدا جی گیری، که پیغه مبه ر ﴿
له مه که له دایک بووه بو به پریری به بو تو له لای خوی گه وره، به هو ی تو وه و به جی گیر بوونی تو

له و شاره نه وه نده ی تر به پریر تر ده بی. ﴿ ۳ ﴾ **وَالِدٍ وَمَوْلًا** ﴿ خوی گه وره سویند ده خوات

به باوک و منداله کانی، وه کو نادم و نه وه کانی، نه وه ی له نه سل و نه وه ی نادم بی، وه به هم موو
باوک و بیچویه که له نازه لان، نه مییش بو ناگادار کردنه وه یه له سه ر گه وره یی نیشانه ی وه چه

خستنه وه و له دایک بوون، که نه مه ش به لگه یه له سه ر توانا و ده سه لات و زانیاری و دانایی خوی
گه وره بو یه خوی گه وره سویندی پی ده خوات. ﴿ ۴ ﴾ **لَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ فِي كَبَدٍ** ﴿ ئینسانمان وا

دروست کردوه به رده وام له نازار کیشان و رهنج کیشان دایه تا ده مریت، که مردیش نه و کاته
پووبه پرووی سه ختی و ناخوشیه کانی قه بر و ژبانی به رزه خ و ناخوشیه کانی ده بیته وه، دوی

۵ ﴿ اَيْحَسِبُ اَنْ لَنْ يَفْعَلَ عَلَيَّ اَحَدٌ ﴾
 ۵. ئەو ەيش سەغلتەي و ناخوشىيەكانى قىامەتى لەسەرە. واتە: نایا ئەو ەي ئادەم (سەلامى خواي لىبىت) وا گومان دەبات كەس توانا دەسەلاتى بەسەردا نىيە تۆلەي لىبسەنئ چەندئ تاوان ئەنجام بەدات، تەنانەت خواي گەورەش تواناي بەسەردا نىيە تۆلەي لى بسەنئ؟

۶ ﴿ يَقُولُ اَهْلَكْتُ مَا لَا بَدَا ﴾ مروؤف دەلئیت: پارەيەكى زۆرم پىكەو ە ناو ە. ۷ ﴿ اَيْحَسِبُ اَنْ لَمْ يَرَهُ اَحَدٌ ﴾ واگومان دەبات خواي گەورە نەيبىنيو ە يان نايىنيئ، و ە پرسىاري ئەو ەي لىناكات ئەو مالەي لەكوئ پەيدا كەردو ە و ە چى سەرفى كەردو ە؟ ۸ ﴿ اَلَمْ جَعَلْ لَهُ عَيْنَيْنِ ﴾ نایا ئىمە دوو چاومان بە مروؤف نەبەخشیوو ە. ۹ ﴿ ولسانا وشفنين ﴾ و ە زمانىكمان پئ نەبەخشیوو لەگەل دوو لىودا. ۱۰ ﴿ وهدىته التجدين ﴾ واتە: نایا ئىمە پىگەي خىرو پىگەي شەپمان بە ئىنسان ئەناساندو ە ەردو پىگەكەمان روون نەكەردو ە و ە ئاشكرامان نەكەردو ە و ەكو دوو پىگەي بەرز؟ ۱۱ ﴿ فلا اقمم العقبة ﴾ نایا ئىنسان بو خوى گورجوگول و چالاک ناکاتو ە و ەئو بەر بەستانە نابرىت كە كەوتو ە نيوان ئەو و تاعەتى خواو ە، لەو ەي كەوا شوين ئەفس دەكەوئت و چى بو برازىنيئەو ە دەيكات، و ەشوين ەواو ئارەزوو شەيتان دەكەوئ. ۱۲ ﴿ وما ادرنك ما العقبة ﴾ ئىو ە چوزانن ئەو بەر بەستانە چىن و بەچى دەشكىنرئن. ۱۳ ﴿ فاك رقبة ﴾ واتە: يەككە لەشكاندنى بەر بەستەكان و زال بوون بەسەر ئەفسى خۇيدا برىتيە لەو ەي بەندەيەك ئازاد بكات، چ پىاو بئت يان ئافرەت. ۱۴ ﴿ او اطعمه في يوم ذي مسغبة ﴾ يەكى تر لەو بەر بەستانە كەوا بەسەر ئەفسى خۇيدا زال بئت خواردن دان لەرؤژىكدا كە رؤژى برسىتى بئت و، خواردن تىايدا بەنرخ بئت. ۱۵ ﴿ يتماذا مقربة ﴾ واتە: و ەخواردن بەيەكى بەدات كەهەتيو ە، مندالىك كەوا بالغ نەبوو ە وىاو كى مردو ە ئەو ە ەتییو ە پئ دەوترئ، و ەلەوانەيە ەتییو ە كە خرمى ئەم كەسەبئ كەوا ئەيەوئ ئەو بەر بەستانە بپرىت. ۱۶ ﴿ او مسكينا ذا ممرية ﴾

یاخود هه ژاریک که هیج شتیکی نه بی، وه کو ئه وهی کهوا نوسابیتته خو له که وه له فه قیری و هه ژاری و نه داریدا، مُجاهِد (رحمه تی خوی لیبت) ده فه رمویت: ئه وه یه که هیج شتیکی نییه و هیج شتیکی له خو ل نایپاریزیت نه جل و بهرگی هه یه نه غه یری جلو بهرگ. ﴿٧﴾ **تَمَّكَانَ مِنَ الَّذِينَ ءَامَنُوا** ﴿٧﴾ ئه م ئیشه چا کانه بۆ که سیک سودی هه یه که بیکات که ئیمانی به خوا هینابی و ئیماندار بیت وه له پینا و خوی گه وردها کردیبتی ﴿وَتَوَّاصُوا بِالصَّبْرِ﴾ وه ناموژگاری یه کتری بکه ن که نارام بگرن له سه ر تا عه تی خوی گه وره، وه نارام بگرن له سه ر نه کردنی تاوان، وه نارام بگرن له سه ر ئه و به لا و موسیبه تانه ی کهوا توشیان ده بی ﴿وَتَوَّاصُوا بِالْمَرْحَمَةِ﴾ وه ناموژگاری یه کتری نه که ن به وه ی کهوا پر حم بکه ن به به نده کانی خوی گه وره. ﴿١٨﴾ **أُولَئِكَ أَصْحَابُ الْمِئْمَنَةِ** ﴿١٨﴾ ئه مانه ئه و که سانه ن کهوا کتابیان به ده ستی راست پی ده دریت. ﴿١٩﴾ **وَالَّذِينَ كَفَرُوا إِيَّا بِنَا** ﴿١٩﴾ وه ئه و که سانه ی کوفریان کردوه به نایه ته کانی ئیمه ﴿هُم أَصْحَابُ الْمَشْأَمَةِ﴾ ئه وانه ئه و که سانه ن کهوا کتابیان به ده ستی چه پ پی ده دریت، وه ده خرینه ناو ئاگریکی ناخوشه وه. ﴿٢٠﴾ **عَلَيْهِمْ نَارٌ مُّؤَصَّدَةٌ** ﴿٢٠﴾ واته: وه ئاگریکیشیان له سه ره داخراوه و چونه دهره وه و سه رفرازی تیا نییه.

سُورَةُ الْاِنشِیْنِ

﴿۱﴾ **﴿وَالْاِنشِیْنِ وَصَحْهَا﴾** سویند بی به خور و به پوناکییه که ی الضحی چیشته نگاوه کاتیك که خور به قه دهر رمیک بهرز ده بیته وه. ﴿۲﴾ **﴿وَالْقَمَرِ اِذَا نَلَّهَا﴾** وه سویند بیئت به مانگ که به دواى خوردا دیئت کاتیك که ناوا ده بیئت. ﴿۳﴾ **﴿وَالنَّهَارِ اِذَا جَلَّهَا﴾** وه سویند بی به رور کاتی که خور درده که ویئت، که کاتی رور پاده خریئت نه کاته خور به ته واوی درده که ویئت.

﴿۴﴾ **﴿وَاللَّیْلِ اِذَا یَغْشَاهَا﴾** وه سویند بی به شه و کاتی پوناکی رور داهه پو شییئت. ﴿۵﴾ **﴿وَالسَّمَاءِ وَمَا بَنَدَهَا﴾** وه سویند بی به ناسمان بهو شیوازه ی که وا خواى گه وره دروستی کردوه.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ
 وَالْاِنشِیْنِ وَصَحْهَا ﴿۱﴾ وَالْقَمَرِ اِذَا نَلَّهَا ﴿۲﴾ وَالنَّهَارِ اِذَا جَلَّهَا ﴿۳﴾
 وَاللَّیْلِ اِذَا یَغْشَاهَا ﴿۴﴾ وَالسَّمَاءِ وَمَا بَنَدَهَا ﴿۵﴾ وَالْاَرْضِ وَمَا حَمَلَهَا ﴿۶﴾
 وَالنَّفْسِ وَمَا سَوَّاهَا ﴿۷﴾ فَالْهَمَّهَا جُورَهَا وَتَقْوَاهَا ﴿۸﴾ قَدْ اَفْلَحَ مَنْ رَزَقَهَا ﴿۹﴾ وَقَدْ خَابَ مَنْ دَسَّهَا ﴿۱۰﴾ كَذَّبَتْ ثَمُودُ بِطَغْوَاهَا ﴿۱۱﴾ اِذْ اُنْبِئَتْ اَسْقَمَهَا ﴿۱۲﴾ فَقَالَ لَهُمْ رَسُولُ اللّٰهِ نَاقَةَ اللّٰهِ وَسُقْيَاهَا ﴿۱۳﴾ فَكَذَّبُوهُ فَعَقَرُوهَا فَقدمْ عَلَيْهِمْ رَبُّهُمْ يَذِئْبُهُمْ فَمَسَّوْنَهَا ﴿۱۴﴾ وَلَا يَخَافُ عِقْبَها ﴿۱۵﴾

سُورَةُ الْاَلِیْنِ

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ
 وَاللَّیْلِ اِذَا یَغْشَى ﴿۱﴾ وَالنَّهَارِ اِذَا جَلَّى ﴿۲﴾ وَمَا حَلَقَ الذُّكُرَ وَالْاُنثَى ﴿۳﴾ اِنْ سَعَى لَشِیْءٍ ﴿۴﴾ فَاَمَّا مَنْ اَعْطَى وَافَقَى ﴿۵﴾ وَصَدَقَ بِالْحَقِّ فُتِّیْرُهُ لِلْعُسْرَى ﴿۶﴾ وَاَمَّا مَنْ یَجِلُّ وَاَسْتَفْتَى ﴿۷﴾ وَكَذَّبَ بِالْحَقِّ فُتِّیْرُهُ لِلْعُسْرَى ﴿۸﴾ وَمَا یُعْنِي عَنَّهُ مَا هُوَ اِذَا رَدَّتْ ﴿۹﴾ اِنْ عَلَيْنَا لِلْهَدَى ﴿۱۰﴾ وَاِنَّا لَنَا الْاٰخِرَةَ وَالْاُولٰٓئِی ﴿۱۱﴾ فَاَنْذَرْتُكُمْ نَارًا تَلَظَّى ﴿۱۲﴾

﴿۱﴾ **﴿وَالْاَرْضِ وَمَا حَمَلَهَا﴾** واته: وه سویند بیئت به زهوی که خواى گه وره پای خستوه له هموو لایه که وه.

﴿۷﴾ **﴿وَالنَّفْسِ وَمَا سَوَّاهَا﴾** وه سویند بیئت به نه فس نه و نه فسه ی که وا خواى گه وره دروستی کردوه وه روحی خستوته ناوی، وه هره روا نه ندامه کانی ری کخستوه وه نه و هیزه دهر نوییه زورانه ی خستوته ناویه وه، وه خواى گه وره نه فسی وا دروست کردوه که دامه زراو بیئت له سهر فیتره تی پاکى نیسلام، پیغه مبهر ﴿۱﴾ فهرمویه تی: ﴿كُلُّ مَوْلُوْدٍ یُّوْلَدُ عَلٰی الْفَطْرَةِ فَابْوَاهُ یُهْوَدٰیهِ وَّیُنصَرٰنِهٖ وَّیُمجَسِّنُهٗ﴾^(۱). واته: هموو نیینسانیک که له دایک ده بیئت له سهر فیتره تی نیسلام له دایک ده بی، دواتر دایک و باوکه که ی نه گهر جوله که بن نه یکه بن به جوله که، وه نه گهر گاور بن ده یکه بن به گاور، وه نه گهر ناگریه رست بن ده یکه بن به ناگریه رست .

﴿۸﴾ **﴿فَالْهَمَّهَا جُورَهَا وَتَقْوَاهَا﴾** واته: خواى گه وره وه کو نیلهامیک خراپه کاری و ته قواى به نه فس ناساندوه وه نه وه ی تیایاندایه له جوانی و ناشیرینی. ﴿۱﴾ **﴿قَدْ اَفْلَحَ مَنْ رَزَقَهَا﴾** واته: هر که سیک نه فسی خوی پاک بکاته وه به ته قواو گه شه ی پی بکات و به رزی بکاته وه نه وا هموو مه به سته کانی دست ده که ویئت .

(۵) أخرجه البخاري "۱۳۵۸" في الجنائز: باب إذا أسلم الصبي، ومسلم "۲۶۵۸" في القدر

﴿وَقَدْحَابٍ مِّنْ دَسَّهَا﴾ واته: وه ههر کهسی نه‌فسه‌که‌ی گومپرای بکات و ته‌مبه‌لی بکات و خه‌ریکی نه‌کات به‌تاعه‌تی خوای گه‌وره وه کرده‌وی چاکه‌وه نه‌وا نه‌و که‌سه خه‌ساره‌تمه‌ندو زهره‌مهنده لای خوای گه‌وره. **﴿فَعَقَرُوهَا﴾** ﴿۱۱﴾ **﴿كَذَّبَتْ ثَمُودُ بِطَغْوَانِهَا﴾** نه‌ته‌وه‌ی سه‌مود پیغه‌مبه‌ره‌که‌یان به‌درؤ زانی به‌هوی سنور به‌زاندن و زیاده‌روی کردنیان له‌تاواندا. ﴿۱۲﴾ **﴿إِذْ أَنْبَعَتْ أَشَقْنَهَا﴾** کاتی به‌دبه‌خترین که‌س له‌ناو قه‌ومی ثمود [یاخود به‌ره‌هایی به‌دبه‌خترین که‌س له‌ناو خه‌لکدا] که‌قدار بن‌سالف بوو، هه‌ستا چوو و شتره‌که‌ی سه‌ر بری، واتای انبعث: هه‌ستا به‌و ئیشه‌که‌سه‌ر برینی و شتره‌که‌بوو. ﴿۱۳﴾ **﴿فَقَالَ لَهُمْ رَسُولُ اللَّهِ﴾** پیغه‌مبه‌ر صالح (سه‌لامی خوای لیبیئت) پیی فه‌رمون: **﴿نَافَقَةٌ أَلَّه﴾** واز بینن نه‌وه و شتری خوای گه‌وره‌یه، ناگاداریانی کرده‌وه له‌و شتره‌که‌ **﴿وَسُقَيْنَهَا﴾** وه‌ناگاداریستان ده‌که‌مه‌وه کاتی نه‌و ده‌چیته‌سه‌ر ناوه‌که‌ ئیوه‌ناچنه‌سه‌ری، نه‌و رۆژی سه‌ری نه‌وه بچیته‌سه‌ر ناوه‌که‌ ئیوه‌روویه‌رووی نه‌بنه‌وه. ﴿۱۴﴾ **﴿فَكَذَّبُوهُ فَعَقَرُوهَا﴾** پیغه‌مبه‌ر صالح یان (سه‌لامی خوای لیبیئت) به‌درؤزانی و شتره‌که‌شیان سه‌ربری **﴿فَدَمَدَمَ عَلَيْهِمْ رَبُّهُمْ﴾** خوای گه‌وره له‌ناویانی بردو سزای دابه‌زنده‌سه‌ریان **﴿يَذُرْنَهُمْ﴾** به‌هوی تاوانی خوایانه‌وه **﴿سَوَّاهَا﴾** زه‌ویه‌که‌ی ته‌خت کرد به‌سه‌ریانداو خستیانیه ژیر خوله‌وه. ﴿۱۵﴾ **﴿وَلَايَحِافُ عَقْبَهَا﴾** خوای گه‌وره له‌ناویانی برد، وه‌خوای گه‌وره ناترسیت له‌سه‌ره‌نجامی ئیشه‌کانی.

سُورَةُ اللَّيْلِ

﴿وَاللَّيْلِ إِذَا يَغْشَى﴾ سویند بی به‌شه‌و که‌روناکی پۆژ دابه‌پوشیت. ﴿۲﴾ **﴿وَالنَّهَارِ إِذَا تَجَلَّى﴾** وه‌سویند بی به‌پۆژ که‌روناک ده‌بیئت و ده‌رده‌که‌ویت. ﴿۳﴾ **﴿وَمَا خَلَقَ الذَّكَرَ وَالْأُنثَى﴾** خوای گه‌وره سویند ده‌خوات به‌دروست کراوه‌کانی خوی له‌هه‌ر دوو جنسه‌که‌نیرو می له‌به‌نی ناده‌م و غه‌یری به‌نی ناده‌م. ﴿۴﴾ **﴿إِنْ سَعَيْكَ لَشَنَّ﴾** واته: ئیش و کرداری ئیوه‌جوژو جیوازه؛ هه‌یه‌کرده‌وه ده‌کات بو به‌هه‌شت وه‌هه‌یه‌کرده‌وه ده‌کات بو دۆزه‌خ، که‌سانیک هه‌ن هه‌ول و کۆشش ده‌که‌ن بو‌نازاد کردنی نه‌فسی خویمان له‌ناگر، وه‌که‌سانیکی تر هه‌ول و کۆشش ده‌که‌ن بو به‌هیلاک چوونی. ﴿۵﴾ **﴿فَأَمَّا مَنْ أَعْطَى وَاتَّقَى﴾** واته: هه‌رکه‌سیک ماله‌که‌ی له‌خیره‌چاکه‌دا ببه‌خشیت، وه‌خویشی بیاریزیت له‌و حه‌رامانه‌ی که‌خوای گه‌وره قه‌ده‌غه‌ی کردوه. ﴿۶﴾ **﴿وَصَدَقَ بِالْحَقِّ﴾** باوه‌پیشی به‌جیگه‌گرتنه‌وه هه‌بی له‌لای خوای گه‌وره، واته: وه‌عدی خوای گه‌وره به‌راست دابنن که‌وه‌عدی پیداوه‌پادا‌شتی داته‌وه له‌جیاتی نه‌وه‌ی که‌به‌خشییوتی. ﴿۷﴾ **﴿فَسْتَبِرهٔ بِالْبَسْرِ﴾**

هه‌رکەسی وابێ ئەوه ئیমে نیش و کرداری ئەهلی به‌هه‌شتی بۆ ئاسان ده‌که‌ین وه‌ک ئەوه‌ی کرداری خیری بۆ ئاسان ده‌که‌ینتا تا‌عه‌تی خوای گه‌وره‌ بکات، ئەم نایه‌تانه‌ له‌سه‌ر أبو بکر صدیق (په‌زای خوای لیبیت) دابه‌زی که‌وا شه‌ش به‌نده‌ له‌ به‌نده‌ باوه‌په‌رده‌کانی کپری که‌ له‌ژێر ده‌ستی ئەهلی مه‌که‌که‌دا ببون، که‌ ئەوان له‌به‌ر خوای گه‌وره‌ سزایان ده‌چه‌شت ئەم کپریانی و ئازادیانی کرد. ﴿۸﴾ **﴿وَأَمَّا مَنْ جَدَّلَ﴾** به‌لام ئەگه‌ر که‌سیک ره‌زیل و چروک بیت **﴿وَاسْتَعْتَبَ﴾** خۆی بێ پێویست بزانی‌ت.

﴿۹﴾ **﴿وَكَذَّبَ بِالْحَسَنِ﴾** باوه‌ری به‌وه‌ نه‌بێ که‌ ببه‌خشیت خوای گه‌وره‌ جیگه‌که‌ی بۆ پر ده‌کاته‌وه‌.

﴿۱۰﴾ **﴿فَسْتَبِرهٓ لِلْعُسْرَى﴾** واته‌: ئەوا کرده‌وه‌ی خراب و ناخۆشی بۆ ئاسان ده‌که‌ین، تاوه‌کو هۆکاره‌کانی خیری چاکه‌ کردنی له‌لا قورس بیت، لاوازو بیتا‌قه‌ت بیت له‌ جێ به‌جێ کردنی، که‌نه‌میش ده‌یگه‌یه‌نی به‌ناگری دۆزه‌خ. ﴿۱۱﴾ **﴿وَمَا يَنْفَعُ عَنْهُ مَالُهُ﴾** ئەم ماله‌ی ئەمیش که‌ په‌زیلی تیا کردوه‌ هه‌یج سوودی پێ ناگه‌یه‌نی له‌

قیامه‌تدا **﴿إِذَا تَرَدَّتْ﴾** کاتێ به‌هه‌لاک ده‌چیت و ده‌خه‌ریته‌ دۆزه‌خه‌وه‌. ﴿۱۲﴾ **﴿إِنْ عَلَيْنَا لَهْدًى﴾** له‌سه‌ر ئیمه‌یه‌ که‌ پێگه‌ی هه‌یدایه‌ت له‌ پێگه‌ی گومرایی جیا بکه‌ینه‌وه‌، فراه‌ئه‌فه‌رموویت: هه‌ر که‌سیک پێگه‌ی هه‌یدایه‌ت بگه‌یه‌ته‌ به‌ر له‌سه‌ر خوای گه‌وره‌یه‌ بیخاته‌ سه‌ر پێگاکه‌، ئەفه‌رموویت: هه‌رکه‌سیک خوای ده‌ویت و به‌دوای خوادا ده‌گه‌ریت ئەوا خوا له‌سه‌ر پێگاکه‌یه‌ ده‌یدۆزیته‌وه‌. ﴿۱۳﴾ **﴿وَأَنَّ لَنَا الْآخِرَةَ وَالْأُولَى﴾** وه‌ دنیوا و قیامه‌ت هه‌مووی به‌ده‌ست ئیمه‌یه‌، خۆمان ته‌سه‌روفی تیا ده‌که‌ین چۆمان ویست لیبیت. ﴿۱۴﴾ **﴿فَأَنْذَرْتُكَ نَارًا تَلْتَظُنَّ﴾** ئیوه‌مان ناگادار کردۆته‌وه‌ له‌ناگه‌رێک که‌وا داگیرسیندراوه‌ گه‌ر

بلیسه‌ی هه‌یه‌.

لَا يَصْلَاهَا إِلَّا الْأَشْقَى ﴿۱۵﴾ الَّذِي كَذَّبَ وَتَوَلَّى ﴿۱۶﴾ وَسَيَجْزِيهَا
 الْأَنْفَى ﴿۱۷﴾ الَّذِي يُؤْتِي مَالَهُ يَتَرَدَّى ﴿۱۸﴾ وَمَا لِأَحَدٍ عِنْدَهُ مِنْ
 نِعْمَةٍ تُجْزَى ﴿۱۹﴾ إِلَّا إِلَّا نِعْمَةً وَجُودِ الْإِحْلَى ﴿۲۰﴾ وَسَوْفَ يُرْضَى ﴿۲۱﴾

سُورَةُ الضُّحَى

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 وَالضُّحَى ﴿۱﴾ وَاللَّيْلِ إِذَا سَجَى ﴿۲﴾ مَا وَدَّعَكَ رَبُّكَ وَمَا قَلَى ﴿۳﴾
 وَالْآخِرَةَ خَيْرٌ لَّكَ مِنَ الْأُولَى ﴿۴﴾ وَسَوْفَ يُعْطِيكَ رَبُّكَ
 فَتَرْضَى ﴿۵﴾ أَلَمْ يَجِدْكَ يَتِيمًا فَآوَى ﴿۶﴾ وَوَجَدَكَ ضَالًّا
 فَهَدَى ﴿۷﴾ وَوَجَدَكَ عَائِلًا فَأَغْنَى ﴿۸﴾ فَأَمَّا الْيَتِيمَ فَلَا تَقْهَرْ ﴿۹﴾
 وَأَمَّا السَّائِلَ فَلَا تَنْهَرْ ﴿۱۰﴾ وَأَمَّا بِنِعْمَةِ رَبِّكَ فَحَدِّثْ ﴿۱۱﴾

سُورَةُ الضُّحَى

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 أَلَمْ نَشْرَحْ لَكَ صَدْرَكَ ﴿۱﴾ وَوَضَعْنَا عَنكَ وِزْرَكَ ﴿۲﴾ الَّذِي
 أَنْقَضَ ظَهْرَكَ ﴿۳﴾ وَرَفَعْنَا لَكَ ذِكْرَكَ ﴿۴﴾ فَإِنَّ مَعَ الْعُسْرِ يُسْرًا ﴿۵﴾ إِنَّ
 مَعَ الْعُسْرِ يُسْرًا ﴿۶﴾ فَإِذَا فَرَغْتَ فَانصَبْ ﴿۷﴾ وَإِلَىٰ رَبِّكَ فَارْغَبْ ﴿۸﴾

﴿۱۵﴾ **﴿لَا يَصْلَاهَا إِلَّا الْأَشْقَى﴾** هه‌یج که‌سیک ناچیته‌ ناویوه‌ ته‌نها که‌سانی به‌دبه‌خت و خراپه‌کارو کافر نه‌بیت که‌ گه‌رمیبه‌که‌ی ده‌چیژی. ﴿۱۶﴾ **﴿الَّذِي كَذَّبَ وَتَوَلَّى﴾** واته‌: ئەم کافره‌ ئەو حه‌قه‌ی که‌ پیغه‌مبه‌ران (سه‌لامی خوایان لیبیت) هیناویانه‌ به‌درۆی زانیوه‌، وه‌ پشتی له‌ گوپه‌په‌له‌ی خوای گه‌وره‌ و باوه‌په‌ینان کردوه‌. ﴿۱۷﴾

﴿وَسَيَجْنِبُهَا الْأَنْفَى﴾ کہسیک لهو ناگره پاریزراو و دور دہبئ کہ خوی پاراستبئ لہ کوفر، واحدی (رحمہتی خوی لیبت) ئەفہرموویت: الاثقی له ووتہی ہموو موفہسریندا ابو بکری صدیق ہ (رہزای خوی لیبت)، واتہ: لەسەر ئەو دابہزیووہ، بەلام حوکمکہہی گشتییہو ہموو کہس دەگریتہوہ، وَاللّٰهُ اَعْلَمُ ﴿۱۸﴾ ﴿الَّذِي يُؤْتِي مَالَهُ﴾ واتہ: کہ مالی خوی دہبخشی له ہموو پروویہکی خیردا ﴿بِزَكَاةٍ﴾ مہبستی بہخشینہکہی ئەویہ ئەجرو پاداشتی لای خوی گہورہ دەست کہویت و پاک بیٹہوہ. ﴿وَمَا لِأَحَدٍ عِنْدَهُ مِنْ نِعْمَةٍ تُجْرَى﴾ مالی نابہخشی تا بہہوی بہخشینہکہی نیعمہتیکی له کہسیکہوہ دەست بکہوی یان پاداشت وەرگری. ﴿۲۰﴾ ﴿وَلَا يُبْعَاثُ وَجُورِهِمْ إِلَّا لَعْنٌ﴾ خوی گہورہ تہنکید دەکاتہوہ کہ تہنہا مہبستی پزامہندی پەروردگاری ہہرہ بەرزی بوہ. ﴿۲۱﴾ ﴿وَلَسَوْفَ يَرْضَى﴾ واتہ: سویند بیت بہخوی گہورہ ئەبئ ئەوندہی پی ببہخشین له پینو لەپاداشتی گہورہ ہتاوہکو رازی دەکەین.

سُورَةُ الضُّحَىٰ

پیغمبەری خوا ﴿﴾ نەخوش کہوت دوو شەو یان سئ شەو نەیتوانی ہستئ بو شەو نویر، ئافرہتیکی بی باوہر ہات بو لای، ووتی: ئەی محمد ﴿﴾ ئەبینم شەیتانہکەت وازی لیٹ ہیئا، ئەوہ دوو شەو بو سئ شەو دەچی لیٹ نزیک نەبوٹہوہ ئیستا ہاتویتہتہوہ سەر باری ئاسایی خوت، خوی گہورہ بو دلنہوایی پیغمبەر ﴿﴾ ئەم سورہتہی دابہزاندا. ﴿۱﴾ ﴿وَالضُّحَىٰ﴾ سویند بی بہ چیشتہنگاو الضحی: ناویکە بو کاتیک کہ خور بہئەندازہی رمیک بەرز دەبیٹہوہ. ﴿۲﴾ ﴿وَاللَّيْلِ إِذَا سَجَىٰ﴾ سویند بی بہشەو الأصمعی (رحمہتی خوی لیبت) دەفہرموویت: ئەویہ کاتی شەو پروناکی پوژ دادہپوشیت، چون پیاویک بەجل دادہپوشریت. ﴿۳﴾ ﴿مَا وَدَّعَكَ رَبُّكَ﴾ واتہ: خوی گہورہ وازی لەتو نەہیناوە، وە وەحیشی لیٹ نەچریوہ ﴿وَمَا قَلَّ﴾ واتہ: ہەرہا خوی گہورہ لیشت تہرہ نییہ. ﴿۴﴾ ﴿وَلِلْآخِرَةِ خَيْرٌ لَّكَ مِنَ الْأُولَىٰ﴾ واتہ: ئەی محمد ﴿﴾ بہہشت باشتەرہ بو تو له ہموو مولکی دونیا، ئەمە لەگەل ئەوہشدا لە دونیادا پینو پیغمبەرایہ تیشی ﴿﴾ پیبہخشاوہ کہ بەپزترینکەسە لەسەر پرووی دونیا ہیشتا بہہشت بو تو باشتەرہ. ﴿۵﴾ ﴿وَلَسَوْفَ يُعْطِيكَ رَبُّكَ﴾ پەروردگارت ئەوندەت پی دہبخشی کہدینہکەت بلاو دەکاتہوہ، وە ئەجرو پاداشت دەداتہوہ، وەہرہوہا حەوزی کہوسەرت پی دہبخشی کہ تاییبەتہ بہ تو، وەہرہوہا شەفاعەت بو ئوممەتہکەت بکہی لەقیامەتدا ﴿فَرَضَ﴾ ئەو ہموو شتائەت دەداتی ہتاوہکو رازیت دەکات. ﴿۶﴾

﴿۷﴾ **وَوَجَدَكَ ضَالًّا فَهَدَىٰ** ﴿۷﴾ واته: ئەهی پێغه مبهەر ﷺ تۆ ههتیو بووی باوکت نه بوو، خوای گهوره په ناتی داو جیهگه تی کرده وه. نایا تۆ بئی ناگا نه بووی تۆ پێشتر قورئان و شه رعت نه ده زانی، خوای گهوره هیدایه تی دایت بۆ قورئان، وه شه ریه تی بۆت نارد ه خواره وه.

﴿۸﴾ **وَوَجَدَكَ عَائِلًا فَأَغْنَىٰ** ﴿۸﴾ واته: وه تۆ مرۆقیکی هه ژار بووی خاوه ن مال و مندال نه بووی هیچ سه روه ت و سامانیکت نه بوو، خوای گهوره ده وله مهن دی کردی به وهی که وا پرزی پیت به خشی. ﴿۹﴾ **فَأَمَّا الْيَتِيمَ فَلَا تَقْهَرْ** ﴿۹﴾ که سیک که هه تیو بیت تۆ زال مه به به سه ریدا به وهی زولم و سه ته می لیبکه ی له بهر نه وهی هه تیوه، به لکو حه قی خو ی پئی ببه خشه و بیر هه تیوی خۆت بکه ره وه. ﴿۱۰﴾ **وَأَمَّا السَّائِلَ فَلَا تَنْهَرْ** ﴿۱۰﴾ که سیکیش که وا فه قیره داوات لیده کات به پرویدا هه لمه گرتی، له بهر نه وهی خۆتیش فه قیر بوویته، یان نه وه تا خواردنه که ی پێیده، یاخود بیگه پێنه وه به گه رانه وه یه کی جوان. ﴿۱۱﴾ **وَأَمَّا بِنِعْمَةِ رَبِّكَ فَحَدِّثْ** ﴿۱۱﴾ باسی نه و نیعمه تانه ی خوای گه وه بکه که وا به سه رته وه یه، هه روه ها ئاشکرای بکه له نیوانیاندا، با نیعمه تی خوای گه وره ت پێوه دیار بیت کاتی که سی باسی نیعمه ته کانی خوای گه وره ده کات به سه ریه وه نه مه شوکری خوای گه وره ی کردووه، وه ووتراوه نیعمه ت لی ره به مانای: قورئان دیت، خوای گه وره فه رمان ده کات به پێغه مبهەر ﷺ که قورئان بخوینه ره وه وه باسی بکه بۆ خه لکی.

سُورَةُ الشَّرْحِ

﴿۱﴾ **أَلَمْ نَشْرَحْ لَكَ صَدْرَكَ** ﴿۱﴾ ئەهی محمد ﷺ، به ته نکید دلی تۆ مان کرده وه بۆ وه رگرتنی پێغه مبه ریه تی، پێغه مبه ر ﷺ بۆ بانگه وازی لی ره وه هه ستا، وه توانی باری قورسی پێغه مبه ریه تی و له بهر کردنی وه حی هه لبگرئی. ﴿۲﴾ **وَوَضَعْنَا عَنكَ وِزْرَكَ** ﴿۲﴾ هه رچی عوزرو تاوانیک نه گه ر له جا هیلیه ته دا هه تی بووی نه و شتانه مان له سه رت هه لگرتووه. ﴿۳﴾ **الَّذِي أَنْقَضَ ظَهْرَكَ** ﴿۳﴾ نه گه ر به اتایه نه م با به تی پێغه مبه ریه تی و وه حییه باری بوایه نه وا نه وه نده قورس بوو که دهنگی شکاندنی پشتی پێغه مبه ر ﷺ نه بیسترا.

﴿۴﴾ **﴿وَرَفَعْنَا لَكَ ذِكْرَكَ﴾** ناوی تۆمان بهرز پاگرتوووه له دوتیاو قیامه تدا، له وانه: واجبه بو ئیمانداران که ووتیان: **﴿أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ تَيْلِلَا دَهْبِي بِيَشْلَيْنِ﴾**: **﴿أَشْهَدُ أَنْ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ﴾** وه له وانه: له بانگدان، وه له وانه: له چهندهها شوئندا فرمانمان پیکراوه به سه لآوات دان له سهه پیغه مبهه.

﴿۵﴾ **﴿فَإِنَّ مَعَ الْعُسْرِ يُسْرًا﴾** له گهله هه موو ناخوشییه کان ئاسان کاری ههیه.

﴿۶﴾ **﴿إِنَّ مَعَ الْعُسْرِ يُسْرًا﴾** واته: به ته نکید له گهله ئه و ناخوشی و قورسییهی که پیشتر باسکرا ئاسانکارییه کی تر ههیه، که ههردوکی له خواوهیه. ﴿۷﴾ **﴿فَإِذَا فَرَغْتَ فَانصَب﴾** واته: کاتی که له نویژه کهت ته وای بووی، یاخود له گه یاندنی په یامی خوادا، یاخود له جیهاد کردن، کوشش بکه له دوعا و پارانه وه وه داوای پیویستی خۆت له خوای گه وه بکه، واته: یاخود خۆت ماندوو بکه له عیباده تدا. ﴿۸﴾ **﴿وَالِي رَيْكَ فَاغْزَب﴾** ملکه چ به بو خوای گه وه له ترسی ناگره که ی وه له خۆشی به هه شته که ی.

سُورَةُ التَّيْنِ

﴿۱﴾ **﴿وَالْيَنِّ﴾** خوای گه وه سوئند ده خوات به هه نجیر ئه وه هه نجیره ی که وه خه لک ده خوات **﴿وَالزُّبُونِ﴾** وه سوئند بی به زهیتون که وه زهیتی لیوه ده گوشری، [مه به ست پیپی زوی فه له ستینه: له بهر ئه وه ی زۆر تر هه نجیرو زهیتون له ویدا ده رویت]. ﴿۲﴾ **﴿وَطُورِ سِينِينَ﴾** وه خوای گه وه سوئند ده خوات به شاخ و کیوی طور سینا ئه وه کیوه ی که خوای گه وه قسه ی له گهله موسا کرد، که طور سیناء. ﴿۳﴾ **﴿وَهَذَا الْبَلَدِ الْأَمِينِ﴾** وه سوئند بی به م ولاته ئه مینه واته: مه کهکه، ناو نراوه به ئه مین له بهر ئه وه ی ئه مینه [خوای گه وه سوئند ده خوات به م سی شوینه که فه له ستین و تور سینا و مه که که یه وه کو

سُورَةُ التَّيْنِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَالْيَنِّ وَالزُّبُونِ ﴿١﴾ وَطُورِ سِينِينَ ﴿٢﴾ وَهَذَا الْبَلَدِ الْأَمِينِ ﴿٣﴾
 لَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ فِي أَحْسَنِ تَقْوِيمٍ ﴿٤﴾ ثُمَّ رَدَدْنَاهُ أَسْفَلَ سَافِلِينَ ﴿٥﴾
 إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فَلَهُمْ أَجْرٌ غَيْرُ مَمْنُونٍ ﴿٦﴾
 فَمَا يُكَذِّبُكَ بَعْدَ بِالذِّكْرِ ﴿٧﴾ أَلَيْسَ اللَّهُ بِأَحْكَمَ الْحَاكِمِينَ ﴿٨﴾

سُورَةُ الْجَاثِيَةِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

أَقْرَأَ بِأَسْمِ رَبِّكَ الَّذِي خَلَقَ ﴿١﴾ خَلَقَ الْإِنْسَانَ مِنْ عَلَقٍ ﴿٢﴾ أقرأ وَرَبُّكَ
 الْأَكْرَمُ ﴿٣﴾ الَّذِي عَلَّمَ بِالْقَلَمِ ﴿٤﴾ عَلَّمَ الْإِنْسَانَ مَا لَمْ يَعْلَمْ ﴿٥﴾ كَلَّا إِنَّ
 الْإِنْسَانَ لِرَبِّهِ لَكَنَ طَافٍ ﴿٦﴾ أَنزَلْنَاهُ فِي الْقُرْآنِ ذِكْرَ الْبَشَرِ ﴿٧﴾ إِنَّمَا يَكْفُرُ
 بِالْقَوْلِ ﴿٨﴾ أَنزَلْنَاهُ فِي الْقُرْآنِ ذِكْرَ الْبَشَرِ ﴿٩﴾ أَنزَلْنَاهُ فِي الْقُرْآنِ ذِكْرَ الْبَشَرِ ﴿١٠﴾
 أَنزَلْنَاهُ فِي الْقُرْآنِ ذِكْرَ الْبَشَرِ ﴿١١﴾ أَنزَلْنَاهُ فِي الْقُرْآنِ ذِكْرَ الْبَشَرِ ﴿١٢﴾
 أَنزَلْنَاهُ فِي الْقُرْآنِ ذِكْرَ الْبَشَرِ ﴿١٣﴾ أَنزَلْنَاهُ فِي الْقُرْآنِ ذِكْرَ الْبَشَرِ ﴿١٤﴾
 أَنزَلْنَاهُ فِي الْقُرْآنِ ذِكْرَ الْبَشَرِ ﴿١٥﴾ أَنزَلْنَاهُ فِي الْقُرْآنِ ذِكْرَ الْبَشَرِ ﴿١٦﴾
 أَنزَلْنَاهُ فِي الْقُرْآنِ ذِكْرَ الْبَشَرِ ﴿١٧﴾ أَنزَلْنَاهُ فِي الْقُرْآنِ ذِكْرَ الْبَشَرِ ﴿١٨﴾
 أَنزَلْنَاهُ فِي الْقُرْآنِ ذِكْرَ الْبَشَرِ ﴿١٩﴾ أَنزَلْنَاهُ فِي الْقُرْآنِ ذِكْرَ الْبَشَرِ ﴿٢٠﴾

ئەوێ بلی ئه‌م سێ شوینه شوینی دابه‌زینی وەحین بۆ سەر سێ له‌ پیغه‌مبهره‌ به‌ریزه‌کان موسی و عیسی محمد (سه‌لامی خویان لیبتت)، وه‌ له‌و سێ شوینه‌شدا سێ کتیبی ئاسمانی دابه‌زیوه‌، که‌ ته‌ورات و ئینجیل و قورئانه‌ وه‌ له‌و سێ شوینه‌ هیدایه‌ت بۆ مرۆقایه‌تی هاتوه‌. ﴿لَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ فِي أَحْسَنِ تَقْوِيمٍ﴾ به‌ته‌ئکید مرۆقمان دروست کردوه‌ له‌سه‌ر ریکترین شیوه‌ که‌ قامه‌تی مرۆق ریک و راست و جوانه‌ و به‌ده‌ستی خۆی خواردنی خۆی ده‌خوات، خۆی گه‌وره‌ مرۆقی دروست کردوه‌ زانایه‌ و قسه‌که‌ره‌ وه‌ له‌سورپه‌نه‌ی ئیشوکاری خۆیه‌تی و دانا و کاربه‌جییه‌ [ئهم سیفه‌تانه‌ی به‌ مرۆق به‌خشیوه‌ وای کردوه‌ ببی به‌ جینشین له‌سه‌ر زه‌وی خۆی گه‌وره‌ چۆنی بۆ ویستوه‌ ناوا بووه‌].

﴿مُرَّ دَدْنَهُ أَسْفَلَ سَفَلَيْنِ﴾ واته‌: دواتریش خۆی گه‌وره‌ ده‌یگه‌رپینیه‌ته‌وه‌ بۆ ئه‌و په‌ری ته‌مه‌ن؛ که‌ پیری و لاوازیتییه‌، له‌ دوا‌ی ئه‌وه‌ی که‌وا گه‌نجه‌ و به‌هیزه‌، وه‌ ووتراوه‌: که‌ مرۆق خۆی گه‌وره‌ دروستی کردوه‌ له‌سه‌ر جواترین حاله‌ت به‌لام به‌هۆی تاوانه‌وه‌ خۆی ده‌گه‌رپینیه‌ته‌وه‌ بۆ خراپترین ئازله‌، خۆی ده‌گه‌رپینیه‌ته‌وه‌ بۆ خراپترین حاله‌ت له‌به‌ر ئه‌وه‌ی حاالی و ابوو روو له‌دین نه‌بوو، شوینیشی نزمترین پله‌ نزمه‌کانی خواره‌وه‌ی دۆزه‌خه‌.

﴿إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾ ته‌نها ئه‌و که‌سانه‌ نه‌بیته‌ که‌ باوه‌ریان هیناوه‌ وه‌ کرده‌وه‌ی چاکیان کردوه‌ ئه‌مانه‌ ناگه‌رپینیه‌ته‌وه‌ بۆ پله‌ نزمه‌کانی دۆزه‌خ، به‌لکو بۆ به‌هه‌شتی فراوانی خۆی گه‌وره‌له‌ پله‌ به‌ره‌زه‌کانی به‌هه‌شت ﴿فَلَهُمْ أَجْرٌ عَظِيمٌ﴾ وه‌ له‌سه‌ر تاعه‌ت و گوێپرایه‌لیه‌ه‌کانیان ئه‌جرو پاداشتی نه‌پراو و به‌رده‌وامیان هه‌یه‌ و کۆتایی نایات ﴿فَمَا يَكْرَهُكَ بَعْدَ الْإِيمَانِ﴾ واته‌: ئه‌ی مرۆق که‌ته‌و بزانی خۆی گه‌وره‌ تۆی دروست کردوه‌ له‌باشترین شیوه‌، وه‌ ده‌تگه‌رپینیه‌ته‌وه‌ بۆ بی هیزی و لاوازیتی و پیری، ئیتر چی وات لی ده‌کات که‌وا زیندوو بوونه‌وه‌و پاداشتی و سزای خۆی گه‌وره‌ به‌ درۆ بزانی؟ ﴿أَلَيْسَ اللَّهُ بِعَظِيمٍ﴾ نایا خۆی گه‌وره‌ دادوه‌رتین دادوه‌ر نیه‌ له‌پریارداندا؟ [مرۆقی به‌جواترین شیوه‌ دروست کردوه‌، پاشان هه‌ر که‌سیک کوفری پی بکات به‌ری ده‌داته‌وه‌ بۆ نزمترین پله‌ نزمه‌کانی دۆزه‌خ، وه‌ هه‌ر که‌سیک ئیمانی پی به‌هینیت به‌رزی ده‌کاته‌وه‌ بۆ پله‌ به‌زه‌کانی به‌هه‌شت].

سُورَةُ الْحَاقِقَاتِ

یه‌که‌م سوهرته‌ له‌ قورئان که‌ هاتبیه‌ته‌ خواره‌وه‌ ﴿أَقْرَأْ بِأَسْمِ رَبِّكَ﴾ واته‌: بخوینه‌ ئه‌ی محمد ﷺ وه‌ ده‌ست پیبکه‌ به‌ناوی په‌روه‌ردگارت ته‌وه‌، وه‌ ووتراوه‌: یان داوا‌ی عه‌ون و یارمه‌تی بکه‌ له‌په‌روه‌ردگارت ئه‌و خۆیه‌ی هه‌موو شتیکی دروست کردوه‌ ﴿الَّذِي خَلَقَ الْإِنْسَانَ مِنْ عَلَقٍ﴾ سه‌ره‌تای دروست کردنی مرۆق دلۆپه‌

ناویکھ، پاشان بهہیزو توانای خوی گہورہ ئەو دلۆپہ ناوہ دەبیئتہ دلۆپہ خویئیکی مہیوو، وەک پارچەییە خویئیی مہیوو وایە. دواي ئەوہ دەبیئتہ مۇضغە پارچە گوشتیکی بچوک دواي ئەوہ خوی گہورہ مەلائیکەت دەنیریت روح بکات بەبەریدا. ﴿٢﴾ **اقْرَأْ وَرَبُّكَ الْأَكْرَمُ** ﴿٢﴾ بخوینە بەناوی ئەو پەرورەدگارەت کەوا بەرپزە لەبەپزیزی و کەرەمی خوی گہورەییە وای لە تۆ کردووہ کەوا بتوانی بخوینیتەوہ لە کاتیئکدا کەوا تۆ کەسیکی نەخوینەواری. ﴿٤﴾ **الَّذِي عَلَّمَ بِالْقَلَمِ** ﴿٤﴾ خوی گەرورە مروؤفی فیئری خویندەنەوہ نووسین کردووہ بەھۆی قەلەمەوہ، خوی گەرورە سەرەتای بانگەوازی ئیسلامی دەست پی کردووہ بەبانگ کردن بۆ خویندەنەوہ نووسین و، هاندان لەسەریان، لەبەر ئەوہی سویدیکی گەرورە لە خویندەنەوہ نووسیندا ھەییە. ﴿٥﴾ **عَلَّمَ الْإِنْسَانَ مَا لَمْ يَعْلَم** ﴿٥﴾ خوی گەرورە بەقەلەم مروؤفی فیئری ئەو شتانە کرد کە نایزانی. ﴿٦﴾ ﴿٧﴾

﴿٧﴾ **كَلَّمَ إِنَّا الْإِنْسَانَ لَقَطِئًا** ﴿٧﴾ **أَنْزَلْنَاهُ آسْمَاتٍ** ﴿٧﴾ واتە: نەخیز مروؤف لەسنور دەرەدەچیت کاتی خوی دەبینی بی پئیوستە بەمال و ھیزو دەسەلاتی. ﴿٨﴾ **إِنَّا إِنَّا رَبُّكَ الرَّحْمَنُ** ﴿٨﴾ واتە: تەنھا گەرانەوہ بۆ لای خویو و بۆ لای غیری خوا نیە. ﴿٩﴾ ﴿١٠﴾ **أَنزَلْنَا الذِّكْرَ بِنَهْئِ عَبْدِ إِذَا صَلَّى** ﴿١٠﴾ نایا نابینی ئەو کەسەیی کە پئگری دەکات کە: ابو جەل ە، لەبەندەییە کە نوئیز دەکات مەبەست بەو بەندەییە: محمد ﷺ. ﴿١١﴾ **أَنزَلْنَا إِنْ كَانَ عَلَى الْهَدْيِ** ﴿١١﴾ واتە: لەگەل ئەوہشدا کە ئەم عەبدە نوئیز دەکات و قەدەغە دەکریت پیغەمبەری خویو ﷺ، لەسەر پئگەیی راستیشە ھەرکەسیکیش شوئینی بکەوی ھیدایەت وەرەدەگریت.

﴿١٢﴾ **أَوْ أَمَرَ بِالْقَوْمِ** ﴿١٢﴾ واتە: وە فەرمان دەکات بە دلسۆزی و نیەت پاکی بۆ خوا وە بە یەخوایەستی وە کردەوہی چاک کە بەھۆی ئەم شتانەوہ مروؤف دەپاریززی لەئاگری دۆزەخ. ﴿١٣﴾ **أَنزَلْنَا إِنْ كَذَّبَ وَتَوَلَّى** ﴿١٣﴾ واتە: ئەبو جەل، ئەوہی بەدرۆ زانیوہ کە پیغەمبەر ﷺ ھیناویەتی وە پشتی ھەلکردووہ لە باوہرھینان.

﴿١٤﴾ **أَلَمْ يَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ رَبُّنَا** ﴿١٤﴾ نایا نازانی کە خوی گەرورە ئاگای لەحالی ئەوہ وە سزای دەدات لەسەر ئەو حالەیی، ئەی چۆن جورئەتی ھەییە لەسەر ئەوہی کردی بیکات؟ ﴿١٥﴾ **كَلَّا لَئِنْ لَمْ نَنْهَ** ﴿١٥﴾ نەخیز نابیت حالی واییت ئەگەر بییت واز لەم کردەوہییە نەھینتی وە دەستی ئی ھەلنەگری ﴿١٦﴾ **لَسَمَعْنَا بِالنَّاصِيَةِ** ﴿١٦﴾ واتە: بە پیئشەسەری پای دەکیئشین، پای دەکیئشین ھەتا ئاگری دۆزەخ، و الناصیة: قزئی پیئشەوہی سەرە. ﴿١٧﴾ **نَاصِيَةٍ كَذِبَةٍ خَاطِبَةٍ** ﴿١٧﴾ واتە: خاوەنی ئەم پیئشەسەرە (ئەبو جەل) درۆزنەو بەھەلدا چووہ: وە کردنی تاوان بەکەم دادەنیت. ﴿١٧﴾

﴿١٨﴾ **فَلْيَعْنَادِي** ﴿١٨﴾ واتە: با ئەبو جەل بانگ نادییەکەیی بکات وە نادای: ئەو مەجلیسە بوو کە قەومەکەیی لئی دادەنیشن، ووتراوہ: ئەبو جەل بە پیغەمبەری ﷺ ووت: نایا تۆ ھەرەشەم ئی دەکەیی لەکاتیئکدا لە خەلکی ئەم دۆلەدا لەھەموویان زیاتر خەلکم لەگەلداييە؟ لەبەر ئەوہ ئەم نایەتە دابەزی. ﴿١٨﴾ **سَنَعْنُ الزَّبَابِيَةَ** ﴿١٨﴾ واتە: ئیئمەش بانگی ئەو مەلائیکەتانە دەکەین کەزۆر توندو تییژن، بۆ ئەوہی ئەبو جەل بگرن و فزئیدەنە ئاگری دۆزەخوہ

﴿۱۱﴾ ﴿كَلَّا لَا تُطَعُّهُ﴾ ئەى پىغەمبەر ﷺ تۆ گوپرايهلى مهكه بهوى كهوا داوات لى دهكات واز له نوپژ كردن بهينى ﴿وَأَسْجُدْ﴾ نوپژ بکه بۆ خوى گهروهو بايهخ به ئەبوجهل مهده، گوى به نههيهيكاني مهده ﴿وَأَقْرَبْ﴾ له خوى گهوره نزيك بهروهه به گوپرايهلى كردن و په رستنى.

سُورَةُ الْقَدْرِ

﴿۱﴾ ﴿إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ فِي لَيْلَةِ الْقَدْرِ﴾ واته: ئيمه قورئانمان دابهزاندوته خوارهوه بهيهكجار له شهوى قهردا بۆ ئاسمانى دونيا، له اللوح المحفوظ، دواتر دادهبهزيه سهه پىغهمبەر ﷺ به بهش بهش به گوپرهى پيوستى، له ماوهى (۲۳) سالد، شهوى قهدريش دهكه ويته ده شهوى كوئايى مانگى په مهزان كه قورئانى تيدا هاتوته خوارهوه، به لام هه ديشه كان له دهست نيشان كردنى شهوه كهيدا ئىختلاف ههيه.

﴿۲﴾ ﴿وَمَا أَدْرَاكَ مَا لَيْلَةُ الْقَدْرِ﴾ ئەى محمد ﷺ تۆ چوزانى شهوى قهدر چيه؟ ووتراوه : له بهه ئهوه ناو نراوه لَيْلَةُ الْقَدْرِ چونكه خوى گهوره ته قديرى هه موو شتيك دهكات كه ويستى لبيبت بۆ سالى داهاتوو، وه ووتراوه: ناونراوه به لَيْلَةُ الْقَدْرِ له بهه گهورهى و پيزو شهرفى

۳ ﴿لَيْلَةُ الْقَدْرِ خَيْرٌ مِنْ أَلْفِ شَهْرٍ﴾ کرده‌وی چاک له لَيْلَةُ الْقَدْرِ، که یهک شه‌وه، چاکتره له‌هزار مانگ.

۴ ﴿نَزَّلَ الْمَلَكُ وَالرُّوحُ فِيهَا بِإِذْنِ رَبِّهِمْ﴾ مه‌لائیکه‌ته‌کان له‌ئاسمان داده‌بن بؤ سه‌ر زه‌وی به‌فرمانی خوی گه‌وره، والرُّوح جبریل ه (سه‌لامی خوی لیبیت) ﴿مِنْ كُلِّ أَمْرٍ﴾ به‌هه‌موو فرمانیک.

۵ ﴿سَلَّمَ هِيَ﴾ واته: ئەو شه‌وه هه‌مووی سه‌لامه‌تی و خیره هیهچ شه‌رو خراپه‌ی تیا‌دا نییه، شه‌یتانی‌ش ناتوانی له‌و شه‌وه‌دا خراپه‌کاری بکات و نازاری خه‌لک بدات ﴿حَتَّىٰ مَطْلَعِ الْفَجْرِ﴾ تا ده‌رکه‌وتنی به‌ره‌به‌یان، به‌رده‌وام پؤل له‌ دوی پؤل مه‌لائیکه‌تی خوا داده‌بن بؤ سه‌ر زه‌وی نابچرین هه‌تا‌وه‌کو به‌یانی.

سُورَةُ الْبَيِّنَاتِ

۱ ﴿لَمْ يَكُنِ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ﴾ کافرانی ئەهلی کیتاب له‌جوله‌که‌و گا‌وره‌کان ﴿وَالْمُشْرِكِينَ﴾ وه‌ موشریکه‌کانی عه‌ره‌ب، که بت په‌رست بوون ﴿مُفَكِّينَ﴾ واز له‌کوفری خویان ناهین و ده‌ست به‌رداری نابن ﴿حَتَّىٰ تَأْتِيَهُمُ الْبَيِّنَةُ﴾ البیئته: بریتیه له‌ پیغه‌مبه‌ر ﴿وَهُوَ﴾ شه‌وه‌ی هی‌نا‌ویه‌تی که قورئانه، که گو‌مپایی و نه‌زانی خویانی بویان روون کرده‌وه، وه بانگیانی کرد بؤ با‌وه‌په‌ینان.

۴ ﴿رَسُولٍ مِنَ اللَّهِ﴾ که محمد ﷺ ﴿بَنَلُوا صُحُفًا مُمَطَّرَةً﴾ په‌راویکیان بؤ ده‌خوینیته‌وه که پاریززاه له‌وه‌ی ده‌ستکاری بکری و سه‌ر له‌خه‌لک بشیوینی، به‌لکو له‌ راستیدا فرمووده‌ی خوی گه‌وره‌یه.

﴿۲﴾ **فِيهَا كُنُزٌ قِيمَةٌ** لهو په راوهی که نهو پیغه مبهره ﴿﴾ ده خوینیته وه کومه لیک نایه ت و نه حکامی تیدایه که القیمة: واته: ریک و راست و دامه زراوه و لادانی له حق تیا نیه، به لکو نه وهی لهو قورئانه دایه همووی چاکسازیه و پرنماییه و هیدایه ته و حکمه ته و داناییه و. وه کو خوی گه وره د فهر مویت:

﴿۱﴾ **الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَنْزَلَ عَلَى عَبْدِهِ الْكِتَابَ وَلَمْ يَجْعَلْ لَهُ عِوَجًا ۗ ﴿۱﴾ قِيمًا لِيُنذِرَ** ﴿﴾ [الکھف: ۱ - ۲] واته: (حه حدو سه ناو ستایش بو نهو خوییه که نهو کتابه ی دابه زاندره که قورئانه بو سهر عه بدی خوی که پیغه مبهر ﴿﴾ که هیچ گپری و چه وتی و خواریه کی تیدا نیه به لکو ریک و راست و دامه زراوه...) نه وهی شوین نهو قورئانه بکه ویت نه وه له سهر ریگا راسته که ی خوی گه وره یه.

﴿۴﴾ **وَمَا فَرَّقَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ إِلَّا مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَتْهُمْ الْبَيِّنَةُ** ﴿﴾ واته: نه هلی کیتاب که وا ته فرقه وه جیا وازیان تیکه وتوه له بهر نه وه نه بوو که حقه نه زانن، به لکو دوی نه وهی که حه قیان بو هات و، راستیه که یان بو درکوت که نه مه راسته، پاشان خوی گه وره پیغه مبهری ﴿﴾ نارد، هندیکیان نیمانیان پیهینا و هندیکیان کوفریان پی کرد، که زورینه یان بوون، به لکو پیویست بوو له سهر هه موویان له سهر یه ک ریگه بن، که شوین دینی خوی گه وره بکه ون، وه هه روه ها شوین نهو پیغه مبهره ﴿﴾ بکه ون که وا له لایه ن خوی گه وره و بویان هاتوه، که به راستدانه ری په رتو که که ی لای خویانه .

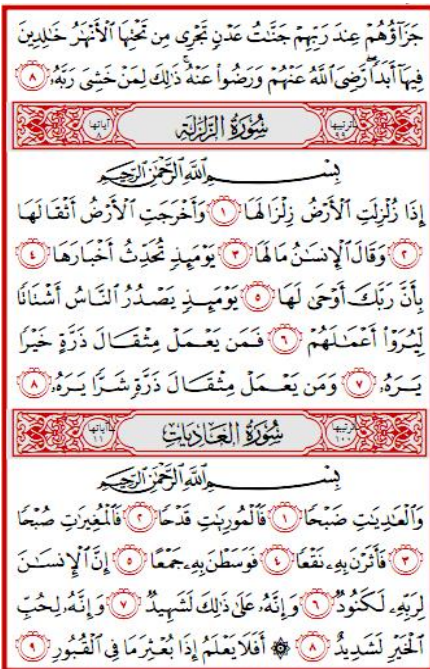
﴿۵﴾ **وَمَا أَمْرًا** ﴿﴾ له کتابه کانی خویان که پیشت بویان دابه زیوه، وه له قورئانیشدا فرمانیان پینه کراوه ﴿﴾ **إِلَّا لِيَعْبُدُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ** ﴿﴾ ته نها به وه نه بیئت که په یوه ستن به تاعه تی خوی گه وره، وه عیباده ته که شیان به دلسوزیه وه بیئت، وه هیچ جوره شریکیک بو خوی گه وره بریار نه دن، وه خویشیان دینداری و عیباده ت بکه ن ﴿﴾ **حُفَاءً** ﴿﴾ لاده ن و واز بیئن له هه موو دینه کانی ترو بینه سهر دینی نیسلام ﴿﴾ **وَيُقِيمُوا الصَّلَاةَ وَيُؤْتُوا الزَّكَاةَ** ﴿﴾ وه نویژه کانیان بکه ن بهو شیوه یه ی

که خوی گهوره لیبانی داوا کردوه له کاتی خویدا، وه کاتی زه کاتیش هه که سیک زه کاتی له سهه بوو زه کاتی ماله که یان دهر بکهن ﴿وَذَلِكَ دِینُ الْقَیْمَةِ﴾ ئەمه دینه که خوی گهوره نارویه تی دینی میلیه تیکی دامه زراوه، واته: نابئ پارچه پارچه بن تیایدا. ﴿۶﴾ ﴿إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ وَالْمُشْرِكِينَ فِي نَارِ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا﴾ وه ئەوانه یان که شوینی پیغه مبهه ﴿نه که وتن له ئەهلی کتاب و موشریکه کانی عه رب ئەوانه به هه میشهیی و به نه مری له دۆزه خدان ﴿أُولَئِكَ هُمْ شَرُّ الْبَرِيَّةِ﴾ واته: له هه موو دروست کراوه کان خراپتر ئەمانه، له بهر ئەوهی ئەمانه وازیان له حه قه که هیئا له حه سودی و سته مدا، بۆیه سه ره نجامیشیان خراپترین سه ره نجامه.

﴿۷﴾ ﴿إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾ ئەوانه ی که ئیمانیان هیئا له ئەهلی کیتاب، وه کرده وهی

چاکیان کردوه ﴿أُولَئِكَ هُمْ خَيْرُ الْبَرِيَّةِ﴾ ئەوانه باشتترین دروست کراوی خوی گهوره ن .

﴿۸﴾ ﴿جَزَاؤُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ﴾ پاداشتی ئەوانه لای خوی گهوره یه به وهی ئەوهی کهوا باوه پریان هیئاوه وه کرده وهی چاکیان کردوه ﴿جَنَّتْ عَدْنِ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ﴾ پاداشته که یان به هه شتیکه که به هه میشهیی ئەمیئیته وه، وه له ژیر داره کان و ژوره کان ئاو دهروات ﴿خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا﴾ به هه میشهیی و به نه مری تیایدا ئەمیئنه وه، وه ئەوهی چوه به هه شته وه ئیتر دهر چوونی نییه، کوچیش ناکن و نارۆن و، مردنیشیان به سه ردا نایات

﴿رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ﴾ خۆی گهوره له مانه پازیهه ﴿وَرَضُوا عَنْهُ﴾ ئەوهندهیشیان دەداتنی ئەوانیش بهو بهشهی خۆی گهوره پازین ﴿ذَلِكَ لِمَنْ حَشِيَ رَبَّهُ﴾ ئەمه بو کهسیکه ترسی خۆی گهورهی هه بیته.

سُورَةُ الرَّحْمٰنِ

﴿۱﴾ ﴿إِذَا زُلْزِلَتِ الْأَرْضُ زِلْزَالَهَا﴾ خۆی گهوره باسی هاتنی پۆژی قیامهت دهکات کاتیک دیت زهوی ئەههژیت و ئەجولیت جولاندنیکی زۆر سهخت هه چپی له سه ره هه مووی ئەشکیته و نامینیت هه مووی تیک ده چیت.

﴿۲﴾ ﴿وَأُخْرِجَتِ الْأَرْضُ أَنْفَالَهَا﴾ زهویش ئەوهی له ناو زگیدایه هه مووی دهردهکاته دهره وه له مردوان و ئەوهی دفن کرا بیته چی کرا بیته له سه ره زهویدا هه مووی ناشکرا ده بیته، به لام مردوووهکان له نه فخری دووه مدا دینه دهره وه.

﴿۳﴾ ﴿وَقَالَ الْإِنْسَانُ مَا لَهَا﴾ واته: کاتنی ئینسان ده بیینی کاره کهی زۆر له لا سه رسورهینهرو سه خته، بوچی زهوی هه ژاوه و جولاهو ئەوهی ناوه وهی فری داوه ته دهره وه؟!

﴿۴﴾ ﴿يَوْمَئِذٍ تُحَدِّثُ أَخْبَارَهَا﴾ زهوی دیته وه لام هه والی خوی راده گهیه نی، وه قسه دهکات که چی کرده وه یه که ئەنجام دراوه له سه ری له خیره شه، خۆی گهوره ده بیینیته قسه تاوه کو شایه تی له سه ره به ندهکان بدات.

﴿۵﴾ ﴿بِأَنَّ رَبَّكَ أَوْحَىٰ لَهَا﴾ کاتنی زهوی قسه دهکات به وه چی خۆی گهوره به فه رمانی خۆی گهوره قسه دهکات و شایه تی ده دات.

﴿يَوْمَ يَصْدُرُ النَّاسُ أَشْنَا﴾ خه لکی لهو پروژهدا له گۆره کانیان دهرده چن بو شوینی حیساب و لیپرسینه وه، خه لکی بهش بهش دهن هه یانه به لای راستدا دهرات، هه یانه به لای چه پدا دهرات، دینیشیان جیاوازه، وه کرده وهشیان جیاوازه ﴿لِيُرَوْا أَعْمَالَهُمْ﴾ واته: تا خوی گه وره کرده وه کانی خویانیان نیشان دهدات، وه ووتراوه: تا پاداشتی کرده وه کانیان وهریگرن .

﴿فَمَنْ يَعْمَلْ﴾ نه وهی له دنیا ﴿مِثْقَالَ ذَرَّةٍ خَيْرًا يَرَهُ﴾ به قهد میروله یه کی بچوک چاکه بکات له پروژی دواپی دهیبینیته وهو دلخوشی دهکات، یا خود به چاو نیشانی دهریت و دهیبینیته .

﴿وَمَنْ يَعْمَلْ﴾ وه نه وهی له دنیا ﴿مِثْقَالَ ذَرَّةٍ شَرًّا يَرَهُ﴾ به قهد میروله یه کی بچوک خراپه بکات له پروژی دواپی تووشی خه فه تی دهکات، وَالذَّرَّةُ: تیشکی خور که په نجره ده که یته وه ته پوتوزه که ی دیته دهر وه نه وه یه، واته: گهر د.

سُورَةُ الْجَعَاذِيَةِ

﴿وَالْعَادِيَةِ﴾ سویند بی بهو نه سپانه ی کهوا سوارچاکه کانیان تا وئه دهن بو جیهاد کردن له پیناو خوی گه وره به رهو دوزمن له کافرکان، نه وانه ی کهوا بی فرمانی خواو پیغه مبهر ﴿صَبْحًا﴾ الضَّبْحُ: نهو نه سپانه دهنگی هه ناسه یان دیت کاتیک که غار نه دهن و راده کن و هیلاک دهن.

﴿فَالْمُورِيَةِ قَدْحًا﴾ ههر سویند بی به ماین کاتیک ئاگر دهرئه په ریئیت پریشک له ژیر پییه وه دهرده چیت، کاتی کهوا به خیرایی پی دهدات به سهر زهوییه که کهوا رهقه وه به سهر

بهردا، وهك داری كه بسوتی پریشکی لی نه بیته وه. ﴿۳﴾ **﴿قَالَ غَيْرَتِ صَبَا﴾** واته: سویند بیت بهو مایینانه ی كهوا ددهن به سهر دوژمندا له بهر به یاندا. ﴿۴﴾ **﴿فَأَنْزَلَ بِهِ نَقْعًا﴾** النقع: شهو تهپ وتوزیه كه مایینه كان دهیكه ن به سهر دوژمندا له كاتی غزا كردندا. ﴿۵﴾ **﴿فَوَسَّطَنَ بِهِ جَمْعًا﴾** به غار دانه كه یان ده گنه ناوه پراستی دوژمن دوی شهوی تیکیان ده شكینن، هه موویان لهوی كوده بنه وه. ﴿۶﴾ **﴿إِنَّ الْإِنْسَانَ لِرَبِّهِ لَكَنُودٌ﴾** الكنود: به پراستی ئینسان زور كوفرانه ی نیعمه ته كانی خوی گه وره دهكات، زور ئینكاری دهكات.

﴿۷﴾ **﴿وَإِنَّهُ عَلَىٰ ذَٰلِكَ لَشَهِيدٌ﴾** خویشی شایه تی ددات له سهر خوی كه ئینكاری دهكات و كوفری نیعمه ت دهكات، له بهر شهوی شوینه وارده كه ی دیاره به سهر شه م ئینسانه وه كه خوی گه وره نیعمه تی پی به خشیووه.

﴿۸﴾ **﴿وَإِنَّهُ لِحُبِّ الْخَيْرِ لَشَدِيدٌ﴾** واته: خوشه ویستی بو سه روه ت و سامان زور سه خته، سوره له به ده ست هینان و به ده ست خستن و به دوادا گه پانی، خوی به هیلاك ددات له په ییدا كردنی مالدا.

وَحُصِّلَ مَا فِي الصُّدُورِ ﴿۱۰﴾ وَإِنَّ رَبَّهُم بِهِمْ يَوْمَئِذٍ لَّخَبِيرٌ ﴿۱۱﴾

سُورَةُ النَّازِعَاتِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الْفَارِعَةُ ﴿۱﴾ مَا الْفَارِعَةُ ﴿۲﴾ وَمَا أَذْرُكَ مَا الْفَارِعَةُ ﴿۳﴾

يَوْمَ يَكُونُ النَّاسُ كَالْفَرَاشِ الْمَبْثُوثِ ﴿۴﴾ وَتَكُونُ الْجِبَالُ كَالْعِهْنِ الْمَنْفُوشِ ﴿۵﴾ فَأَمَّا مَن تَقَلَّتْ مَوْزِنُهُ ﴿۶﴾ فَهُوَ فِي عِيشَةٍ رَاضِيَةٍ ﴿۷﴾ وَأَمَّا مَن خَفَّتْ مَوْزِنُهُ ﴿۸﴾ فَأَمَّهُ هَكَاوِيَةٌ ﴿۹﴾ وَمَا أَذْرُكَ مَا هِيَ ﴿۱۰﴾ نَارُ حَامِيَةٍ ﴿۱۱﴾

سُورَةُ الْفَاكِهَةِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

أَلَمْ تَكُمُ الْفَاكِهَةُ ﴿۱﴾ حَتَّىٰ زُرْتُمُ الْمَقَابِرَ ﴿۲﴾ كَلَّا سَوْفَ تَعْلَمُونَ ﴿۳﴾ ثُمَّ كَلَّا سَوْفَ تَعْلَمُونَ ﴿۴﴾ كَلَّا لَوْ تَعْلَمُونَ ﴿۵﴾ عِلْمَ الْيَقِينِ ﴿۶﴾ لَتَرَوُنَّ الْجَحِيمَ ﴿۷﴾ ثُمَّ لَتَرَوُنَّهَا عَيْنَ الْيَقِينِ ﴿۸﴾ ثُمَّ لَتُنسِفُنَّ يَوْمَئِذٍ عَنِ النَّوْبِ ﴿۹﴾

﴿۹﴾ **﴿أَفَلَا يَعْلَمُ إِذَا بُعِثَ رَمًا فِي الْقُبُورِ﴾** واته: شهی ئایا نازانسی شه وانه ی له ناو قه بره كاندا یه هه مووی دهرده كری.

﴿۱۰﴾ **﴿وَحُصِّلَ مَا فِي الصُّدُورِ﴾** واته: شهوی له ناو سنگدایه (دل) هه مووی جیا ده كریته وه و روون ده كریته وه له خپرو له شه پ.

﴿۱۱﴾ **﴿إِنَّ رَبَّهُم بِهِمْ يَوْمَئِذٍ لَّخَبِيرٌ﴾** واته: پیویسته مروقه بزانی په روه ردگاری هه موو شه

خه لکانه ی زیندوویان دهکاته وه شاره زایه دهریاره یان و هیچ شتیکی لی ناشارد ریته وه له و پوژهدا و له غهیری نه و پوژهدا، له و پوژهدا پاداشت یان سزایان دهداته وه، واته: نه ی نه گهر نه م شته بزائن نابیی خو شه ویستی مال سه رقالیان بکات له سوپاس کردنی خوی گهره، وه له عیبادهت کردنی خوی گهره، وه کار کردن بو پوژی زیندو بوونه وه.

سُورَةُ الْقَارِعَةِ

﴿۱﴾ **الْقَارِعَةُ** ﴿۱﴾ ناویکه له ناوهکانی روژی قیامت، چونکه له دل دهدات به ترساندن، یاخود له دوژمنانی خوی گهره دهدات به سزا.

﴿۲﴾ **مَا الْقَارِعَةُ** ﴿۲﴾ القارعة چییه؟

﴿۳﴾ **وَمَا أَدْرَاكَ مَا الْقَارِعَةُ** ﴿۳﴾ نه ی محمه د ﴿۳﴾ تو چوزانیت القارعه چییه؟ بو به گهره زانینی نه و روژدهیه.

﴿۴﴾ **يَوْمَ يَكُونُ النَّاسُ كَالْفَرَاشِ الْمَبْثُوثِ** ﴿۴﴾ له و روژهدا خه لکی وه کو په پوله ی بلا و ان، له بهر سهختی روژده که به هه موو لایه کدا دهرپون به بی نه وه ی بزائن بو کوئی دهرپون تا به ره و گوپه پانی حه شر دهرپین.

﴿۵﴾ **وَتَكُونُ الْجِبَالُ كَالْعِهْنِ الْمَنفُوشِ** ﴿۵﴾ وه له و روژهدا شاخه کان وه کو سوفی شیکراوه ی رهنگ کرا و به جوړه ها رهنگ به ناسماندا دهرپون.

﴿۶﴾ **فَأَمَّا مَنْ نَقَلَتْ مَوَازِينُهُ** ﴿۶﴾ پاشان خوی گهره له پاش لیپرسینه وه له گوپه پانی حه شر، وه بوونه دوو کومه له وه باسی حالی خه لکیمان بو دهکات و دهرمیت: ﴿۶﴾ **فَأَمَّا**

﴿ مَن تَقَلَّتْ مَوَازِينُهُ ﴾ ھەرکەسىڭ ترازوى كردهوه چاكةكانى قورستر بىت له ترازوى خراپهكانى.

﴿ ۷ ﴾ ﴿ فَهُوَ فِي عِيشَةٍ رَّاضِيَةٍ ﴾ ئەوا له ژيانىكى رازىبوودا دەبىت، كه خاوهنهكهى رازى دەكات، والعیشه: وشهیهكه ھەموو بەخششەكانى بەھەشت دەگریتەوہ.

﴿ ۸ ﴾ ﴿ وَأَمَّا مَنْ خَفَّتْ مَوَازِينُهُ ﴾ بەلام ھەر كەسىڭ ترازوى كردهوه چاكةكانى سوكتر بىت له ترازوى كردهوه خراپهكانى ئەوا: ﴿ ۹ ﴾ ﴿ فَأَمَّهُ هَكَايَةً ﴾ شوینی ئەو ئاگرى دۆزەخە، وە ناوى دۆزەخى ناوہ بە داىكى چونكە دەچىتە ناوى ھەرەكو چون مندال دەچىتە باوہشى داىكى، وە ناوى ناوہ بەھكاویە چونكە دەخىتە ناوى لەگەل دورى بنى دۆزەخ.

﴿ ۱۰ ﴾ ﴿ وَمَا أَدْرَاكَ مَا هِيَ ﴾ تۆ چوزانیت ئەو دۆزەخە چۆنە؟ پرسیار كردنەكە بۆ بەگەرە زانینىتى، كه له رادە بەدەرە بە شىوازيك كه حەقىقەتى نازانرىت.

﴿ ۱۱ ﴾ ﴿ نَارُ حَامِيَةٍ ﴾ ئاگرىگە لەوپەرى گەرمى و سەختىدايە.

سُورَةُ النَّكَاتِ

﴿ ۱ ﴾ ﴿ أَلَمْ تَكُنْ مِنَ الْكَافِرِينَ ﴾ واتە: ھەولدان بۆ زۆر كردنى مال و مندال و دەستخستنیان و شانازى كردن بە زۆریان سەرقالى كردون لە گوپراپەلى كردنى خاى گەرەو كار كردن بۆ قیامت.

﴿ ۲ ﴾ ﴿ حَتَّى زُرْتُمُ الْمَقَابِرَ ﴾ ئیوہ بەم شىوازه دەمىننەوہ تا مردن یەخەتان دەگریت و سەردانى گۆرستان دەكەن.

﴿۳﴾ **كَلَّا سَوْفَ تَعْلَمُونَ** ﴿﴾ نه خیر نابییت وابن، سهرزه نشت کردنه له زورکردن و وریا کردنه وهیه له وهی که نهوان سهره نجامی نهو کاره ده زانن له روژی قیامه تدا.

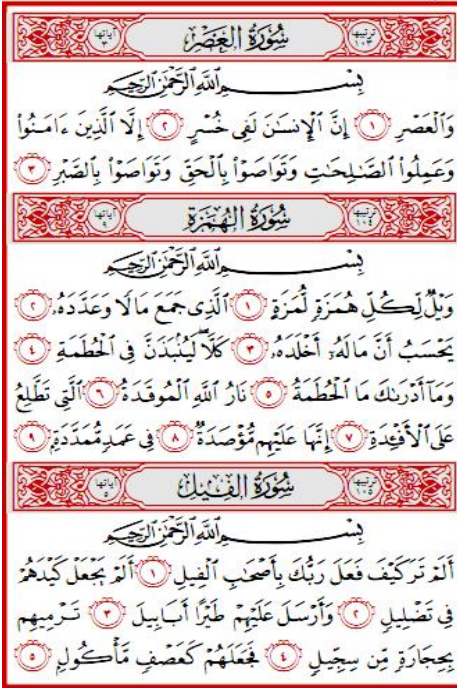
﴿۴﴾ **ثُمَّ كَلَّا سَوْفَ تَعْلَمُونَ** ﴿﴾ دیسان نه خیر نابییت وابن، سهرزه نشت کردنه له زور کردن وریا کردنه وهیه له وهی که نهوان سهره نجامی نهو کاره ده زانن له روژی قیامه تدا.

﴿۵﴾ **كَلَّا لَوَنَعْلَمُونَ عِلْمَ الْيَقِينِ** ﴿﴾ واته: نه گهر نه وهی که نیوهی بو دهرون بتانزانیایه زانینیکی دنیایی، وه کو زانینتان بو نهو شتانهی که لیی دنیان له دنیا دا، نهوا قیامهت سهرقالی دهکردن له جیاتی سهرقال بونتان به زور کردن و شانازی کردن پیی، وه بی ناگای ناکردن لهو کاره گهرهیه که قیامه ته. ﴿۶﴾ **لَتَرَوُنَّ الْجَحِيمَ** ﴿﴾ به بی گومان له قیامه تدا دوزه خ ده بینن.

﴿۷﴾ **ثُمَّ لَتَرَوُنَّهَا عَيْنَ الْيَقِينِ** ﴿﴾ پاشان به بی گومان دوزه خ ده بینن به چاوی دنیایی، که بینینه به چاوی خوتان.

﴿۸﴾ **ثُمَّ لَتَسْتَعْلُنَّ يَوْمَئِذٍ عَنِ النَّعِيمِ** ﴿﴾ پاشان لهو روژه دا پرسیارتان لی ده کریت له نیعمه ته کانی دونیا که سهرقالی کردبوون له کار کردن بو قیامهت، مروقه پرسیاری لی ده کریت له ناسایش، له لهش ساغی، له دست به تالی، له خواردن و خواردنه وهی به تام و خوش، وه له خواردنه وهی ناوی سارد له کاتی تینویتی، وه له سیبهری مال، وه جگه له مانه له نیعمه ته کانی تر.

سُورَةُ الْعَصْرِ

﴿١﴾ ﴿وَالْعَصْرِ﴾ خوای گه‌وره سویند ده‌خوات به کات که سه‌رده‌مه، له‌به‌ر نه‌وهی که چه‌نده‌ها په‌ندو عیبه‌رتی تی‌دایه له روانگه‌ی تی‌په‌ر بوونی شه‌و ورژو به نه‌ندازه‌ی دی‌ساریکراو، وه به‌دواهاتنی تاریکی و روناکی، که جی‌گی‌ری و به‌رژه‌وه‌ندی زینده‌وه‌رانی تی‌دایه، که نه‌مانه به‌لگه‌یه‌کی روون و ناشکران له‌سه‌ر دروستکراوه‌که‌یان وه له‌سه‌ر به‌ته‌نها په‌رستنی، مُقاتِل (په‌حمه‌تی خوای لی‌بی‌ت) ده‌فه‌رموویت: مه‌به‌ست پی‌یی نوی‌ژی

عه‌سه‌ر. ﴿٢﴾ ﴿إِنَّ الْإِنْسَانَ لِرَبِّهِ لَكَنُفٍ﴾ الخُسر وَالخُسران: هه‌موو مروؤف له‌خه‌ساره‌ت مه‌ندی‌دایه خه‌ساره‌ت مه‌ندی‌تی شتی‌که نوقسان بکات یاخود ده‌ست مایه‌که‌ی پروات.

﴿٣﴾ ﴿إِلَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾ نی‌للا که‌سانیک نه‌بی‌ت که‌وا با‌وه‌ریان هی‌ناوه وه کرده‌وه‌ی چاکیان کردووه ﴿وَتَوَّصُوا بِالحَقِّ﴾ هه‌ندی‌کیان نا‌موژ‌گاری هه‌ندی‌کیان ده‌که‌ن به‌حق که‌واپی‌ی هه‌لسن، حه‌قه‌که‌ش ئیمان به‌خوای گه‌وره‌یه وه‌یه‌کخواپه‌رستی وه‌هه‌ستان به‌جی‌به‌جی کردنی نه‌و شه‌ریعه‌ته‌ی خوای گه‌وره دایناوه وه دوورکه‌وتنه‌وه له هه‌موو شتی که خوای گه‌وره قه‌ده‌غه‌ی کردووه ﴿وَتَوَّصُوا بِالصَّبْرِ﴾ ناراه‌گرتن له‌سه‌ر مه‌عصیه‌تی خوای

﴿۷﴾ **الَّتِي تَطَّلِعُ عَلَى الْأَفْئِدَةِ** واته: که گهرمییه که ی ده گاته دل و زال ده بیّت به سه ری داو دای ده پو شیت، له بهر نه وه شوینی نه وه مه به سته خراپانه یه، وه شوینی نه وه نییه ته پیسانه یه، وه شوینی نه وه پو شته ناشیرینانه یه، له خۆبه گه وره زانین، وه به کمه زانینی نه هلی فهزل. ﴿۸﴾ **إِنَّمَا عَلَيْهِمْ مُّوَصَّاةٌ** واته: هه موو ده رگا کانی جه هه نمبه سه ریاندا داخراوه، به هیچ شیوه یه که ناتوانن له دۆزه ده رچن.

﴿۹﴾ **فِي عَمَدٍ مُّمَدَّدَةٍ** نه میننه وه وه کو بلیی له عامودی دریزا به سراونه ته وه، وه مقاتل (ره حمه تی خوی لی بیّت) فه رمویه تی: ده رگا کانیان له سه ر داخراوه دوایش به میخی ناسنین به سراونه ته وه، هیچ ده رگایه کیان بو ناکریته وه، هیچ خۆشیه کیش بویان نایه ته ژوره وه.

سُورَةُ الْفَيْلِ

﴿۱﴾ **الَّذِي تَرَكَيْفَ فَعَلَ رَبُّكَ بِأَصْحَابِ الْفَيْلِ** ئایا نابینی خوی گه وره چی کرد له هاوه لانی فیل: هاوه لانی فیل کو مه لیک بوون گاور بوون له حبه شه، مولکی یه مه نیان هه بوو وه له یه مه نه وه هاتبوون، له وه ودوا وایان لیها ت نه یانیوست که عبه بروخینن، کاتیک گه یشتنه لای که عبه، خوی گه وره بالنده یه کی بو ناردن که باسکراوه له م سوره ته له ناویانی برد، که نه وه ش نیشانه یه که بوو، نه مه پرویدا پیش نه وه ی پیغه مبه ر ﴿ببیّت به پیغه مبه ر﴾ به چل سال، که سانیک که به چاو خویان نه م پروداوه یان بینی له کاتی ناردنی پیغه مبه ردا ﴿زیندوو بوون. ﴿۲﴾ **الَّذِي جَعَلَ لَكُم مِّنْ دُونِ آلِهَتِكُمْ إِلهَٰلَٰتٍ مَّشْرُوبٍ** واته: ئایا خوی گه وره مه کرو فیلی نه وان که هه ولیاندا بو ویرانکردنی که عبه، هه مووی ویل و پوچهل نه کرده وه که بووه هو ی به هیلاک چونیان. ﴿۳﴾ **وَأَرْسَلَ عَلَيْهِمْ طَيْرًا أَبَابِيلَ** خوی گه وره بالنده یه کی ره ش له لای ده ریاهه بویانی نارد پۆل پۆل، هه ر بالنده یه کیش سی به ردی پی بوو: دوو به رد به هه ردوو پی

یہ وہ، بہر دیکیش بہ دنوکییہ وہ ہلی گرتبوو، ئەو بہر دہ بہر ہیچ کہس نہدہ کہوت ئیللا وردوو خاشی دہ کرد. ﴿٤﴾ تَرْمِيهِمْ بِحِجَارٍ مِّن سِجِّيلٍ ﴿٤﴾ ئەفەر موون : ئەوہ بہر دیک بووہ لە قوہر داخکراوہ بہ ئاگری دۆزەخ، ناوی قەومە کہی پیوہ نووسراوہ، ہەر بہر دیک بہر ہەر کہ سیکیان بکہ وتایہ لە ناوی دہ برد، ہەر بہر دیکیش لە نۆک بچوکترو لە نیسک گہورہ تر بووہ.

﴿٥﴾ فَعَلَّمَهُمْ كَعَصْفٍ مَّا كُوِّلٍ ﴿٥﴾ وەکو گەلای دار کہ ئاژەل بیخوات و لە پاشەپۆکە ی فری بیخوات و لە دیت ئاویان ئی ہات، وە ووتراوہ: واتە ئاویان ئی ہاتووہ وەکو گەلای دار کہ ئاژەل بیخوات و کایہ کہی ماییت.

سُورَةُ قُرَيْشٍ ﴿٤٦﴾

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

١ لِأَيْلَافٍ قُرَيْشٍ ١ إِيْلَيْهِمْ رِحْلَةَ الْشِتَاءِ وَالصَّيْفِ
 ٢ فَلْيَعْبُدُوا رَبَّ هَذَا الْبَيْتِ ٢ الَّذِي أَطْعَمَهُمْ
 ٣ مِّن جُوعٍ وَءَامَنَهُمْ مِّنْ خَوْفٍ ٣

سُورَةُ الْمُنَافِقِينَ ﴿٤٧﴾

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

١ أَرَأَيْتَ الَّذِي يُكَذِّبُ بِالذِّبِّ ١ فَذَلِكَ الَّذِي
 ٢ يَدْعُ الْيَتِيمَ ٢ وَلَا يُحِضُّ عَلَىٰ طَعَامِ الْيَتِيمِ ٢
 ٣ فَوَيْلٌ لِلْمُصَلِّينَ ٣ الَّذِينَ هُمْ عَنْ صَلَاتِهِمْ سَاهُونَ
 ٤ الَّذِينَ هُمْ يُرَاءُونَ ٤ وَيَتَّبِعُونَ الْمَاعُونَ ٤

سُورَةُ الْبَكْرَةِ ﴿٢٢﴾

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

١ إِنَّا أَعْطَيْنَاكَ الْكِتَابَ ١ فَصَلِّ لِرَبِّكَ وَأَنْحَرِ ١
 ٢ إِنَّكَ سَائِلُكَ هُوَ الْأَبْتَرُ ٢

سُورَةُ قُرَيْشٍ

وہ ناو تراوہ بہ: سورة الإيلاف.

﴿١﴾ لِأَيْلَافٍ قُرَيْشٍ ﴿١﴾ لەبەر هۆگری و کوپوونەوہی قوہریش لە شارە ہیمن و نارامە کہ یاندا، کہ هۆگری بازرگانی بوون و راہاتبوون لەسەری.

﴿٢﴾ إِيْلَيْهِمْ رِحْلَةَ الْشِتَاءِ وَالصَّيْفِ

﴿٢﴾ قوہریش ئەم دوو گەشتەیان هەبووہ: لە زستان بو یەمەن؛ لەبەر ئەوہی ولاتیکی گەرمە، وە گەشتە کہی تریان: لە هاوین بو

شام؛ لەبەر ئەوہی ولاتیکی ساردە، وە قوہریش ئەژیان لەسەر بازرگانی، وە ئەگەر ئەم دوو

گہشتہ نہبواہیہ ئیتر کہس له مهککه نیشته جی نابوو، وه ئه گهر ئه من و ئاسایش نہبواہیہ – له بهر ئه وهی له پال کہ عبدا بوون – نه یان ده توانی هیچ هه لئس و کهوتیک بکن، واتا: خوی گه وه و ایانی لی کرد بوو راهاتبوون له گه ل ئه م دوو کاروانه داو بویانی ئاسان کرد بوو، له بهر ئه م شته با به ته نها عیباده تی خوی گه وه بکن.

﴿۳﴾ **فَلْيَعْبُدُوا رَبَّ هَذَا الْبَيْتِ** ﴿﴾ خوی گه وه فیریان ده کات که الله پهروه ردگاری که عبیه، له بهر ئه وهی ئه وان بتی خویان هه بوو ده یان په رست، خوی له بته کان جیا کرده وه، وه به هوی مالی خواوه ئیوه پیرو پله و پایه تان هیه له سه ر تی کرای عه ره بدا.

﴿۴﴾ **الَّذِي أَطَعَهُمْ مِنْ جُوعٍ** ﴿﴾ ئه و خوایه ئه وانی تی ر کردوه له برسیتی واته: خوار دنه که به هوی ئه م دوو کاروانه وه له برسیتییه کی زور سه خت پرزگاریانی کرد له پیشتر له برسیتییه کی زور دا بوون

﴿۵﴾ **وَأَمَّنَّهُمْ مِنْ خَوْفٍ** ﴿﴾ له بری ترس ئاسایشی پییان به خشی که عه ره ب عاده تیان بوو هه ندیکیان ئه یاندا به سه ر هه ندیکیاندا وه هه ندیکیان هه ندیکیان به سه بایه ئه برد، به لام قوره یش کهس نه یئه دا به سه ریاندا له بهر پله و پایه ی که عبه، وه ئه مینیشیانی ده کرد له چه به شه کان که وا به فیله وه هاتن.

سُورَةُ الْمَائِدَةِ

﴿۱﴾ **أَرَأَيْتَ الَّذِي يُكَذِّبُ بِالْبَيْتِ** ﴿﴾ واته: ئه ی محمد ﷺ ئه و که سه ت بینیه که حساب و پاداشت و سزا به درو دهنانی؟

﴿۴﴾ فَذَٰلِكَ الَّذِي يُدْعُ الْبَنِيَّةَ ﴿۴﴾ واته: ئەگەر تویی بڕوانی، یان بەدوایدا بگەریت، ئەو

کە مافی هەتیوو نادات و دەیخوات، عەرەب لە جاهیلییەتدا میراتییان بەژن و بەمندال نادا.

﴿۵﴾ وَلَا يَحْضُ عَلَىٰ طَعَامِ الْمَسْكِينِ ﴿۵﴾ واته: نەهانی خۆی دەدات نەهانی کەسوکاری ئەدات،

نەهانی غەیری خۆی دەدات لەسەر پێدانی خواردنی فەقیر و هەژار، لەبەر ئەوەی پەزیز و چروکە.

﴿۶﴾ فَوَيْلٌ لِلْمَصَلِينَ ﴿۶﴾ وەیل بۆ ئەو نوێژ خۆینانەیی کەوا:

﴿۷﴾ الَّذِينَ هُمْ عَنْ صَلَاتِهِمْ سَاهُونَ ﴿۷﴾ بئی ئاگان لە نوێژەکانیان و بایەخی پئی نادەن، ئەگەر نوێژی

بکەن بە نوێژ کردنەکیان چاوەڕپئی پاداشت نین، ئەگەر نەیشیکەن لەسزای خۆی گەورە ناترسیین، ئەوان بئی ئاگان تا کاتەکی دەپوات و ئاگیان لە نوێژ نییە.

﴿۸﴾ الَّذِينَ هُمْ يَرَاءُونَ ﴿۸﴾ واته: ئەگەر نوێژ بکەن لەبەر ریا و رووبینی دەیکەن بۆ بینینی

خەلک، یاخود هەموو کردەوێکیان بۆ ریبایە؛ بۆ ئەوەی خەلک وەسف و سەنایان بکەن

﴿۹﴾ وَيَمْنَعُونَ الْمَاعُونَ ﴿۹﴾ الْمَاعُونَ: هەموو ئەو شتەنەییە کە خەلک لە نیوان خۆیاندا

دەیخوون؛ وەک دۆلکە وە پاچ و مەنجل، یان ئەو شتەنەیی کە مەنەع ناکرین؛ وەک ئاو و خۆی، وە ووتراوە الْمَاعُونَ؛ زەکاتە؛ واته: ئەو کەسانەیی زەکاتی مالهەکیان نادەن.

سُورَةُ الْبَكْرَةِ

﴿۱﴾ إِنَّا عَطَيْنَاكَ الْكُوفْرَ ﴿۱﴾ الْكُوفْر: روبرایکە لە بەهەشتدا خۆی گەورە وەکو پزیزیک بۆ

پێغەمبەر ﷺ دایناوە لەگەڵ فوممەتەکی.

﴿۲﴾ ﴿فَصَلِّ لِرَبِّكَ﴾ ئەى محمد ﷺ ئىمە پىرمان لەتۆ ناوہ تۆيش نوپۆژە فەرزەکان بۆ خۆى گەورە جىبەجى بکە ﴿وَأَحْرَجَ﴾ وە سەرپرېنت تەنھا بۆ خۆى گەورە بىت، کەسانىک ھەبوون نوپۆژيان بۆ غەيرى خوا کردووە، وە سەر پرېنيان بۆ غەيرى خوا بووە، خۆى گەورە فەرمان بە پيغەمبەر ﷺ دەکات کە نوپۆژەکانى و سەرپرېنى تەنھا بۆ خۆى گەورە بىت، قَتَادَةَ وَه عَطَاءٌ وَه عِكْرِمَةَ (پەحمەتى خويان لىبىت) ئەفەرموون: مەبەست پيى نوپۆژى جەژنە و نحر قوربانىه .

﴿۳﴾ ﴿إِن شَاءْتَكَ هُوَ الْأَبْتَرُ﴾ ئەو کەسەى رقى لە تۆيه و تۆ ئەبوغزىنى ئەو لەپاش مردن يادى نامينى، الْأَبْتَرُ لەپياوان: ئەو يە منالى نەبى، کورپک لە کورپەکانى پيغەمبەر ﷺ مرد، موشريکەکان ووتيان: ھەركاتى خۆى بمرى ئيت ناوى نامينى، خۆى گەورە ئەم سورەتەى دابەزاند.

سُورَةُ الْكَافُرُونَ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

﴿۱﴾ قُلْ يَا أَيُّهَا الْكَافِرُونَ ﴿۱﴾ لَا أَعْبُدُ مَا تَعْبُدُونَ ﴿۲﴾
 وَلَا أَنْتُمْ عَابِدُونَ مَا أَعْبُدُ ﴿۳﴾ وَلَا أَنَا عَابِدٌ مَّا عَبَدْتُمْ ﴿۴﴾
 وَلَا أَنْتُمْ عَابِدُونَ مَا أَعْبُدُ ﴿۵﴾ لَكُمْ دِينُكُمْ وَلِيَ دِينِ ﴿۶﴾

سُورَةُ النَّازِعَاتِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

﴿۱﴾ إِذَا جَاءَ نَصْرُ اللَّهِ وَالْفَتْحُ ﴿۱﴾ وَرَأَيْتَ النَّاسَ
 يَدْخُلُونَ فِي دِينِ اللَّهِ أَفْوَاجًا ﴿۲﴾ فَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ
 وَأَسْتَغْفِرْ لَهُ إِنَّهُ كَانَ تَوَّابًا ﴿۳﴾

سُورَةُ الْمُنَافِقِينَ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

﴿۱﴾ تَبَّتْ يَدَا أَبِي لَهَبٍ وَتَبَّ ﴿۱﴾ مَا أَغْنَىٰ عَنْهُ مَالُهُ وَمَا
 كَسَبَ ﴿۲﴾ سَيَصِلَىٰ نَارًا ذَاتَ لَهَبٍ ﴿۳﴾ وَامْرَأَتُهُ
 حَمَّالَةَ الْحَطَبِ ﴿۴﴾ فِي جِيدِهَا حَبْلٌ مِّن مَّسَدٍ ﴿۵﴾

سُورَةُ الْكَافِرُونَ

﴿۱﴾ ﴿قُلْ يَا أَيُّهَا الْكَافِرُونَ﴾ ھۆى ھاتنە خوارەھى ئەم سورەتە ئەو بوو کە کافرەکان داویان لە پيغەمبەر ﷺ کرد تۆ سالىک خوايەکانى ئىمە پيەرستە، ئىمەش سالىک خوايەکەى تۆ ئەپەرستين، خۆى گەورە فەرمانى کرد ئەى پيغەمبەر ﷺ پييان بفرموو: ﴿لَا أَعْبُدُ مَا تَعْبُدُونَ﴾ واتە: ئەو داواکاريیەى لە منى دەکەن کە ئەو بتانەى ئىوہ پيەرستم ھەرگيز ئيشى واناکەم، واتە: ناپيەرستم.

مالەكانيان، ۋە كىرناھەۋى دىيان بۆ ۋەرگرتنى حەق. ﴿٢﴾ **وَرَأَيْتَ النَّاسَ يَدْخُلُونَ فِي دِينِ أَبِي لَهُبٍ** ۋە بىننىت خەلكى دىنە ناۋ دىنى خۋاى گەۋرە ۋە واتە: كۆمەل كۆمەل ۋ پۆل لەدۋاى پۆل كاتىك پىغەمبەرى خۋا ﴿٣﴾ مەككەى ئازاد كىرد غەربەكان ۋوتيان: مادام محمد ﴿٤﴾ سەرگەۋت بەسەر ئەھلى حەرەمدا، كە خۋاى گەۋرە لەدەست ھاۋەلانى فىل پاراستى كەۋاتە محمد ﴿٥﴾ لەسەر حەققە، ۋە جارىكى تر ئىۋە تواناتان بە سەرىدا نابى، بۇيە كۆمەل كۆمەل خەلك موسلمان دەبوون، پىشتەر خەلك موسلمان دەبوون يەك ۋ دوو، دوو ۋاى لىھات ھۆزىك ھەموۋى بەيەكەۋە موسلمان دەبوون. ﴿٦﴾ **فَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ** كۆكرىدەنەۋە لە نىۋان پاك راگرتنى خۋاى گەۋرە لەھەموو كەموو كۆرى ۋ نوقسانىيەك، كە سەرسامى تىايە لەۋ ئاسانكارىيەى خۋاى گەۋرە بۆ پىغەمبەرى ﴿٧﴾ كىرد بەخەيالى كەسدا نەھاتبوو، ۋە لە نىۋان حەمدو سوپاسى خۋاى گەۋرە لەسەر ئەۋ ئىشە جوانەى كە خۋاى گەۋرە بۆتى كىردوۋە ۋە لە گەۋرەى نىعمەتى خۋاى گەۋرە بەسەر تۆۋە بەسەر خۇستن بە فەتھى داىكى ھەموو شارەكان كە مەككەيە ۋە ھەرۋەھا خەلك پۆل پۆل ھاتنە ناۋ ئىسلامەۋە ۋە موسلمان بوون ﴿٨﴾ **وَاسْتَغْفِرْهُ** ۋاتە: لەۋ پەرى سەرگەۋتندا خۋاى گەۋرە داۋا لە پىغەمبەر ﴿٩﴾ دەكات كە داۋاى لىخۇشبوون لە خۋاى گەۋرە بىكات بۆ تاۋانەكانى ۋەكو ملكەچىيەك بۆ خۋاى گەۋرە، ۋە ۋەكو كەموو كۆرىيەك بۆ كىردەۋەكانت ﴿١٠﴾ **إِنَّهُ كَانَ تَوَّابًا** ۋاتە: خۋاى گەۋرە تەۋبە لەۋ كەسانە قىبول دەكات كە داۋاى لىخۇش بوونى لىدەكەن، تەۋبەيان لى قىبول دەكات ۋ پەحميان پى دەكات بەۋەى تەۋبەكەيان قىبول دەكات، لە بوخارى ۋ غەيرى ئەۋىش (پەحمەتى خۋاىان لىبىت) لە ابن عباس (پەزى خۋاىان لىبىت) لەبارەى ئەم سورەتەۋە ئەفەرموۋىت: ئەمە ئەجەلى پىغەمبەرى خۋاىە ﴿١١﴾ خۋاى گەۋرە پى رادەگەيەنئى، ئەفەرموۋىت: ﴿١٢﴾ **إِذَا جَاءَ نَصْرُ اللَّهِ وَالْفَتْحُ** ئەمە نىشانەى ئەجەلى پىغەمبەرى خۋاىە ﴿١٣﴾ **فَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ وَاسْتَغْفِرْهُ إِنَّهُ كَانَ تَوَّابًا**.

سُورَةُ الْمَيْدَةِ

﴿١﴾ **تَبَّتْ يَدَا أَبِي لَهَبٍ وَتَبَّ** ۋاتە: دەستى لەناۋچوو ۋە دۆراندى ۋە زەرەرمەند بوو ﴿٢﴾ **وَتَبَّ** ۋە خۋىشى لەناۋچوو ۋاتە: ئەۋ دوعايەى لىى كىردو گىرابوو، ۋە أبو لەب: مامى پىغەمبەر ﴿٣﴾ بوو، ۋە ناۋىشى: عبدالعزى بوو. ﴿٤﴾ **مَا أَغْنَىٰ عَنْهُ مَالُهُ وَمَا كَسَبَ** ئەۋ

پارہیہی کوئی کردبووہوہی سزای خوی گہوری لیٰ نہگہراندہوہ، چہندیٰ قازانجی کردو چہندیٰ پلہو پایہی ہہبوو دہسہلاتی ہہبوو ہیچی سوودی نہبوو، ئەو خہسارہت مہند بوونہی تووشی بوو، ئەو سزایہی کہ بوئی دابہزی ہیچی نہیتوانی ئەو سزایہی خوی گہوری لیٰ بگہرینیتہوہ. ﴿٢﴾ **سَجَّوَلِنَا رَا اَذَاتَ هَبٍ** واته: لہ روژی قیامہتدا سزا دہدریت لہناو ناگری داگریساوی دوزہخدا کہ پیستہکہی دہسوتینیت، ئەو ناگرہش بہرہوام دادہگریسی و گرو بلیسہی ہہیہ، کہناگری دوزہخہ. ﴿٤﴾ **وَامْرَاَتُهٗ حَمَّالَةَ الْحَطَبِ** واته: خیزانہکەشی لہناو ئەو ناگرہدا دہسوتی، کہ ام جمیل کچی حرب خوشکی اسی سفیان بوو، کہ داریٰ کہ گہر بگری وک درک ہہلی دہگرت و ہہشہو دہیخستہ سہر پری پیغہمبہر ﴿٥﴾ بوئہوہی نازاری بدات. ﴿٥﴾ **فِي جِدِّهَا حَجَلٌ مِّن مَّسَمٍ** المَسَد: بہنہ کہ گوریس و حہلی لیٰ دروست دہکریت، ملوانکہیہکی ہہبوو لہ جوہر، ووتی: سویند بیٹ بہلات و عوززا دہبی ئەم ملوانکہ بہنرخم ببہخشم لہدزایہتی کردنی محمد ﴿٦﴾، سزاکہی لہ جیی ئەو ملوانکہیہی لہ ملیا بوو حہبلیک دہخریتہ ملی لہ روژی دواپی سزای پی دہدریت.

سُورَةُ الْاِخْلَاقِ

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

قُلْ هُوَ اللّٰهُ اَحَدٌ ﴿١﴾ اللّٰهُ الصَّمَدُ ﴿٢﴾ لَمْ يَكُنْ لَهٗ كُفُوًا اَحَدٌ ﴿٣﴾ وَلَمْ يَكُنْ لَهٗ كُفُوًا اَحَدٌ ﴿٤﴾

سُورَةُ الْغَافِقِ

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

قُلْ اَعُوذُ بِرَبِّ الْغَافِقِ ﴿١﴾ مِنْ سَرِّ مَا خَلَقَ ﴿٢﴾ وَمِنْ سَرِّ عَاسِقٍ اِذَا وَقَبَ ﴿٣﴾ وَمِنْ سَرِّ النَّفَّاثَاتِ فِي الْعُقَدِ ﴿٤﴾ وَمِنْ سَرِّ حَاسِدٍ اِذَا حَسَدَ ﴿٥﴾

سُورَةُ النَّاسِ

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

قُلْ اَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ ﴿١﴾ مَلِكِ النَّاسِ ﴿٢﴾ اِلٰهِ النَّاسِ ﴿٣﴾ مِنْ سَرِّ الْوَسْوَاسِ الْخَنَّاسِ ﴿٤﴾ الَّذِي يُّوسِّسُ فِي صُدُوْرِ النَّاسِ ﴿٥﴾ مِنْ الْجَنَّةِ وَالنَّاسِ ﴿٦﴾

سُورَةُ الْاِخْلَاقِ

﴿١﴾ **قُلْ هُوَ اللّٰهُ اَحَدٌ** موشریکہکان ووتیان:

ئہی محمد ﴿١﴾ نہسہبی خواہکہتمان پی بلی، واته: نہسہبیمان بو باس بکہ، خوی گہورہ ئەم سورہتہی دابہزاند، واته: ئەگہر ئیوہ پرسیار دہکن نہسہبی خوی گہورہتان بو پروون بیتہوہ خوی گہورہ اللہ: تاکو تہنہایہ، تاکو تہنہایہ و ہیچ شہریکی نیہ. ﴿٢﴾ **اللّٰهُ الصَّمَدُ**

الصَّمَد: ئەوہیہ لہکاتی پیویستیہکاندا پشتی پی دہہستیت و ئەویش پیویستیہکانت بو

جئ به جئ دهکات، واته: مه بهست کاتیك پیویستییه کت هه بی خوی گه ورت پیویسته، له ابن عباس (رهزای خوی لیبیت) دهفه رموویت: " الصّمَد گه ورهیه که گه وره ییه که ی گه یشتوتته ئهوپه پری که کهس لهو بهر یتر نییه، وه له سه رخویه که له سه رخوییه که ی گه یشتوتته ئهوپه پری که کهس لهو له سه رخوتر نییه، وه دهوله مه نده که دهوله مه ندییه که ی گه یشتوتته ئهوپه پری که کهس لهو دهوله مه ندر نییه، وه به دهسه لآت و توانایه که دهسه لآت و تواناکه ی گه یشتوتته ئهوپه پری که کهس لهو به دهسه لآت تر نییه، وه زانایه له زانیارییه که ی گه یشتوتته ئهوپه پری که کهس لهو زانتر نییه، وه کار به جئ یه له کار به جئ یه که ی گه یشتوتته ئهوپه پری که کهس لهو کار به جئ تر نییه، که خوی گه وره یه، ئه م سیفه ته بو غه یری خوا ناشئ". ﴿٣﴾ **لَمْ يَكِدْ وَلَمْ يُؤَلَدْ** واته: خوی گه وره منالی ئی نه بووه، ئه ویش له کهس نه بووه، هیچ کهس له جنسی خوا ناچئ، وه ههروه ها نسبه تی عه ده میش بلئی خوی گه وره نه بووه موسته حیله له پیشتر و له پاشتر هه خوی گه وره هه بوو، له بهر ئه وه ی منال پیش ئه وه ی له دایک بیته نه بوو بووه که له دایک بوو ئینجا دیتته وجود، واته: خوی گه وره باوکیکی نییه که نسبه تی بدریته پالی، قَتَادَةَ (رهحمه تی خوی لیبیت) دهفه رموویت: موشریکی عه رب ده یانوت: مه لائیکه کچی خوایه، وه جوله که ده یان ووت: عوزیر کوپری خوایه، وه گاور ئه یان ووت: مه سیح کوپری خوایه، خوی گه وره هه موویانی به درؤخسته وه، که ئه فه رموویت: ﴿٤﴾ **لَمْ يَكِدْ وَلَمْ يُؤَلَدْ** وه هیچ شتیکیش هاوشیوه ی خوا نییه، وه هیچ شتیکی له خوا ناچئ، وه هیچ کهسی نیه به شداری ئی له سیفه تی له سیفاته ته واوه کانی خوی گه وره.

سُورَةُ الْبَلَقِ

﴿١﴾ **قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ** الفلق: به ره به یان، له بهر ئه وه ی شهوی ئی جیا ده بیته وه، وه ووتراوه: له هه موو شتی لهو شتانه ی خوی گه وره دروستی کردوه لینی جیا ببیته وه، له

ناژهل و رۆژ و دانه و ئه وه ناوکه تۆ، وه هه موو شتی که له رووه و غهیری ئه ویش، ووتراوه: ناژه به که بۆ ئه و خواجهی که توانای هه به ئه و تاریکیه سهخته لایبات له سه ره ئه م جیهانه هه ره ئه ویشه توانای هه به که که سه ی په نای بدات له و شتانه ی لیبی ده ترسیت و ترسی لیبی هه به. ﴿۲﴾ **﴿مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ﴾** واته: ئه ی محمد ﷺ بلی: په نا ئه گرم به خواجه گه و ره له شه پو خراپه ی هه موو شتی که خواجه گه و ره دروستی کردوه. ﴿۳﴾ **﴿وَمِنْ شَرِّ عَاسِي إِذَا وَقَبَ﴾** واته: وه په نا ئه گرم به خواجه گه و ره له شه پو خراپه ی شه و که کاتی شه و دادی، ووتراوه: له به ره ئه و ی له شه و دا درهنده کان له کونی خویان دینه دره وه، وه مارو میروو له شوینی خویان دینه دره وه. وه ئه هلی شه پو خراپه ش دینه دره وه بۆ ئاشوب و خراپه نانه وه. ﴿۴﴾ **﴿وَمِنْ شَرِّ النَّفَّاثَاتِ فِي الْعُقَدِ﴾** واته: بلی خواجه په نانه گرم به تۆ له شه پو خراپه ی ئه و نافره ته جادوگه رانه که سیحر ئه کن، ئه و نافره تانه ی که فوو ئه کن به گریداو په تیکیان گری ئه داو فوویان پیا ئه کرد به وه سیحریان ئه کرد.

﴿۵﴾ **﴿وَمِنْ شَرِّ حَاسِدٍ إِذَا حَسَدَ﴾** الحسد: ئه وه به که ئاواته خوازی ناعمه تی خواجه گه و ره به که سیکی به خشوووه له و ی به سه نیته وه و بیداته تۆ که خواجه گه و ره به خشوویتی به و که سه ی چه سودی پی ئه بری.

سُورَةُ النَّاسِ

﴿۱﴾ **﴿قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ﴾** ئه ی محمد ﷺ بلی په نانه گرم به په ره ردگاری خه لکی ربّ النَّاسِ: ئه وه دروستکاری خه لکی وه هه لسه وینه ری ئیش و کارو چاکه ری حالیان. ﴿۲﴾ **﴿مَلِكِ النَّاسِ﴾** وه په نانه گرم به مه لیکه خه لکی که مولکی ته واری هه به، وه ده سه لاتی ته واری هه به. ﴿۳﴾ **﴿إِلَهِ النَّاسِ﴾** وه په نانه گرم به خواجه خه لکی و په رستراویان، مه لیک جاری واهه به خواجه، وه جاری واهه به خوا نییه، ئه وه ی جیا کرده وه که ناوی الإله تاییه ته به خوا وه هیه که سیکی تر به شدار نییه له گه ل خواجه گه و ره دا. ﴿۴﴾ **﴿مِنْ شَرِّ الْوَسْوَاسِ﴾** وه په نانه گرم له

شەرى شەيتان ﴿الْخَنَاسِ﴾ كە زىكرى خوا بىكەن شەيتان ديار نامىنىت و ون ئەبىت و چوك ئەبىتەو، ئەگەر زىكرى خوا ئەكەن فراوان ئەبىت و گەورە ئەبىت وەسەسە دروست ئەكات. ﴿الَّذِي يُوسَسُ فِي صُدُورِ النَّاسِ﴾ ئەو شەيتانەى وەسەسە لەدلى مروۋە دروست ئەكات وەسەسەكەى بانگت ئەكات بۇ گوۋراپەلى خوى بە قسەيەكى نەينى ئەو قسەيە ئەگاتە دل بەبى ئەوہى گوۋت لەدەنگى بىت، پاشان خواى گەورە پرونى ئەكاتەو كە ئەوانەى وەسەسە دروست ئەكەن دوو جورن: جنۆكە وە مروۋن، ئەفەرموۋىت: ﴿٦﴾

﴿مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ﴾ بەلام شەيتانە جنىەكان: وەسەسە دروست ئەكەن لە دلى مروۋە، بەو شىۋەيە دروستى ئەكەن وەك پىشتەر باسى كرد بەلام شەيتانى مروۋە: وەسەسە دروست ئەكەن لە دلى مروۋە؛ وەسەسەكەى لە دلى خەلكدا واخۇى نىشان ئەدات كە ئامۇژگارى كارى بەرەحم و سۆزە بوى، قسەكەى لەسىنگىدا جىي ئەبىتەو لەبەر ئەوہى وەكو نەسىحەتى دەرى ئەپرى، وە ووتراوہ: ئىبلىس ھەرخۆيەتى وەسەسە لەدلى ئىنساندا دروست ئەكات. لە ابن عباس (رەزاي خواى لىبىت)، ئەفەرموۋى: "ھىچ كەسى نىيە لەدايك بىت ئىللا وەسواسىك لەسەر دلىتى، ئەگەر دوايى ئەو كەسە كە گەورە ئەبى زكرى خوا بكا ئەو وەسەسەيە نامىنى، بەلام ئەگەر بى ئاگا بى وەسەسەى بۇ دروست ئەكات"، پەنا ئەگرىن بەخوا لە فرۇفيل وەسەسەكانى شەيتان.